

AB

1410647

C. c. 54

In Ausz. d. Wille

Libb. gram. A. & autigenus
in Ditzau
No 19.

Sim iay dreyndere
Vestica dore

B

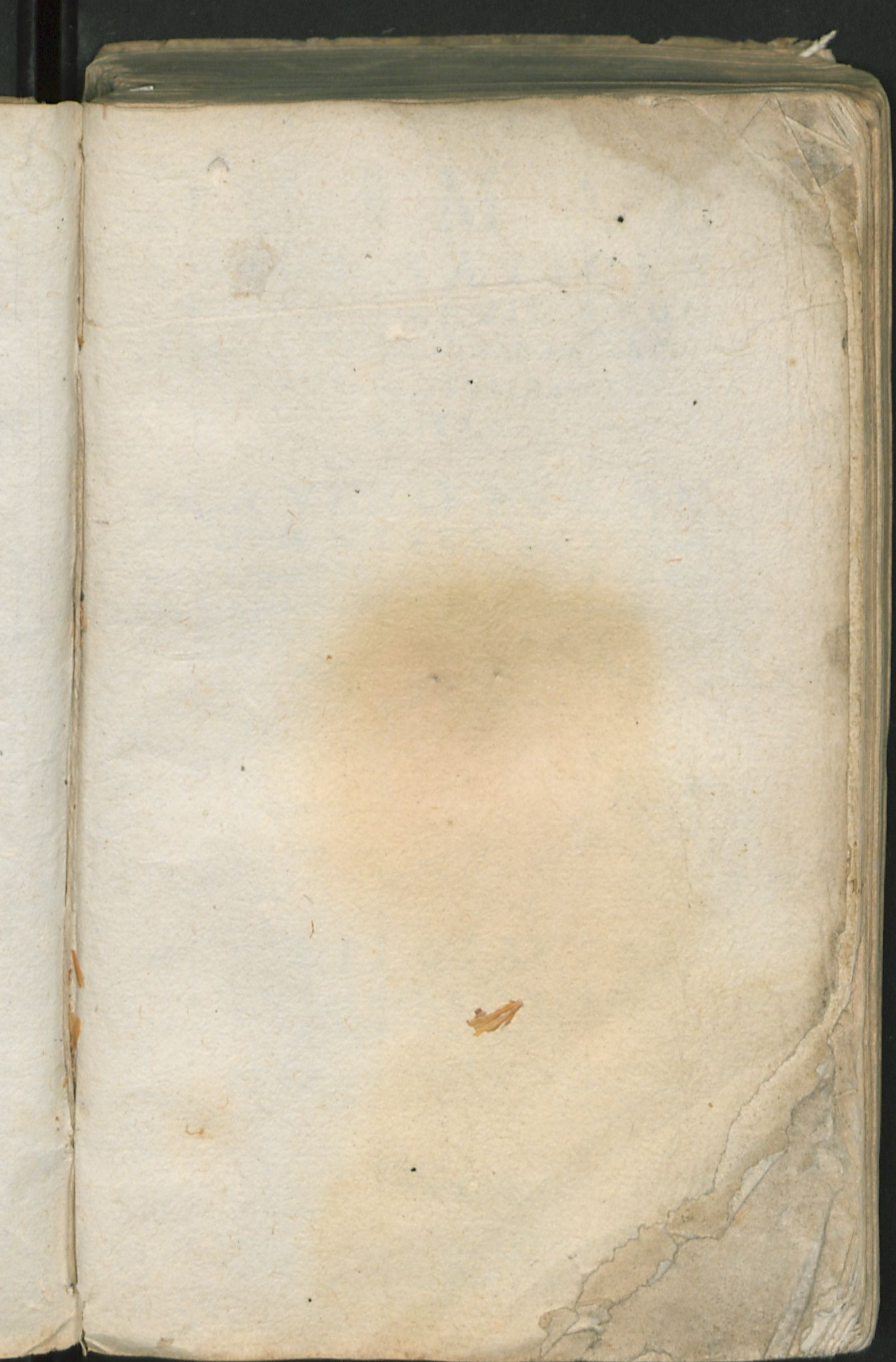
Βαρθολομιο

II 1 a 19

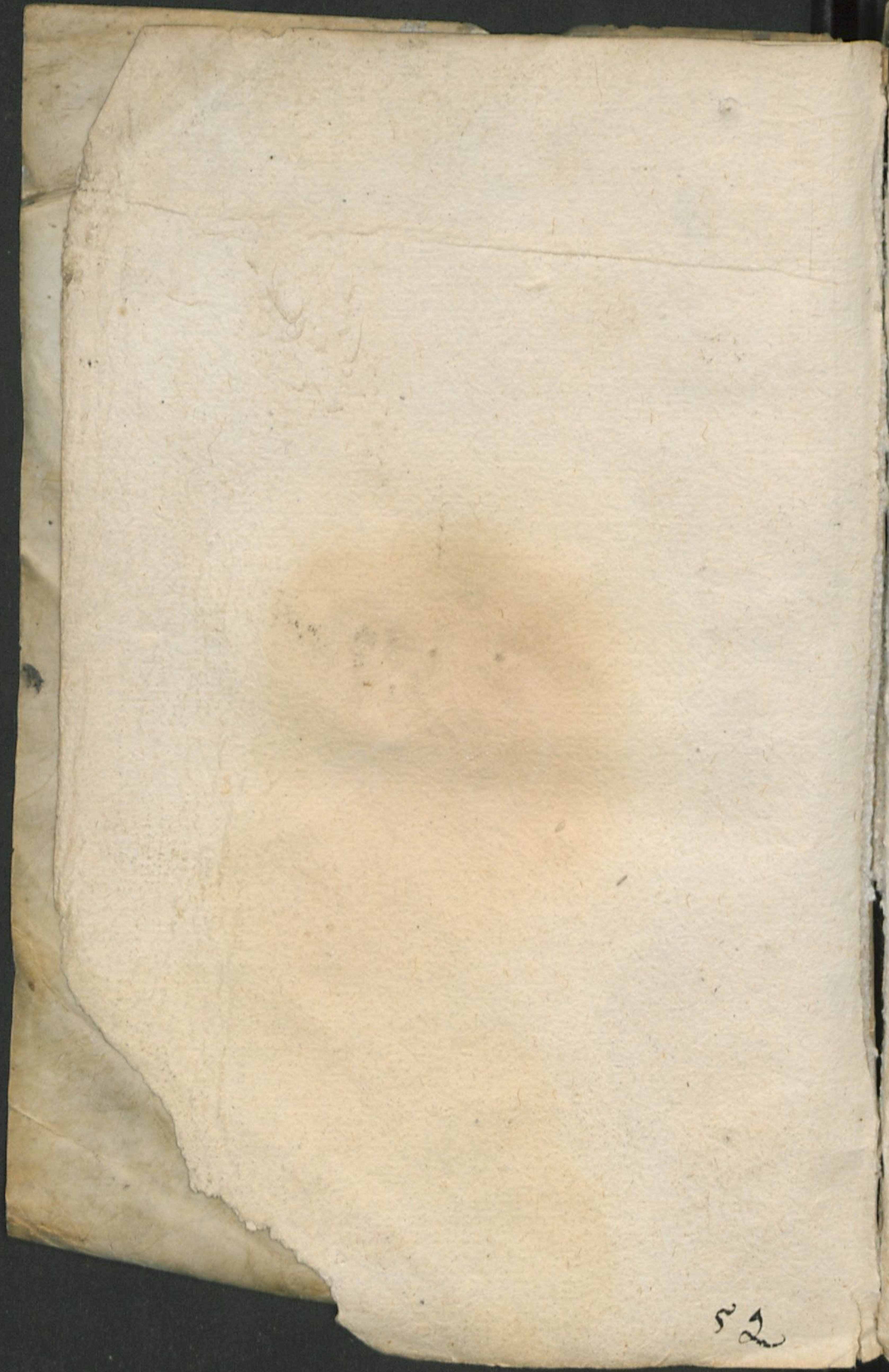

52

PRIMAE
GRAMMATICES
GRAECAE PARTIS RVDI-
MENTA, ^{in 2000 hup} OLIM QUIDEM PER
IOANNEM MECELERVM
EDITA,

IAM VERO PER AN-
TONIVM NIGRVM MEDICVM
LOCVPLETATA, ET TANTA FACI-
litate tradita, ut studiosus Latinis literis
mediocriter instructus, Gramma-
ticen Graecam hinc uel
suo Marte assequi
possit.

Joannes

Joannes deus in anno 1643

LIPSIAE
IN OFFICINA VALENTI-
TINI PAPAЕ.

ANNO M. D. LIIII.

Benjaminus Damensis

PLATE
TO THE
HONORABLE
MEMBERS OF THE
LEGISLATIVE ASSEMBLY

JAM. VERO PETER
TOMMY M. BIRBY M. BIRBY
GOVERNMENT AT THE
LEGISLATIVE ASSEMBLY
HALL
HALL

PLATE
TO THE
HONORABLE
MEMBERS OF THE
LEGISLATIVE ASSEMBLY

L 57
11

ΙΩΑΧΕΙΜΟΥ ΚΑΜΕΡΑΡΙΟΥ.

Χρηστικῶ ἐλπίδ' ἔχουσ' ἀπαλῶν παιδ' οὐ-
ματὰ μασῶν
ὡς ἐπὶ σφῶν πλείστοις καὶ μεγάλοισι μέλει
μαικελερὸς ἱκανόνων ἐπεὶ ἐκ ποτ' ἐς ἀκρὰ βεβη-
κῶς
γραμματικῶν, ταύτην παῖσι μ' ἐδ' ἔξεν ὁδόν.

ΑΝΤΟΝΙΟΥ ΝΙΓΡΟΥ.

Ως χρῆμα ψαθυρὸν στήρις ἀτερὸς ὠκύα-
λθ' ὑψῶς
δ' ἰσθμὸν ἀνδρ' ῥίζης δ' ὠματ' ἀνευ θεμέθλα.
ὦδ' εὖ ἢ ἀποδ' ἢ ποδὶ μέλας ἔστ' ἀβέβαια.
εἴστε χρόνος ὀλίγος ἀτρεμέσθαι μένει
εἰ μὴ γραμματικῆς ἐπ' ἐρείσματ' οἰκοδομῆται
ἢ βάθρον ἐστὶ λόγων ῥίζατ' ἐλυθείω.
φασὶ σοφῶς ἀγαθῶν στρυφνὰ ῥιζώματα τεχ-
νῶν
καρπὸν δ' ὑπερπῆς ἔμμεναι ἢ δὲ γλυκῆς
ἀλλὰ σὺ τῶν καρπῶν δ' μὴ ἀπογύσειαι ἢ δ' ἔω
πρὶν σε γραμματικῆς ῥίζια πικρὰ φαγεῖν.
μὴ ψεύσης ἀκρῶν σὺ προχέρως ἰδιμοσιωάων
πρῶτον ἐπιστημῶν θίγγανε μικροτέρων.

ὄκ ἀρετᾶ τολμῆ προπετής κενόφρονος ἀνδρός
ὄργου ὑπιστάντεσ μᾶζον ἔδ κράτεσ.
ἵκαρσ ὑψιπετής προπετίας ἔκτισε ποινῶ,
ἵκαρσ ἱκαείοις ἔνομα δ' ἔσ ὑδάσιμ.
ἢ φαέθωρ ἰταμῶσ ὅτι τ' πατρὸσ ἠψατο δίφρσ
ἢ μέσσω φλογερός κάππεσγν ἠελιανῶ.
φείδεο τ' ἢ χαλεπῶμ δ' ἄ τ' ὅτο διαημοσιωάωμ,
ἀλλὰ διδασκαλίω τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
σπεῦδε φίλε βραδείωσ, ὁ ἐπαιγόμενσ γὰρ ἄ
καίρωσ
τέρματα πρὸσ μόχθσ πολλάκισ ὄψ' ἔμολε.
διὰ δ' ἢ γραμματικῶμ κανόνωμ, ἄ χωεῖσ ἐκείνωμ
οἶσ τε πρᾶξιμ ἠήωμ ἢ ὄδερ ἔση.

Clarissi

CLARISSIMO

VIRO DOMINO

DOCTORI IOACHIMO

Morlino Theologo eximio

Antonius Niger

S. D.

NON ME PRAETERIT
studiosorum plerosq; de difficultate
Græcæ Grammatices queri sole-
re, sæpenumeróq; eò redigi inge-
nia ut infracta spe extinctaq; indu-
stria omni, studium græcarum literarum uel prorsus
non suscipiant uel à suscepto desistant & refugiant:
Qua de re quum mecum in sermonem ueniret An-
dreas Pochenius ludi apud nos literarij præfectus uir
doctus & græcarum literarum peritus, dicerétq;
Meceleri Rudimenta sibi peridonea uideri ad infor-
mandos Tyrones si paulo pleniora essent meliorém-
que in ordinem confecta: Commouit me Meceleri,
per quem olim me quoq; multum profecisse ingenuè
fateor, recordatio, ut eius rudimenta, quo amico &
benefactore sum usus, cumulatius adaugerem &
quodammodo ordinatius digererẽ: Emisit ille quon-
dam ea me hortante utilia quidem & sane bona, sed
astrictiora & contractiora forensium rerum labore
& gerendæ reipub. occupationibus distentus: At-
tulimus igitur auxilio & opera Andree Pochenij

A 3

NON

P R A E F A T I O

non exiguam accessionem Mecelerianis rudimentis,
 effecimusq; ut quum præceptionum refertior, tum
 ad discendum accommodatior libellus in manus stu-
 diosorum ueniret, amputatis tamen circuncisisq; om-
 nibus quæ uel turbare ingenia uel obruere multitu-
 dine possent: Itaq; & dialectos cogitatè iudiciòq;
 transiliuimus, & communis tantum linguae præcepta
 exequuti sumus, rati nimirum suffectura ea esse ad
 intelligendos logographos, quorum lectio omnium
 eruditorum sententia graecæ facundiæ candidatis
 tractationem poëtarum antecedere debet: Quum
 enim illorum pleriq; communi tantum lingua utan-
 tur, & atticismis tanquam sale orationem suam per-
 spergant, hi uerò non solum omnium linguarum idi-
 omata permiste adhibeant, uerumetiam poëticiis uo-
 cabulis à communi dicendi consuetudine abhorren-
 tibus & crebris identidem dictionum $\omega\acute{\alpha}\theta\epsilon\sigma\iota\mu$ eo-
 usq; luxurient, ut eos quasi alia quadam lingua lo-
 quutos Antonius degustare noluerit, conuenire ma-
 gis rudioribus ingenijs illi quàm hi facilioreq; per-
 ceptu esse uidentur: Quod contra fit apud Lati-
 nos musarum seueriorũ teste Martiale cultores, quo-
 rum poëtae oratoribus admodum finitimi & oratio-
 nis genere non ita dissimiles sunt: Comparata iam ali-
 qua solutæ orationis facultate poëtarum lectionem
 non longo interuallo subsequi oportet, In quibus
 tam faciles & procliues progressus fient, & tantæ
 uoluptatis illecebræ tantâq; oblectamenta inuenien-
 tur,

ANTONII NIGRI.

tur, ut non modo iuuentutis animos delinire ac tenere possint, sed etiam senes ipsos negocijs & necessarijs studijs districtos ad sese tanquam ad Sirenum saxa nonnunquam alliciant: Afficiunt etiam fateor, & summa legentium animos iucunditate recreant, ac mirifice trahunt Latina poëmata, sed eorum mehercule delectatio nihil est ad illam transmarinam Venerem: Verum enimvero ad poëtas intelligentia comprehendendos non succerint angusta hæc præcepta nostra: Quocirca hortamur studiosos, ut quamprimum hinc declinandi nomina & coniugandi uerba disciplinam adepti fuerint Urbani Grammaticam aut Philippi Melanthonis, aut ipsius (quem principem Grammaticorum perhibent) Theodori Gaze studiosissime legant, unde dialectos & ea quæ ad poëticam lectionem requiruntur nullo negotio consequentur: Tantum enim abest ut illorum doctissimorum uirorum lucubrationes hac libelli nostri editione de studiosorum manibus excutere nitamur, ut ad eas potius studiosos præparare & accingere contendamus: Ea uero re tam crassa minerua tantæque simplicitate præcepta omnia necessaria in pusillum libellum coëgimus, ut nemo uel obscuritatem caussari præceptionum uel copiam & frequentiam ignauie socordiaeque suæ prætere ualeret, una denique opera & ijs ad Græcam Grammaticen patefieret aditus qui præceptoris adiumento destituti ipsi sibi studiorum moderatores esse & duces coguntur: Id

P R A E F A T I O

si est difficilius molestiorisq; operæ, in re tamen est omnino positum atq; natura, ut abesse non possit, quin si studium acre accesserit & ingenij nerui contendantur, existant quidam qui nullis auxilijs, sed suis auspicijs & copijs nauent aliquid & efficiant: Proinde amotis omnibus difficultatis impedimentis, & ademptis desidiæ latebris, reliquum est ut studiosi mentem omnem in Grammatica perdiscenda cogitationemq; defigant, statuántq; semel hoc explicari labore, istámq; semel concoquere nauseam: Quam profecto si rem intentis animi oculis introspicias, non fastidium Grammatica, non satietatem procreat, sed superato septem aut octo ad summum hebdomadarum paruo admodum tædio sua illam postremo quædam suauitas & oblectatio comitatur: Quis enim ignorat Fabium Quintilianum, à cuius grauißimo iudicio transuersum unguem discedere nefas est, perspicue affirmare hanc artem non modo pueris necessariam, sed etiam senibus esse iucundam, dulcémq; haberi secretorum comitem? Quæ ut maximè amara (quod profecto secus est) laboriosaq; esset, persequenda tamen atq; peruincenda pertinaci studio improbóq; labore uideretur propter summam utilitatem & necessitatem linguæ Græcæ, sine qua nemo prorsus ad solidam eruditionem aspirare potest, cuius quidem fructu preciosissimo laboris fuga orbari atq; nudari turpe omnino est & flagitiosum: Sunt enim omnium ingenuarum artium magistri in-

ANTONII NIGRI.

stri inuectores & perfectores Græci, à quibus tanquam à perennibus & inexhaustis fontibus omnes Latinorum riuuli promanarunt, ut inficiando esse nemo possit, quicquid apud Latinos politum, doctum, aut arte elegantiaque tinctum usquam reperitur, ab illorum scatebris redundasse: Quare quum tantopere necessaria sint Græca studia, ut sine eis nihil quicquam in ulla humanitatis parte possit singulare aut præclarum existere, puerilibus his Grammatices primordijs iuuentutem iuuandam esse duximus: Ea tuo uir clarissime nomini à nobis dicantur, non quod hoc opusculum tale sit, ut ad dignitatem & amplitudinem tuam per se illustrem, addere quicquam splendoris possit: Est enim pertenuè & exile longèque infra tuam excellentiam positum, sed ut uoluntatis tantum erga te nostræ declarationem edat: Nec uerò extimescimus, ne penitus inepte nos turpiterque cum hoc munusculo demus apud te qui gratijs & musis coniunctissimus quum sis, haud facile repudiabis, quod ad te literarum donum quamuis paruum & minutum uenerit: Exploratum enim est nobis, te professionis tuæ seueritatem literarum suauitate condiuisse, & Theologica studia haudquaquam nuda atque incomta, sed bonarum artium amictu conuestita, & museo (ut Lucretiano utar uerbo) lepore ornata colere & celebrare, quæ tanto in te commendatiора diuinióræque con-

A 5

spicimus,

PRAEF. ANTON. NIGRI.

Spicimus, quanto magis studuisti ut ea nullo nothæ
doctrinæ nigrore essent suffusa aut infuscata,

ἄμφοτέρωρ πιμώτ' ἀγαθὸς κρᾶ-
τερόστ' ἀγορευκτής. Opti-

me uale. Braunsui-

ge. Anno

M. D. LIIII.

DE LITERIS.

Literæ Græcorum sunt uiginti quatuor, α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

Quæ in uocales & consonantes diuiduntur.

Vocales septem sunt, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Ex his longæ duæ, η & ω.

Breues itidem duæ, ε & ο.

Ancipites tres, α, ι, υ.

Est & alia uocalium diuisio, quædam enim præpositiuæ, quædam postpositiuæ appellantur. Quod scilicet in diphthongorum constitutione uel præponantur uel postponantur.

Præpositiuæ sunt, α, ε, η, ο, ω.

Postpositiuæ uerò ι, υ. In υι tamen diphthongo υ præpositiuæ locū obtinet.

Diphthongi autem sunt hæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, α, η, ω, υι, ηυ, ωυ. Primæ sex propriæ, cæteræ impropriæ uocantur.

Consonantes numerantur decem & septem, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Eas.

Eas in Semiuocales & Mutas diuidimus. Cauſſa nominis eſt, quod hæ imperfectius, illæ uerò perfectius ſtrepere uidentur.

Semiuocales octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Hæ rurfus diuiduntur in duplices tres, ζ, ξ, ψ. Continet autem ζ σδ, ξ κσ, ψ ωσ. In liquidas ſiue immutabiles quatuor, λ, μ, ν, ρ, & in σ, quod proprij cuiuſdam iuris eſſe cenſetur, nempe neq; duplex, neq; liquida.

Mutæ nouem, β, γ, δ, κ, ω, τ, θ, φ, χ. Diuiduntur autem in tenues tres, κ, ω, τ. Medias totidem, γ, β, δ. Et aspiratas tres, φ, χ, θ.

Ita uerò in	κ, γ, χ.
ter ſe oppo	ω, β, φ.
nuntur.	τ, δ, θ.

Eſſet nunc de ſyllabis connectendis dicendum, quod quia ad aliam Grammatices partem, ſi diligentius perſequi uelis, pertinet, iuſtumq; requirit uolumen, & ad partes orationis declinabiles uariandas (cuius cauſſa præcipuè hic labor ſuſcipi-

scipitur) non ita multum facit, in præsentia omittere consultius uisum est.

Ex syllabis conficiuntur dictiones, quæ diuiduntur in partes octo: Neque enim reperias dictionem aliquam quæ non sit, uel Articulus, uel Nomen, uel Pronomen, uel Verbum, uel Participium, uel Aduerbum, uel Coniunctio, uel Præpositio.

DE ARTICVLO.

PRimum omnium de Articulis instituetur oratio, quod eorum usus non solum in orationis structura est, sed etiam in partium orationis declinabilium uariatione, id quod in exemplis postea patebit.

Sunt autem duplices, Præpositiui, qui à Latinis pronomina articularia appellantur: Postpositiui, quos Latine relatiua nominamus.

ACCIDENTIA.

Vtrisque accidunt, Genus, Numerus, Casus & Declinatio.

Genera

Genera Articulorum sunt tria, Masculinum, Fœmininum & Neutrum.

Numeri itidem tres. Singularis, Dualis & Pluralis. Dualis proprius est Græcorum, à Latinis ut superuacaneus non receptus. Utuntur autem eo cum à duobus, uel de duobus, uel ad duos sermo fit, id quod ex bonis autoribus deprehenditur facilius quàm docetur.

Casus quatuor. Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, & Accusatiuus. Vocatiuum Articuli non habent. Nam ω , quod Vocatiuus tam in structura orationis, quàm in declinatione præponitur, Articulus non est, sed aduerbium uocandi.

Declinationes duæ, Vna, Masculinorum & Neutorum ad formam tertiæ, Altera, Fœmininorum, ad formam secundæ nominum in genitiuo non crescentium, quemadmodum ex figura subiecta facile omnia perspiciuntur.

PRAEPOSITIVORVM
declinatio.

S.

DE ARTICULO.

		N.	G.	D.	A.
	M.	ὁ	τοῖ	τοῖς	τοῖς
S.	F.	ἡ	τῆς	τῆς	τῆς
	N.	τό	τοῖ	τοῖς	τοῖς

		N. & A.	G. & D.
	M.	τῶ	τοῖς
D.	F.	τῆ	ταῖς
	N.	τῶ	τοῖς

		N.	G.	D.	A.
	M.	οἱ	τοῖς	τοῖς	τούς.
P.	F.	αἱ	ταῖς	ταῖς	τάς.
	N.	ταῖ	τοῖς	ταῖς	τάς.

POSTPOSITIVORVM
declinatio.

		N.	G.	D.	A.
	M.	ὅς	οὗ	ὧ	οῦ
S.	F.	ἥ	ῆς	ῆς	ῆς
	N.	ὅ	οὗ	ὧ	οῦ

		N. & A.	G. & D.
	M.	οἷ	οῖς
D.	F.	αἷ	αῖς
	N.	οἷ	οῖς

IP.

	N.	G.	D.	A.
M.	οἱ		οἷς	οὔς
P. F.	αἱ	ῶν	αἷς	αῖς
N.	ἃ		οἷς	ἃς

REGVLA.

Non te lateat in omnibus orationis partibus declinabilibus in duali numero Nominatiuum & Accusatiuum, Genitiuum & Datiuum conuenire.

ἅπαντες ὀνόματα

DE NOMINE.

Nomini accidunt sex, Genus, Numerus, Figura, Species, Casus & Declinatio.

Genera nominum sunt quinque.

Masculinum, ut ὁ ^{ἄνθρωπος} πλάτων.

Fœmininum, ut ἡ ἀρετή.

Neutrum, ut τὸ ^{ἄνευ} δῶρον.

Commune, ut ὁ καὶ ἡ ^{ἄνθρωπος} ἀνθρώπου.

Promiscuum, ut ὁ αἶτος, ἡ χελιδὼν.

Species duæ. Primitiua, ut ^{ἄνθρωπος} ἀνθρώπου.

Deriuatiua, ut ^{ἄνθρωπος} ἀνθρώπινος. Hæc in species duas subdividitur, alias aliquantum

lum pro

lum progressus in secundo Urbani uide-
re poterit.

Figuræ duæ. Simplex, ut ἵππϑ. Com-
posita, ut Φίλιππϑ. Nec ualde reclamo
ijs qui Decompositam figuram annume-
rant, ob ea nomina, quæ cum duabus
præpositionibus componuntur, ut ὑπὸρ-
καταγέλαςϑ, ὑπὸρέκπσις.

Numeri ijdem qui in Articulis, simi-
liter & Casus, nisi quod nomina præ-
terea Vocatiuum habeant.

DE DECLINATIONIBVS.

Declinationes sunt quinque: Quatu-
or (quia Genitiuus Nominatiuo sylla-
barum numero par manet) parisyllabi-
cæ dicuntur, ut, ὁ ἀνείας, τοῖ ἀνείας, ἡ ἀρε-
τῆ, τῆς ἀρετῆς. ὁ λόγϑ, τοῖ λόγϑ. ὁ νικόλεως,
τοῖ νικόλεω. Quinta uerò imparisyllabica.
Nam Genitiuus Nominatiuum una syl-
laba superat & excedit, ut, ὁ αἰας, τοῖ αἰ-
αντϑ.

DE PRIMA DECLINATIONE.

Prima declinatio est nominum Mas-
culinorum in as & ns exeuntium. In ea

B for

formabis reliquos casus à Nominatiuo
 es uel ns mutando iuxta figurā sequentē.

N. G. D. A. N. A. G. A.

es α αυ

S. ο D. α αυ

ns η λω

P. α ωρ αις es. αινείας.

χρύσης.

DE DATIVO SINGVLARI.

Omnis datiuus singularis primarum
 quatuor declinationum parasyllabica-
 rum, terminatur in diphthongum im-
 propriam.

DE VOCATIVO PRIMAE.

Vocatiuus huius declinationis fit à
 nominatiuo abiecto σ finali, ὁ αινείας, ὦ
 αινεία. ὁ ἀγκίσης, ὦ ἀγκίση.

EXCEPTIO.

Excipiuntur primò nomina in της, ap-
 pellatiua. Item uerbalia & gentilia. Ea
 enim ns in α uertunt.

In της, ut, ὁ πολίτης, ὦ πολίτα.

Gentile, ὁ πέρσης, ὦ πέρσα.

Verbale, ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα.

In uniuersum sciendum est, quan-
 quam

quam uocatiuus singularis secundum linguam communem quandoq; à nominatiuo uariat: Secundum Atticos tamen Nominatiuo semper est similis.

Dualis uerò & pluralis uocatiuus, nominatiuo semper similis existit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

ΑΣ.

ΗΣ.

SINGVLARITER.

N.	ὁ ἀνείας	N.	ὁ χρύσης
G.	τοῦ ἀνείας	G.	τοῦ χρύσεα
D.	τῷ ἀνεία	D.	τῷ χρύσει
A.	τὸν ἀνείαν	A.	τὸν χρύσειον
V.	ὦ ἀνεία. Atticè, ὦ ἀνείας.	V.	ὦ χρύσει.

DUALITER.

N. & A.	τὼ ἀνεία	N. & A.	τὼ χρύσεια
G. & D.	τοῖν ἀνείων	G. & D.	τοῖν χρύσειων
V.	ὦ ἀνεία.	V.	ὦ χρύσεια.

PLURALITER.

N.	οἱ ἀνείαι	N.	οἱ χρύσειαι
G.	τῶν ἀνείων	G.	τῶν χρύσειων
D.	τοῖς ἀνείαις	D.	τοῖς χρύσειαις
A.	τούς ἀνείας	A.	τούς χρύσειας
V.	ὦ ἀνείαι.	V.	ὦ χρύσειαι.

B 2

DE

DE SECUNDA DECLINATIONE.

Secunda declinatio est nominum Fœ-
mininorum tantum, in α & η exeuntium.
Reliquos casus forma ex nominatiuo,
mutando α uel η iuxta figuram sequen-
tem.

	N.	G.	D.	A.	V.		N.A.	G.D.
	α			αμ	α			
S.	ης	η		ημ	η	D.	α	αιμ
	η			ημ	η			
P.	αι	ωμ	αις	ας	αι.		ή μῦσα.	
							ή τιμή.	

Excipiuntur nomina in α purum, &
ρα, λα, θα, exeuntia. Nam genitiuum for-
mant in ας, datiuum in α. Appellatur au-
tem α purum, ante quod uocalis uel per
se uel in diphthōgo immediate reperitur.

α purum		μαία, μαίας, μαία.	θέα, θέας,
			θέα.
ρα	ut	ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα.	
λα		λίδα, λίδας, λίδα.	
θα		κιοσαίθα, κιοσαίθας, κιοσαίθα.	

Accusatiuus singularis secundæ decli-
nationis retinet uocalem sui nominatiui.

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

	<i>Singularis.</i>	<i>Singularis.</i>
	A	H
N.	ἡ μῦσα	ἡ τιμὴ
G.	τῆς μύσης	τῆς τιμῆς
D.	τῇ μύσει	τῇ τιμῇ
A.	τὴν μύσαν	τὴν τιμὴν
V.	ὦ μύσα.	ὦ τιμὴ.
	<i>Dualis.</i>	<i>Dualis.</i>
N. & A.	τὰ μύσα	τὰ τιμὰ.
G. & D.	ταῖν μύσαιμ	ταῖν τιμῶμ.
V.	ὦ μύσα.	ὦ τιμὰ.
	<i>Pluralis.</i>	<i>Pluralis.</i>
N.	αἱ μύσαι	αἱ τιμαὶ
G.	τῶν μύσων	τῶν τιμῶν
D.	ταῖς μύσαις	ταῖς τιμαῖς
A.	τὰς μύσας	τὰς τιμὰς
V.	ὦ μύσαι.	ὦ τιμαὶ.

EXEMPLVM IN A P V =
rum, PA, ΔΑ, ΘΑ.

N.	ἡ εὐδοκία.
G.	τῆς εὐδοκίας.
D.	τῇ εὐδοκίᾳ &c. Sic λήδα, μάγθα, ἡμέρα.

DE TERTIA DECLINATIONE.

B 3 Tertia

Tertia declinatio est nominum Masculinorum, Fœmininorum, Communium in os. Neutorum in ου, ut, ^{hinc} ὁ λόγος, ^{hinc} ἡ ὁδὸς, ^{hinc} ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος, ^{hinc} τὸ ξύλον. Reliquos casus forma à nominatiuo, mutando os uel ου iuxta sequentem figuram.

	N. G. D. A. V.		N.A. G.D.
	ος	ου ε	
S.	ου ω		D. ω οιν
	ου	ου ου	
	N. G. D. A. V.		
	οι	ους οι	
P.	ωμ οισ		δ λόγος.
	α	α α	τὸ ξύλον.

REGVLA GENERALIS.

Nominatiuus, Accusatiuus, Vocatiuus nominum neutrius generis in omni numero conuenit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

	ΟΣ.		ΟΝ.
N.	ὁ λόγος		τὸ ξύλον
G.	τοῦ λόγου		τοῦ ξύλου
D.	τῷ λόγῳ		τῷ ξύλῳ
A.	τὸν λόγον		τὸ ξύλον
V.	ὦ λόγε. Att. ὦ λόγος		ὦ ξύλον.
			Dualis.

	<i>Dualis.</i>	<i>Dualis.</i>
N. A.	^{ἑκατόν} τῷ λόγῳ ^{ἑκατόν}	^{ἑκατόν} τῷ ξύλῳ ^{ἑκατόν}
G. D.	^{ἑκατόν} τοῖν λογοῖν ^{ἑκατόν}	^{ἑκατόν} τοῖν ξύλοιν ^{ἑκατόν}
V.	ᾧ λόγῳ	ᾧ ξύλῳ.
	<i>Pluralis.</i>	<i>Pluralis.</i>
N.	^{ἑκατόν} οἱ λόγοι ^{ἑκατόν}	^{ἑκατόν} τὰ ξύλα ^{ἑκατόν}
G.	^{ἑκατόν} τῶν λόγων ^{ἑκατόν}	^{ἑκατόν} τῶν ξύλων ^{ἑκατόν}
D.	^{ἑκατόν} τοῖς λόγοις ^{ἑκατόν}	^{ἑκατόν} τοῖς ξύλοις ^{ἑκατόν}
A.	^{ἑκατόν} τοὺς λόγους ^{ἑκατόν}	^{ἑκατόν} τὰ ξύλα ^{ἑκατόν}
V.	ᾧ λόγοι.	ᾧ ξύλα.

DE QVARTA DECLINATIONE.

Quarta declinatio tota Attica est, nominum scilicet Masculinorum, Fœmininorum & Communium in ως, & Neutorum in ων, ut, ὁ μνηλεως, ἡ ἄλως, ὁ κρεῖς, ἡ εὐγεως, τὸ εὐγεων. Cæteri casus formantur à nominatiuo mutando ως uel ων iuxta sequentem figuram.

*ἄλως. ἡ δὲ
ἡμὶν ἐπιπέτῃ
ἐστὶν ὀλίγη
καὶ ἀγία
ἡμεῖς
ἰσοτὸν γὰρ*

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D.
	ως	ως
S.	ω ω ων	D. ω ων
	ων	ων
	ω	ως ω
P.	ων ως	
	ω ω ω	

B 4

Porro

Porro hæc quarta declinatio nominum Atticorum nascitur ex tertia declinatione nominum communium, mutato o in ω, ac penultima correpta. Quæ si fuerit α productum, in ε conuertitur, eodem accentu seruato. Vt *ναός* communiter, *νεός* Attice, *λαός* communiter, *λεός* Attice. *νικόλαος* commu., *νικόλεως* Attice. Ideoq; ubi in tertia reperitur o, in quarta ponitur ω, expuncto υ si adfuerit. Et ubi in tertia reperitur ι in diphthongo propria, in quarta illud ι subscribitur, remanetq; in diphthongo impropria. Et omnes casus recipiunt ω. Neutorū quoq; α plurale migrat in ω, ut τὰ εὐγεω. In nominatiuo, accusatiuo & uocatiuo plurali. Hæc adiecimus tanquam adminicula memoriæ, quo facilius hæc declinatio comprehendī, animoq; teneri possit.

PARADIGMATA.

	Tertia.	Quarta.
	ΟΣ.	ΩΣ.
N.	ὁ νικόλαος	ὁ νικόλεως
G.	τοῦ νικολάου	τοῦ νικόλεω
		D. τῶ

DECLINATIONE.

25

D.	^{νικολαο} τῷ νικολάω	^{νικολαο} τῷ νικόλεω
A.	^{νικολαω} τοῦ νικόλαου	^{νικολαω} τοῦ νικόλεω
V.	^{νικολαο} ὦ νικόλαε	^{νικολαο} ὦ νικόλεως.
	Dualis.	Dualis.
N. A.	^{νικολαιε} τῷ νικολάω	^{νικολαιε} τῷ νικόλεω
G. D.	^{νικολαιε} τοῦ νικολάου	^{νικολαιε} τοῦ νικόλεω
V.	^{νικολαιε} ὦ νικολάω	^{νικολαιε} ὦ νικόλεω.
	Pluralis.	Pluralis.
N.	^{νικολαιοι} οἱ νικόλαοι	^{νικολαιοι} οἱ νικόλεω
G.	^{νικολαιοι} τῶν νικολάου	^{νικολαιοι} τῶν νικόλεω
D.	^{νικολαιοι} τοῖς νικολάοις	^{νικολαιοι} τοῖς νικόλεως
A.	^{νικολαιοι} αὐτοῖς νικολάοις	^{νικολαιοι} αὐτοῖς νικόλεως
V.	^{νικολαιοι} ὦ νικόλαοι	^{νικολαιοι} ὦ νικόλεω.

DE QUINTA DECLINATIONE.

Quinta declinatio, quæ imparisyllabi-
ca appellatur, omnia complectitur gene-
ra, & tam uarias habet terminationes,
obliquorumq; formationes, ut compen-
dio pueris indicari nequeat. Quare eis
confulo, ne de his initio sint solliciti, quæ-
rant interim ex præceptoribus & lexico,
Nam quæ passim traduntur regulæ, non
nisi à prouectioribus intelliguntur. Imo
certam eius cognitionem non nisi ex fre-

B 5 quenti

Id genitivum
supra et in
nativum
nullo syl

λεξικον
νατιν

quenti autorum lectione cognosces. Tyronibus itaq; operam dantes qualemcun-
que formam describemus, post aliquan-
to exactius tractaturi.

	N.	G.	D.	A.		N.A.	G.D.
				μ			
S.		os	l		D.	s	oip
				æ			
	N.	G.	D.	A.	V.		
	es		fl	as	es		
P.		op	vl				
	æ		ol	æ	æ		

Hæc quinta declinatio tertiam Latino-
rum ferè refert terminationum numero
& flectendi forma. Ac quoniam in hac
declinatione Accusatiuus singularis in-
terdum in æ, Aliquando uerò in μ etiam
terminatur, & uocatiuus singularis, item
& datiuus pluralis difficiliores sunt. De
his tribus casibus sequentes regulæ no-
tandæ sunt.

De

DE ACCUSATIVO SINGVLARI
 Quintæ declinationis.

Quanquam regulariter Accusatiuus
 quintæ declinationis formetur à datiuo
 uersione *i* in *α*, ut, ^{αιασι} *αἴαντι*, ^{αιασι} *αἴαντα*: tamen no-
 mina in *is* & *us* pure declinata, eum à no-
 minatiuo formant, uerso *σ* in *ν*, ut, ^ο *ὁ ὄψις*,
^{σο} *τὸν ὄψιν*. ^{βοτρυς} *ὁ βότρυς*, ^{βοτρυς} *τὸν βότρυιν*. Nonnulla
 habent duplicem accusatiuum, ut, ^{παρις} *παρις*,
^{παριδα} *παριδα*, ^{παρις} *παρις*, ^{μηνις} *μηνις*, ^{μηνιδα} *μηνιδα*, ^{μηνιν} *μηνιν*. ^{επηλυσ} *επηλυσ*,
^{επηλυδα} *επηλυδα*, ^{επηλιν} *επηλιν*.

DE VOCATIVO.

In uocatiui, qui nominatiuo similis
 non est, formatione, quinque obseruen-
 tur regulæ.

I.

Nomina ante *os* genitiui *ντ* sine diph-
 thongo habentia formant uocatiuum à
 genitiuo abiecto *τος*, ut, *αἴαντος*, *ὦ αἴαν*.
χαείντος, *ὦ χαείν*.

II.

Quorum nominatiuus in liquidam
 exit, eorum uocatiuus fit à genitiuo ab-
 iecto *ος*, ut, *ἐλλω*, *ἐλλωνος*, *ὦ ἐλλω*. *ἐκτωρ*,
ἐκτορος, *ὦ ἐκτωρ*. *μητρης*, *μητέρος*, *ὦ μητρης*.
πατῆρ.

πατήρ, πατέρος, ὦ πάτερ. δαήρ, δαέρος, ὦ δάερ. ἀνήρ, ἀνέρος, ὦ ἀνερ. Excipe σωτήρ, quod habet ὦ σῶτερ, quamuis eius genitiuus in ἦρος exeat.

III.

Nomina in *ys* per *eos* declinata, à nomi-
natiuo uocatiuum formant, *y* in *ε* uerten-
do, ut, Δημοδγής, ὦ Δημοδγες.

III.

Nomina desinētia in *σ* cum diphthong-
o uel *i* uel *υ*, similiter uocatiuum à nomi-
natiuo formant, abiecto *σ*, ut, πᾶς, ὦ
παῖ. βασιλεύς, ὦ βασιλεῦ. βῆς, ὦ βῆ. μάν-
τις, ὦ μάντι. ἦδύς, ὦ ἦδύ. Excipe ὄδους,
πούς, in quibus similes sunt.

V.

Nomina in *ῶ* quæ contrahuntur, uo-
catiuum datiuo similem faciunt, τῆ λιτοῖ,
ὦ λιτοῖ.

In reliquis nominatiuus & uocatiuus
idem est, quod Attici in omnibus nomi-
nibus obseruant.

DE DATIVO PLVRALI.

Datiuus pluralis fit à datiuo singulari
ut plurimum, assumendo ante *ι σ*, ut Δη-
μοδγεί,

μοδγνεί, Δημοδγνεσι, σωτῆρι, σωτῆρσι. Sin autem ante σ insertum uenerit υ uel ς, τ uel alia connecti impotens, abijciatur ea etiam, ut, ἔλλωι, ἔλλωσι, γέλωτι, γέλωσι, τριάδι, τριάσι.

NOTATIVNCVLA.

Nisi sunt à nominatiuo in ων, per οντος declinato, tum enim οντι uertunt in ουσι, ut, τύπων, τύπωντι, τύπωνσι. λέων, λέωντι, λέωνσι.

EXCEPTIO.

Excipe nomina in εως, ους, ξ, ψ, λς, υς, εις. Ea enim datiuum pluralem formant à nominatiuo singulari assumendo ι, ut, βασιλεύς, βασιλεύσι. βοῦς, βοῦσι. κήρυξ, κήρυξι. κύκλωψ, κύκλωψι. ἄλς, ἄλσι. ἔλμινς, ἔλμινσι. χεῖρις, χεῖρισι.

Paradigma.

Sing.

N. ὁ αἶας
G. τῷ αἶαντι
D. τῷ αἶαντι
A. τὸν αἶαντα
V. ὦ αἶαν & ὦ αἶας

Paradigma.

Sing.

ὁ δημοδγνης
τῷ δημοδγνεῖ
τῷ δημοδγνεῖ
τὸν δημοδγνεα
ὦ δημοδγνες &
δμοδγνης.

Dual.

	Dual.		Dual.
N.A.	τὸ ἀέντε		τὸ δημοδύνεε
G.D.	τοῖν ἀέντοιμ		τοῖν δημοδύνεοιμ
V.	ὦ ἀέντε		ὦ δημοδύνεε.
	Plural.		Plural.
N.	οἱ ἀέντες		οἱ δημοδύνεες
G.	τῶν ἀέντων		τῶν δημοδύνεων
D.	τοῖς ἀένσι		τοῖς δημοδύνεσι
A.	τοὺς ἀέντας		τοὺς δημοδύνεας
V.	ὦ ἀέντες		ὦ δημοδύνεες.

Plura exempla adducet diligens præceptor, ut huius declinationis uarietatem pueris ostendat & inculcet.

DE CONTRACTIS.

Nomina huius declinationis, quæ genitium formant in os purum, hiatus uitandi causa, nonnunquam contrahuntur, id quo pacto fiat, octo ostendetur formulis. Eas si uoles appellare declinationes contractas, per me licet, modo memineras eas oriri ex quinta, & uelut partem eius esse.

+
 docent gra
 matrica
 et ut pl
 ud p d
 outo cont
 kinu ponit
 et imit
 dor id an
 octo const
 monenti, et a superiorib

vocalium
 secunda
 doctrina
 theodori
 case.

PRIMA.

Est

Est nōminum Masculinorum, Fœmi-
 ninorum & Communium, desinentiū in
 ης, ut, ^{δομοσθενος} ὁ Δημοσθένης, ^{τρικλίου} ἡ Τρικλίους, ^{ἡρετῆος} ὁ Ἡρετῆος, ^{νεκρονοῦ} ἡ Νεκρονοῦ.
 Et nōminum adiectiuorum neutrorum
 in ες, ut, ^{ἡρετῆος} τὸ ἡρετῆος, & neutrorum substan-
 tiuorum in ος, ut, ^{ρατῆος} τὸ ρατῆος. In hac prima
 declinatione contractorum contrahun-
 tur omnes casus, excepto nominatiuo &
 uocatiuo singulari, & datiuo plurali, qui
 tres casus non contrahuntur. Insignes ue-
 rò scitūq; studiosis necessariæ contractio-
 nes sunt duæ, εο in ς, & εα & εε in η, nisi se-
 quatur σ: Tunc enim in α fit contractio,
 ut in nominatiuo, accusatiuo & uoca-
 tiuo plurali. Reliqua omnia contrahun-
 tur uel in suam longam, uel in suam
 diphthongum. Hæc perpauca si studiosi
 obseruauerint, habebunt uelut quædam
 memoriæ adminicula, quibus & facilius
 animo huius declinationis contractiones
 infigent, & fidelius retinebunt.

Contractiones sequens figura
 docebit.

S.

N. G. D. A. V. N.A.V. G.D.

ης

ες

S. ες

ος

ει

η

ες

D.

η

οιμ

ος

ει

εα

εε

εοιμ

ος

ος

N. G. D. A. V.

εις con.

εις

εις

εες

εας

εες

P.

ωμ

εσι

εωμ

δημοδύνης.

η con.

η

η

αληθες.

εα Neut.

εα

εα

ταχος.

Et quo res fiat clarior, exemplum sub-
ijciam, atq; quod in figura significatur, re
expressum uidebit puer, exercitatusq; a
præceptore, in cæteris eadem ratione uer-
sabitur.

Sing. *δημοδύνης*
 N. ὁ δημοδύνης.
 G. τοῦ δημοδύνης, con. δημοδύνης.
 D. τῷ δημοδύνεϊ, con. δημοδύνη.
 A. τὸν δημοδύνηα, con. δημοδύνη.
 V. ὧ δημοδύνης, & Attice ὧ δημοδύνης.
 Dualis.

Dualis.

- διὰ τὴν ἰσοπέθειαν, ἢ διὰ τὸν ἀριθμὸν ἀποκρίσεως*
 N. A. τὼ Δημοδῆγεε, con. Δημοδῆγη.
 G. D. τοῖν Δημοδῆγεοιν, con. Δημοδῆγεοῖν.
 V. ὦ Δημοδῆγεε, con. Δημοδῆγη.

Pluralis.

- N. οἱ Δημοδῆγεες, con. Δημοδῆγεις.
 G. τῶν Δημοδῆγεων, con. Δημοδῆγεων.
 D. τοῖς Δημοδῆγεσι. *omnibus dativus pluralis in
 ἰσῶν contractio
 in illa declina*
 A. τοῖς Δημοδῆγεας, con. Δημοδῆγεις.
 V. ὦ Δημοδῆγεες, con. Δημοδῆγεῖς.

Vocatiuus nominatiuo similis est.

S E C V N D A.

Est nominum Masculinorum, Fœmi-
 ninorum, & Communium in *is*, ut, ὁ ὄμις, *ὄμις*
 ἡ πόλις, ὁ κῆρ, ἡ φιλοπολις, & Neutorum
 in *i*, ut, τὸ σίνηπι, τὸ φιλοπολι. Horum ge-
 nitivus singularis non contrahitur, sed
 fit diuersus secundum diuersarum lin-
 guarum proprietates. Communiter enim
 per *ios*, Ionicè per *eos*, & Atticè per *eos* *ὄμιος*
 profertur. Similiter genitivus dualis fit
 communiter per *ioin*, Ionicè per *eoin*, At-
 ticè per *εων*, Et genitivus pluralis com-
 muniter per *ιων*, Ionicè per *εων* acuta pe-
 nultima,

C

nultima,

nultima, Atticè per $\epsilon\omega\upsilon$, posito tono in antepenultima. Accusatiuus uerò singularis in υ desinit, iuxta regulam superius de accusatiuo quintæ declinationis traditam. Fit autem contractio, ut sequitur, in tribus tantum casibus, datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, cum quibus uocatiuus eiusdem numeri etiam conuenit. Huius autem declinationis unam tantum contractionem propriam notabunt studiosi, quæ fit in ι productâ. Animaduertendum tamen quòd nomina huius declinationis plerunque apud *λογος* *ἄφρα* contracta leguntur secundum formulam primæ declinationis contractorum in dictis tribus casibus, & nominatiuo duali linguæ Ionicæ.

	N.	G.	D.	A.	V.
	$\iota\varsigma$			$\iota\upsilon$	$\iota\varsigma$
		$\epsilon\omega\varsigma$ At.	$\epsilon\iota$ cont.		
S.		$\epsilon\omicron\varsigma$ Io.	$\epsilon\iota$ Io.		
		$\iota\omicron\varsigma$ com.	ι com.		
	ι Neut.		$\iota\iota$	ι	ι
					N.A.V.

DECLINATIONE.

	N. A. V.		G. D.	
	h cont.		εωμ Atti.	
D.	εε Ion.		εοιμ Ion.	
	ιε com.		ιοιμ com.	
	N. G.	D. A.	V.	
	is cont.	is con.	is con.	
	ιεS	εωμ Att.	ιαS	ιεS
P.	εωμ Ion.	ισι		
	ι con.	ιωμ com.	ι con.	ι con.
	ια	<i>αὐτῶν</i> ωόλιS.	ια	ια
			<i>σινῶν</i> σίνηπι.	

TERTIA.

Est tantum masculinorum in εὖS, quæ simpliciter contrahuntur in datiuo singulari, nominatiuo, accusatiuo & uocatiuo plurali. Contractiones huius declinationis nullum ^{difficultatem} negocium facessunt studioso. Nam sunt prorsus eadem, quas in prima forma contractorum traditas percepit.

N.	G.	D.	A.	V.	N.A.V.	G.D.
		ei con.				
S. εὖS	εοS	εἰ	εα	ευ	D. εε	εοιμ
					C 2	P. εἷS

N. G. D. A. V.

P. εἰς con, εἰς con. εἰς con.

εεσ εωμ com. ευσι εασ εεσ

δ βασιλεὺς, τὸ βασιλέος, τῷ βασιλεῖ, con-
tracte βασιλεῖ &c.

Q V A R T A.

Est nominum in ωs & ω Fœminino-
rum. Tres casus hîc tantum contrahun-
tur, Genitiuus, Datiuus, & Accusatiuus
singularis. Contractiones duæ studiosis
notandæ ueniunt. Nam oo contrahuntur
in x in genitiuo, & oa in ω in accusatiuo
singulari. Huiusq; declinationis nomina
Heteroclitâ sunt declinatione. Nam in
singulari numero declinatiōis sunt quin-
tæ (quæ sola contractionem recipit) in
dualî & plurali declinationis tertîæ pari-
syllaborum, & declinantur ut ὁσός.

N. G. D. A. V. N. A. V. G. D.

ωs

S. xς oi ω οῖ D. ω οiw

ω

P. oi ωμ ois xς oi

λητῶ.

Quinta.

Q V I N T A.

vbi non admittet alia forma.

Est nominum neutrorum in æs purum uel gas exeuntium, quorum genitiuus in ætos desinit communiter, in æos per abiectionem τ Ionicè, & in ωs contractè Atticorum more. In his contractiones fiunt, ut figura sequens docet. Contrahuntur uerò omnes casus in hac declinatione, excepto nominatiuo, accusatiuo, & uocatiuo singulari, & datiuo plurali. Notabit igitur studiosus memoriæ iuuan-dæ causa, in hac declinatione omnia contrahi uel in ω, uel in æ productum. Quando enim post æ sequitur o, tunc contractio fit in ω. Quando uerò post æ sequitur alia uocalis, tunc semper contractio fit in æ longum. Præterea sicubi in diphthongo reperitur ι, tunc illud in contractione subscribitur.

*domi ex
prium in
uicibus
huius
T. d. d. ual
sunt abijce

omni de
pluribus
admittit
traction*

N. G. D. A. V. N. A. V. G. D.

æS								
A	ωS	æ			æ	ωP		
S. Io:	æOS	æi	æS	æS	D. æE	æOIP		<i>κξας τα</i>
εS:	æTOS	æT			æTE	æTOIP		<i>ταξας ι</i>
gas								<i>strum</i>

C 3 N. æ

*imm
atitio
am*

	N.	G.	D.	A.	V.	
	α	ωμ		α	α	
P.	αα	αωμ	ασι	αα	αα	
	ατα	ατωμ		ατα	ατα	

τακο.
λε'εας.
το'νν.
λε'εας.

S E X T A.

Est nominum in *xs* in *oos* genitium facientium, unica notetur contractio in *x* in nominatiuo & accusatiuo plurali, ut sequitur.

	N.	G.	D.	A.		N.A.V.	G.D.
S.	xs	oos	oi	xμ	D.	oe	oouμ

P. xs
oes

ωμ
ωμ

σι
σι

xs
oas.

oos *oouμ*
B̄s, Bōs. No
oouμ

nominatiuo plurali B̄es, & contracte B̄s.

S E P T I M A.

Est nominum adiectiuorum in *ús* & *ú* acutum, quorum genitiuus in *eos* fit. Contractiones sunt eadem quæ in prima declinatione sunt obseruatae. Contrahuntur in datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, ut sequitur.

S. *ús*

	ὄς		ὡς	
S.	εὐς	εἶ	ὡς	D. εἶ εἶοι
	ὄ Neut.	εἶ	ὡ	
	εἶς		εἶς	
	εἶς		εἶς	
P.	εὐω	εἶοι	εἶοι	εἶοι
	εἶ	εἶ	εἶ	εἶ
	εἶ Neut.	εἶ	εἶ	εἶ
	ὄς, εἶοι, contrac. εἶοι &c.			

OCTAVA.

Est nominum in *us* & *u* grauitonorum, quorum genitiuus exit in *uos*, *βότρους*, *βότρουος*. Contrahunt nominatiuum & accusatiuum pluralem in *u* longum, ut:

	ὄς		ὡς	
S.	ὄς	ὄι	ὡς	D. ὄε ὄοι
	ὄ Neut.	ὄ	ὄ	
	ὄς		ὄς	
	ὄς		ὄς	
P.	ὄω	ὄοι	ὄοι	ὄοι
	ὄ	ὄ	ὄ	ὄ
	ὄ Neut.	ὄ	ὄ	ὄ
	ὄ, ὄοι, contrac. ὄοι &c.			

C 4 Præter

Præter dicta nomina contracta aliqua inveniuntur, quæ per omnes numeros & casus ^{contractiva} ^{foli 107a} synæresin patiuntur à Theodoro Gaza ^{ὀλοπαθῆ} appellata: ea partim usu & legendis autoribus partim ex primo & secundo libro Urbani studiosus temporis progressu facile assequetur.

DE ADIECTIVIS NOMINIBVS.

ΑΣ. Adiectiuorum aliqua in ας masculinum mittunt, foemininum in σα, neutrum in αϋ, ut, ὁ πᾶς, τὸ πᾶν τὸς, ἡ πᾶσα, τῆς πᾶσης, τὸ πᾶν, τὸ πᾶν τὸς.

ΗΣ. Aliqua uerò in ης duum generum, neutrum per ἐς faciunt, ut, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, ὁ καὶ ἡ ἀκλής, τὸ ἀκλές.

ΕΙΣ. Aliqua uerò in εις, foemininum in εσσα, & neutrum in εν, ut, ὁ χαείεις, τὸ χαείεντθ, ἡ χαείεσσα, τὸ χαείεσης, τὸ χαείεν, τὸ χαείεντθ.

ΙΣ. Aliqua uerò in ις duorum generum, & neutrum in ι, ut, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις καὶ τὸ φιλόπατρι, τὸ φιλοπάτριθ.

ΥΣ. Aliqua uerò in ὑς ὀξύτονα, foemininum
ninum

ninum in εια, neutrum in υ, ut, ὁ ἡδύς,
τὸ ἡδέεσθαι, ἡ ἡδέια, τὴ ἡδέιας, τὸ ἡδύ,
τὸ ἡδέεσθαι.

Aliqua uerò in υς duum generum
βαρύτονα, & neutrum in υ, ὁ καὶ ἡ ἀδάκρυς,
κρυς, τὸ καὶ τὴ ἀδάκρυεσθαι ἢ τὸ ἀδάκρυς,
τὸ ἀδάκρυεσθαι.

ΟΣ. Desinentia in os purum simplicia
communia trium generum, in α formant
foeminiuum genus, & neutrum
in ου, ut, δίκαιεσθαι, δικάια, δίκαιον.

ΡΟΣ. Eodem modo quaecunq; in ulti-
ma syllaba habent ρ, ut, ἀνθρῶς, ἀνθρῶ,
ἀνθρῶν.

Desinentia in os non purum, in η foe-
mininum formant, ut, ἔρημεσθαι, ἔρημη, τὸ
ἔρημον. σοφός, σοφή, σοφόν.

Composita in os Atticorum more
duorum sunt generum, & neutrum
habent in ου, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφεσθαι καὶ τὸ φι-
λόσοφον.

ΟΥΣ. Aliqua uero in υς duum gene-
rum, & in υν neutrum habent forma-
tum, ut, ὁ καὶ ἡ πολύπυς, τὸ πολύπο-
δεσθαι, καὶ τὸ πολύπυον, τὸ πολύποδεσθαι.

C. 5

ἀπλῶς

ἀπλῆς uerò et διπλῆς, et μολιβδῆς, et χαλκῆς, ἀργυρῆς & χρυσῆς, trium sunt generum, quorum masculina & neutra tertiam inflexionem simplicium sequuntur, foemina uerò secundam, ut ὁ ἀπλῆς, τῷ ἀπλῆ, ἢ ἀπλῆ, τῆς ἀπλῆς, τὸ ἀπλῆν, τῷ ἀπλῆ, ὁ ἀργυρῆς, τῷ ἀργυρῆ, ἢ ἀργυρῆ, τῆς ἀργῆς, τὸ ἀργυρῆν, τῷ ἀργῆ. Iones tamen χρύσεος, χρύσεα, χρύσεον dicunt, & alia similiter.

ΩΣ. Aliqua uerò in ως duum generum, & neutrum in ων, quæ Attica sunt, ut, ὁ καὶ ἢ δὴγεω, τῷ καὶ φη δὴγεω, τὸ δὴγεων, τῷ δὴγεω.

ΗΝ. Aliqua uerò in λω duum generum, & neutrum in γν, ut, ὁ καὶ ἢ τέριω, τῷ καὶ φη τέριον, τὸ τέριον, τῷ τέριον.

ΩΝ. Aliqua uerò in ων duum generum, & neutrum in ον, ut, ὁ καὶ ἢ δὴδαίμων, τῷ καὶ φη δὴδαίμων, τὸ δὴδαίμων, τῷ δὴδαίμων.

DE COMPARATIONE.

REGVLA PRIMA.

Nomina

Nomina adiectiua in os, comparatiuū formant à positiuo mutatione σ finalis in τερΘ, superlatiuum uerò abiecto σ assumptione τατΘ, γν'δοξΘ, γν'δοξότερΘ, γν'δοξότατΘ.

NOTATIUNCULA.

οτερΘ & οτατΘ nonnunquam per ο, nonnunquam per ω scribitur. Nam si præcedit ο breuis, scribitur per ω, ut, φρόνιμΘ, φρονιμώτερΘ, φρονιμώτατΘ. σοφός, σοφώτερΘ, σοφώτατΘ. Excipe, σγνότερΘ, & λιγνότερΘ.

Sin autem longa præcedit, tum scribitur per ο, ut, πρᾶΘ, πρᾶότερΘ, πρᾶότατΘ.

Επιφ. πρᾶότατΘ ἔχουσιν

EXCEPTIO. *breuis uincit*

μέγας	μᾶζωρ	μέγισΘ
καλός	καλλίωρ	κάλλισΘ.
	ἀμείνωρ	ἄκειςΘ
ἀγαθός	βελτίωρ	βέλπισΘ.
	κράττωρ	κράτισΘ.
	κακίωρ	
κακός		κάκισΘ.
	χείρωρ	

μικρός

	μείωμ	
μικρός	ἡττωμ	ἐλάχισθ.
	ἐλάττωμ	
πολύς	πλείωμ	πλείσθ.
αἰσχυρός	αἰσχύωμ	αἰσχισθ.
ἐχθρός	ἐχθίωμ	ἐχθισθ.

REGVLA II.

Nomina in *ης* adiectiua, formant à positivo comparatiuum, uersione *ης* in *ἑσερθ*, & superlatiuum *ης* in *ἑσατθ* mutato, ut, ἀληθής, ἀληθέσερθ, ἀληθέσατθ.

REGVLA III.

Quæ in *υς* desinunt, formant à positivo uo comparatiuum *σ* in *τερθ* mutato, superlatiuum autem, *σ* in *τατθ* uersa, ut, ἡδύς, ἡδύτερθ, ἡδύτατθ.

NOTATIVNCVLA.

In his tamen nonnulla reperias quæ comparatiuum & superlatiuum duplicem, uel etiam comparatiuum triplicem habeant, ut:

	γλυκύτερθ,	γλυκύτατθ
γλυκός	γλύσσωμ	
	γλυκίωμ	γλύκισθ.

ἡδύς

	ἡδύτερος	ἡδύτατος
ἡδύς	ἡδίω	ἡδῖς
	βραχύτερος	βραχύτατος
βραχύς	βραχίω	βράχῖς
	ῥηύτερος	ῥηύτατος
ῥηύς	ῥηίω	ῥηῖς
	ταχύτερος	ταχύτατος
ταχύς	θάσσω	
	ταχίω	τάχῖς
	βραδύτερος	βραδύτατος
βραδύς	βράσσω	
	βραδίω	βράδῖς
	παχύτερος	παχύτατος
παχύς	πάσσω	
	παχίω	πάχῖς

REGVLA IIII.

Reliqua adiectiua formant comparatiuum quidem in ἔσειος, & superlatiuum in ἔσαιος.

Cæterum

Cæterum formandi regula non facile potest dari, ut necesse sit omnino in his exempla aliorum sequi, ut, σωφρων, σωφρον^Θ, σωφρονέσθ^Θ, σωφρονέσατ^Θ. χεῖρας, χεῖρα^{ντ}^Θ, χεῖρέςθ^Θ, χεῖρέσατ^Θ, εὐ^ν^{δς}, εὐνέσθ^Θ, εὐνέσατ^Θ. In quo etiam e desideratur.

DE NUMERALIBVS.

Nomina numeralia unum significantia, singulariter tantum declinantur, Quæ uerò duo, dualiter, quæ autem plura, pluraliter, & trium sunt generum.

Singularia tantum.

Quorum ^{ἄς} masculinum, μία ^{ἴα} foemini-
num, ^{ἔν} neutrum est.

Mas.	^{ἄς} , ἐνός, ἐνί, ἕνα.
Fœm.	μία, μιᾶς, μιᾶ, μίαν.
Neut.	^{ἔν} , ἐνός, ἐνί, ἔν.

Dualia.

Δύο καὶ δύο ἀπικῶς δὲ τῷ ω μεγάλῃ,
δυοῖν καὶ δυῶν in foeminino, ο in ε uerso.

Declinatur & in plurali numero sic.

οἱ δύο		τὸς δύο
αἱ δύο	τοῖς ἢ ταῖς ἢ τοῖς δυοῖ	τὰς δύο
τὰ δύο		τὰ δύο.

Pluralia

Pluralia, quorum τρεῖς & τέσσαρες masculina & foeminina sunt, τρία uerò & τέσσαρα neutra.

τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς, Duūm generum.
τρία, τριῶν, τρισί, τρία, Neut.

τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρας, duūm generum.

τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα, Neut.

A quatuor usq; ad centum omnia sunt indeclinabilia, articulis autem discernuntur cuius sint generis & casus, ut:

οἱ ὡγύντε, τῶν ὡγύντε, τοῖς ὡγύντε, αὐς ὡγύντε.
αἱ ὡγύντε, τῶν ὡγύντε, ταῖς ὡγύντε, τὰς ὡγύντε.
τὰ ὡγύντε, τῶν ὡγύντε, τοῖς ὡγύντε, τὰ ὡγύντε,
&c.

A ducentis uerò omnis numerus per omnia genera pluraliter declinatur, ut:

οἱ διακόσιοι, τῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, αὐς διακοσίους.

αἱ διακόσια, τῶν διακοσίων, ταῖς διακοσίαις, τὰς διακοσίας.

τὰ διακόσια, τῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, τὰ διακόσια.

Sic τριακόσιοι, τετρακόσιοι, ὡγντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, χίλιοι, διχίλιοι &c.

De Pro

DE PRONOMINE.

PRonomini quot accidunt? Sex. Ge-
nus, Species, Numerus, Persona, Ca-
sus & Declinatio.

Genera Pronominum sunt quatuor.
Masculinum ut ἡμέτερον. Fœmininum
ut ἡμετέρα. Neutrum ut ἡμέτερον. Com-
mune ut ἐγώ, σύ, ὅς.

Species à Grammaticis tradūtur quin-
que, quod etsi inepte, si rem spectes, fiat,
docendi tamen causa eos sequar. Primi-
tiua, Possessiua, Demonstratiua, Relati-
ua, & Composita.

Personæ tres. Prima ut ἐγώ. Secunda
ut σύ. Tertia ut ἐκείν. Cætera ex eorum
declinatione, quæ plærunque irregularis
est, cognosces.

Primitiua sunt tria, ἐγώ, σύ, ὅς, quæ
declinantur hoc modo.

		<i>Secundæ personæ.</i>
N.	ἐγώ	σύ
G.	ἐμῶ καὶ μῶ	σοῦ
D.	ἐμοὶ καὶ μοῖ	σοί
A.	ἐμὲ καὶ μέ	σέ.

Dualiter.

Dualiter.

N. A. νῶϊ καὶ νῶ

G. D. νῶϊν καὶ νῶν

Pluraliter.

N. ἡμεῖς

G. ἡμῶν

D. ἡμῖν

A. ἡμᾶς

Tertia personæ.

Singulariter.

N. ὅς

G. οὗ

D. οἷ

A. ἐ.

Dualiter.

N. A. σφῶϊ καὶ σφῆ

G. D. σφῶϊν καὶ σφίην.

Pluraliter.

N. σφεῖς

G. σφῶν

D. σφίσι

A. σφᾶς.

Possessiva, quæ à primitivorum nume-
ris deducuntur, octo sunt, ut, ἐμός, νῶϊτε-
ρος, ἡμέτερος, σὸς, σφῶϊτερος, ὑμέτερος,

D

εὖς.

Dualiter.

σφῶϊ καὶ σφῶ

σφῶϊν καὶ σφῶν.

Pluraliter.

ὑμεῖς

ὑμῶν

ὑμῖν

ὑμᾶς.

ἔος, σφέτερος. Quorum declinatio imitatur secundam & tertiam nominum.

M. ἡμέτερος, ἡμέτερος, ἡμέτερω, ἡμέτερον &c.

F. ἡμέτερα, ἡμέτερας, ἡμέτερα, ἡμέτεραν &c.

Demonstratiua duo, οὗτος & ἐκεῖνος, in quibus quia uariationis nonnihil est, ea per omnia genera persequar.

M. S. ὅτος, ὅττος, ὅττω, ὅττον, ὦ ὅτος.

D. ὅττω, ὅττοι.

P. ὅτοι, ὅττων, ὅτοις, ὅττους, ὦ ὅτοι.

F. S. αὐτή, ταύτης, ταύτη, ταύτῃ, ὦ αὐτή.

D. ταῦτα, ταῦται.

P. αὐται, ταύτων, ταύταις, ταύτας.

N. S. τὸτο, τὸττος, τὸττω, τὸττον, ὦ τὸτο.

D. τὸττω, τὸττοι.

P. ταῦτᾶ, τὸττων, τὸττοις, ταῦτᾶ.

M. ἐκεῖνος, ἐκεῖνος, ἐκεῖνω, ἐκεῖνον &c.

F. ἐκεῖνη, ἐκεῖνης, ἐκεῖνη, ἐκεῖνῃ &c.

N. ἐκεῖνο, ἐκεῖνος, ἐκεῖνω, ἐκεῖνο &c.

Reliqua persequere ad formam nominum secundæ & tertię declinationis.

Relatiuum unum, quod declinatur secundum formam secundæ & tertię declinationis, & habet significationem trium personarum, ut, αὐτός ἐγώ, αὐτός σύ, αὐτός

αὐτός ἐκείνῳ, & leuem spiritum semper
habet. Si uerò αὐτῶ, αὐτῷ, αὐτόν aspirata
reperiantur, sciendum est ea pronomina
reciproca esse, & ab ἐαυτῶ deducta κατ' ἀ-
φάρασιν, Nam aspiratio quæ erat super ε,
eadem etiam super αυ seruatur.

Composita pronomina sunt tria, cuiq;
personæ unum respondens. Nominatiuo
carent, scilicet, ἐμαυτῶ, σεαυτῶ, ἐαυτῶ. Et
hæc quoq; trium sunt generum. Sed ad-
uertendum est composita primæ & se-
cundæ personæ in tribus casibus singu-
laris numeri solum uariari: tertiæ uerò
personæ etiam in plurali: nec solum con-
iunctim, sed etiam disiunctim.

Primæ personæ.

Mas. ἐμαυτῶ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν.

F. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῶν.

N. ἐμαυτοῖ, ἐμαυτοῖς, ἐμαυτοῖσιν.

Secundæ personæ.

M. σεαυτοῖ, σεαυτοῖς, σεαυτοῖσιν.

F. σεαυτῆς, σεαυτῇ, σεαυτῶν.

N. σεαυτοῖ, σεαυτοῖς, σεαυτοῖσιν.

Tertiæ personæ.

M. ἐαυτοῖ, ἐαυτοῖς, ἐαυτοῖσιν.

F. *ἑαυτῆς, ἑαυτῆ, ἑαυτῶ.*

N. *ἑαυτῶ, ἑαυτῶ, ἑαυτῶ.*

PLURALITER.

M. *ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν, ἑαυτοῖς καὶ σφίσι αὐτοῖς, ἑαυτὰς ἑσφὰς αὐτῶν.*

F. *ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν, ἑαυταῖς καὶ σφίσι αὐταῖς, ἑαυτὰς ἑσφὰς αὐτῶν.*

N. *ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν, ἑαυτοῖς καὶ σφίσι αὐτοῖς, ἑαυτὰ καὶ σφὰς αὐτὰ.*

DE VERBO.

ἡ εἰς ἡ νεκβεῖν

ἡ ἰτιμὴ πρῶτος

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

Verba Græcorum terminantur in prima persona præsentis indicatiui uel in *ω*, uel in *μαι*, uel in *μι*.

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

Quæ in *ω* exeūt partim actiua, ut *τύπετω*, partim neutra sunt, ut *ὑγιαίνω*.

Quæ in *μαι* partim Passiua, ut *τύπτομαι*, partim Media (quæ ad Latinorū morem Cōmunia appellari possunt) iam actiue iam passiuè posita, id quod constructio indicat, ut, *τύπτομαι σε*, & *τύπτομαι ὑπὸ σε*, partim deponentia, ut, *μάχομαι*.

Quæ in *μι* partim actiua, ut, *τίθημι*, partim neutra, ut, *ἵημι*, & *πορεύομαι*.

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

ἡ ἰτιμὴ ἡ ἰτιμὴ

Ex his apparet uerbis quinque esse genera

nera, Actiuum, Passiuum, Neutrum, Medium, & Deponens.

Præter Genus alia septem habet accidentia, Modum, Speciem, Figuram, Numerum, Personam, Tempus, & Coniugationem.

Quinque sunt Modi.

Indicatiuus, ut τύπω. *verbo*

Imperatiuus, ut τύπε. *verba*

Optatiuus, ut τύποιμι. *verbenakē*

Subiunctiuus, ut εἰ τύπω. *verboke*

Infinitiuus, ut τύπειν. *verbokeke*

Species duæ.

Primitiua, ut ἀδω. *ikkigo*

Deriuatiua, ut ἀδύω. *ikkigo*

Figuræ tres.

Simplex, ut θνήσκω. *μοικω*

Composita, ut ἀποθνήσκω. *μοικω*

Decomposita, ut σιωποθνήσκω. *μοικω*

Numeri ut in Nominibus tres.

Singularis, ut τύπω. *verbo*

Dualis, ut τύπετον. *verboatis*

Pluralis, ut τύπομεν. *verboamīs*

Personæ tres ut in Pronominibus.

Prima, ut ἐγώ. *verbo*

D 3

Secunda

*Hinc verbi participio vides e
τεροντιγ in φλογο αδω
συναπποθνησκωτες δηρ
τομμοδια ελ. σετοκ
de συναπποθνησκωτες
amicitia est apud
amim.*

*In μιμηκα duali
no vbiq est prima
persona*

*eto
s/n
kor*

ste

Secunda, ut τύπεις.

hi verborum

Tertia, ut τύπεις.

iii, vel iiii

Tempora sex.

Præsens, ut τύπω.

verbo

Præteritum imperfectum, ut ἔτυπον.

verboκατι

Præteritum perfectum, ut τέτυπα.

verboκατι

Præteritum plusquamperfectum, ut ἔπετύφην.

verboκατι

Indefinitum primum, ut ἔτυψα.

verboκατι

Indefinitum secundum, ut ἔτυπον.

verboκατι

Futurum primum, ut τύψω.

verboκατι

Futurum secundum, ut τυπῶ.

verboκατι

Futura duo in uerbis Actiuis & Medijs, & in passiua uoce tria, & Indefinita duo copia Græcæ linguæ peperit. Indefinita à præterito perfecto nulla re differunt, nisi quod præteritum perfectum significat actionem paulò ante præteritam. Indefinita uerò significant actionem indefinitè præteritam, ut nescias modo ne an olim præterierit. Sed Indefinita frequentius in autorum lectione occurrunt quàm præterita.

Coniugationes Verborum sunt decem,

Sex eorum quæ in ω exeunt, quatuor eorum quæ in μι terminantur. Nam quæ in

μια

+ 2
adduntur
conjugatio
circumflexa
verborum
omnes
conjugationes sunt
cum.

μαε sunt, quia uel istorum passiuia sunt & media uel deponentia ijs similia, eodem referantur.

DE VERBIS IN

ω uel ομαε.

Verbum dicitur eius ^{κεφαλαίον esse ad τὰ συνίτη} coniugationis ^{gationis} esse, cuius distinctiua ω uel ομαε finale praesentis Indicatiui immediate praecedat. ^{nulla syllaba anteposita} Quae uero distinctiuae literae sint, cuiusque coniugationis subiecta tabella patefaciet.

CONIUGATIONVM

distinctiones.

Prima igitur coniugatio uerborum grauitonorum est quae habent ante ω uel ομαε finale β, π, φ, uel π̄, ut, ^{λεῖβω, τέρπω,} ^{γράφω, τύπω.} Quorum futurum per ψ, ut, ^{λείψω, τέρψω,} ^{γράψω, τύψω.} Praeteritum uero per φ, ut, ^{λέλειφα, τέτερφα,} ^{ἔγραφα, ἔτυφα} profertur.

SECUNDA.

Secunda coniugatio est uerborum quae habent ante ω uel ομαε finale γ, κ, χ, κ̄, ut, ^{λέγω, πλέκω,} ^{τρέχω, τίκτω.} Quorum ^{D 4} futurum

extremam circumflectens, per easdem im-
mutabiles effertur, ut ψ αλῶ, ^{canis}νεμῶ, ^{pasca}κεινῶ, ^{inducabo}ωδῶ. Præteritum uerò per κ, ut $\epsilon\psi$ αλκα,
^{femina}νεμεκα, ^{discipuli}κεικα, ^{medici}εσσεκα.

S E X T A.

Sexta est uerborum terminatorum in
ω uel ομαι purum. ω purum autem dici-
tur, quod immediate præcedit uocalis uel
sola, ut ^{facio}ποιέω, uel in diphthongo, ut ^{audio}ἀκῶ. ^{formati}
Sunt tamen uerba nonnulla, quæ in præ-
senti futuri distinctiuam habent, ut ^{audio}αἴξω, ^{futuro est}αἴξω, ^{preteriti}ἔψω, ^{non signatua futuri}sed sunt uerba anomala &
defectiua per uocalis elisionem, ab ^{audio}αἴξεω,
^{audio}αλεξεω, ^{audio}ἔψεω, inusitatis thematib. formata.

DE INDICATIVO VER-
borum in ω ^{αλεξω}

De formatione præteriti imperfecti.

Præteritum imperfectum formatur à
præsens persona prima singulari, uer-
tendo ω finale in ου, & augendo princi-
pium si opus sit.

Nam si præsens incipit à consonante,
assumitur in principio uerbi ε, idèq; uoca-

D 5 tur

tur augmentum syllabicum, ut ^{verbo} τύπῳ, ^{εσ} ^{verbo} τυπῶν, ^{verbo} γράφω, ^{verbo} εγράφω,

Sin autem a uocali uel diphthongo mutabili incipit, tum conuertitur breuis uel anceps in suam longam, quod clarius ostendet figura sequens, idēq; uocatur augmentum temporale.

VOCALIS IMMUTABILES.

α ^{αἰετ} η ^{αἰετ} κῶ, κῶν.
 ε conuertitur in η ut ^{ελεεω} ελεεω, ^{ηλεεω} ηλεεω.
 ο ω ^{ονομαζω} ονομάζω, ^{ωνομαζω} ωνόμαζω.

DIPHTHONGI MUTABILES.

αι ^{αιετ} η ^{αιετ} αἶρω, ἠρω.
 οι conuertitur in ω ut ^{οικτειρω} οικτειρω, ^{ωκτειρω} ωκτειρω.
 αυ ^{αυετ} ηυ ^{αυετ} αὐλεω, ἠυλεω.
 ευ Atticē ^{ευετ} ηυ ^{ευετ} εὐδω, ἠϋδω.

Si uerò praesentis initium ab alia uocali uel diphthongo, nempe η, ι, υ, ω, αι, οι, ευ fuerit, initio nulla mutatio erit, sed ^{finale} ω tantummodo uertitur in ομ, ut ^{ηχεω} ηχεω, ^{ηχεομ} ηχεομ.
^{ιπιδω} ἰπιδύω, ^{ιπιδωμ} ἰπιδυομ. ^{εικαζω} εἰκάζω, ^{εικαζομ} εἰκαζομ. ^{ουταω} οὐτάω, ^{ουταομ} οὐταομ. ^{ευδω} εὐδω, ^{ευδωμ} εὐδωμ communiter.

EXCEPTIONES DVAE.

Excipiuntur primo uerba quaedam, quae

quæ quamuis ab ε incipiant, illud tamen in imperfecto in η non mutant, sed assu-
munt ad ιδι, ut diphthongus fiat, ut:

^{εχω} εχω, ^{ειχομ} ειχομ. ^{επω} επω, ^{ειπομ} ειπομ. ^{ελω} ελω, ^{ειλωμ} ειλωμ. ^{επομαι} επομαι, ^{ειπομαι} ειπομαι.
^{εμω} εμω, ^{εσηκω} εσηκω, ^{εισηκομ} εισηκομ. ^{εσιαω} εσιαω, ^{εισιακομ} εισιακομ. ^{εαω} εαω, ^{ειακομ} ειακομ.
^{ερπυζω} ερπυζω, ^{ειρπυζομ} ειρπυζομ. ^{ερνω} ερνω, ^{ειρνωμ} ειρνωμ. ^{εθιζω} εθιζω, ^{ειθιζομ} ειθιζομ.
^{εθω} εθω, ^{ειωθα} ειωθα. ^{εω} εω, ^{ειμαι} ειμαι. ^{εργαζομαι} εργαζομαι, ^{ειργαζομω} ειργαζομω.
^{ερω} ερω, ^{ειρηκα} ειρηκα. ^{ερπω} ερπω, ^{ειρπομ} ειρπομ. ^{ελκω} ελκω, ^{ειλκομ} ειλκομ. ^{ελκω} ελκω,
^{ειλκωμ} ειλκωμ.

Secundo, uerba nonnulla quæ οι diphthongum omnino non mutant, ut:

^{οιασομαι} οιασομαι, ^{οιωθω} οιωθω. ^{οιμεω} οιμεω, ^{οικηα} οικηα. ^{οινοω} οινοω, ^{οιμιζω} οιμιζω. ^{οιζω} οιζω,
^{οιωνιζομαι} οιωνιζομαι. ^{οιωνοσκοπεω} οιωνοσκοπεω, ^{οιωνοπολεω} οιωνοπολεω,
^{οιακιζω} οιακιζω, ^{οιακονομω} οιακονομω, ^{οιακωσροφω} οιακωσροφω.

Est præterea notandum, uerba à ρ incipientia, augmenti causa non solum α sumere ε, uerum etiam ρ geminare, ut:

^{ερριπρωμ} ερριπρωμ, ^{ρεπω} ρεπω, ^{ερρεπομ} ερρεπομ.

DE COMPOSITIONE

Præpositionum.

Præpositio persæpe cum aliqua orationis partium componitur, in quo est aduertendum, quòd si pars orationis, cum qua componitur, à consonante incipit, simplia

vel carminis gratia adduntur) tum fit
 augmentum in principio, ut dictum est,
 ut ^{ἴδιο} γνέπω, ^{ἴδιο} ἠέπω.

Quando uero compositum plus signi-
 ficat suo simplici, augmentum fit in me-
 dio, ut sequitur, separetur primum præ-
 positio & uerbum, postea formentur præ-
 terita & Indefinita ad prædictum mo-
 dum. Deinde denuo componantur, ut
 proxime dictum est. A ^ἄκατά & ^ἀκούω fit
^ἐκατακούω, id est, exaudio, Præteritum im-
 perfectum, ^ἐκατηκούον, ^ἐκαταλείπω, ^ἐκατέλει-
 πον, ^ἐκαταλείψα.

Ita præcipiunt Grammatici, quod Ty-
 ronibus etiam satis esse puto, in primis ta-
 men qui certus esse uolet, autores obser-
 uet, in quibus neque hanc neque ullam ferè
 aliam regulam adeo superstitiose serua-
 tam aduertet.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum nos à præteri-
 to imperfecto formamus, secuti Richar-
 dum Crocum præceptorem nostrum. Ea
 enim formandi ratio facilius nobis esse
 uidetur,

DE VERBO.

*Definitum secundum
secundo, quia
id videtur
minimam facit*

videtur, quàm si ab indefinito primo ducatur.

Fit ab imperfecto, si ante ομ finale π, κτ, λ, μν, reperitur, abijciendo posteriorem consonantem, penultimamq; considerando, quemadmodum infra docebitur.

π	τ	ἐτυπῆον, ἐτυποῦ.
κτ	τ	ἐτικῆον, ἐτεκοῦ.
λ	λ	ἐψαλλῆον, ἐψαλλοῦ.
μν	ν	ἐκαμνοῦ, ἐκαμοῦ.

Excipitur à regula	βλάπῆω, ἐβλαπήσῃ, ἐβλαβοῦ.
	κρύπῆω, ἐκρύπησῃ, ἐκρύβοῦ.
	καλύπῆω, ἐκάλυψῃ, ἐκάλυβοῦ.
	σκάπῆω, ἐσκάψῃ, ἐσκάφοῦ.

DE PENULTIMAE CONSIDERATIONE.

In omni Indefinito secundo formando est præterea penultima Imperfecti consideranda, & si in aliquam ex subiectis regulis incidit, iuxta eius præscriptam mutanda.

REGVLA PRIMA.

Si in penultima imperfecti η, ω, αι, αυ, fuerit, in indefiniti secundi formatione uertatur in α.

¶ uer=

^{λαβο}
^{λαβο} ^{λαβο} ^{λαβο}
 ω ^{ληθω} ἔληθον, ἔλαθον. ^{τομμεδο}
 αε ^{ετραγομ} uertitur in α, ut ^{ετραγομ} ἔτραγομ, ἔτραγομ. ^{τραγω}
 αυ ^{εδαομ} ἔδαομ, ἔδαομ. ^{δαω}
^{επαομ} ἔπαομ, ἔπαομ. ^{παομ}

REGVLA II.

Si eu uel ei diphthongum in penultima habet, imperfectum in indefiniti secundi formatione ε abijcitur.

ευ ^{ελυθω} abijcit ε, ut ^{ελυθω} ἔλυθον, ἔλυθον. ^{ελυθω}
 ει ^{επιθω} ^{επιθω} ἔπιθον, ἔπιθον. ^{επιθω}

REGVLA III.

Si imperfectum in penultima habet ε uel ei praecedente liquida, quae subiuncta est alteri consonanti, uel sequente immediate liquida mutabitur ε uel ei in α.

ε ^{επλεκομ} praecedente liquida, sub=
 iuncta alteri consonanti, ^{επλεκομ} ἔπλεκομ, ἔπλεκομ.
 uel sequente liquida mu=
 ει ^{εωφρομ} tatur in α, ut ^{εωφρομ} ἔωφρομ, ἔωφρομ.

EXCEPTIO I.

A prima regulæ parte excipitur εφλεγομ, & εβλεπομ. Nam in his nulla mutatio fit, quamuis praecedat liquida subiuncta alteri

alteri consonanti, sed conuenit Imperfectum & Indefinitum secundum.

EXCEPTIO II.

Secundo excipiuntur trisyllaba quintae coniugationis, quæ *ei* diphthongum, quamuis sequatur liquida, in *æ* non uertunt, sed solum *i* abijciunt, ut *ἐγείρω*, *ἡγείρω*, *ἡγείρω*, *ἡγείρω*, *ὄφειλω*, *ὠφείλω*, *ὠφείλω*.

REGVLA IIII.

Si imperfectum exit in *αου* uel *εου*, in indefiniti secundi formatione abijcitur *æ* uel *ε*: Sic indefinitum secundum una syllaba minuitur ab imperfecto, Sed uerba terminata in *ω* purum, plerumque carent indefinito secundo. In his uero quæ indefinitum secundum habent, quæ per pauca sunt, iuxta hanc regulam quartam id formabitur, ut *ἐβόαου*, *ἐβόου*, *ἐποίηου*, *ἐποίηου*.

REGVLA V.

Verba habentia ante *ου* imperfecti *σ*, *τ*, *ζ*, siquidem in futuro *ξ* habuerint, uertunt eas in indefiniti secundi formatione in *γ*, Sin autem *σ* in futuro habuerint, commutant in *δ*.

αυ σι

σ̄ si in futuro habet uertit eas in ut:

ἐκράζου, κράξω, ἐκράγοι.
κράζω κλάμα κλάμα κλάμα κλάμα

ὠρύσσοι, ὠρύξω, ὠρύσοι.
ὠρύσσω ὠρύξω ὠρύσοι

ἐπράττοι, πράξω, ἐπράγοι.
πράττω πράξω ἐπράττω

ἐφράζου, φράσω, ἐφράσοι.
φράζω φράσω ἐφράζω

ἐπλάττοι, πλάσω, ἐπλάσοι.
πλάττω πλάσω ἐπλάττω

Quæ per σ̄ efferuntur, etiam per τ̄ ef-
 ferri possunt: Hactenus traditæ regulæ in
 his locum habent, quorum imperfectum
 duas syllabas excedit: Nam si bisyllabum
 tantummodo fuerit, nulla fiet mutatio,
 Sed idem erit imperfectum & indefinitum
 secundum: ἄδω, ἄσοι: Verba quæ in nul-
 lam istarum regularum incidunt, similia-
 ter dicta duo tempora coincidentia ha-
 bent ἐχρεύσοι, ἐχρεύσοι, ἔλεγοι, ἔλεγοι.
ἐχρεύσοι ἐχρεύσοι ἔλεγοι ἔλεγοι

DE FUTURO SECUNDO.

Futurum secundum formatur ab In-
 definito secundo uertendo οῦ finale in ω̄
 circumflexum, abijciendo augmentum
 temporale uel syllabicum, quod fiet mu-
 tata uocali uel diphthongo initiali inde-
 finiti in eam quæ presentis initium existit,

E aut

aut abiecto ε, quod in Imperfecti forma-
tione assumptum est, ut:

ὀρύσσω, ὀρύσομαι, ὀρύγομαι, ὀρύγῶ.

τύπῃω, ἐτύπῃομαι, ἐτύπομαι, τυπῶ.

οἰκτεῖρω, ὠκτεῖρομαι, ὠκτοῖρομαι, οἰκτοῖρῶ.

Quamobrem deficiente peculiari in-
definito secundo, deficit etiam futurum
secundum.

DE FUTURO PRIMO, TRIVM

primarum coniugationum.

Futurum primum coniugationis pri-
mæ, secundæ & tertię, formatur à prima
persona presentis, mutando distinctiuam
præsentis in distinctiuam futuri, iuxta fi-
guram superius positam, τύπῃω, τύψω.
λέγω, λέξω. ἄδω, ἄσω. πλήθω, πλήσω.

DE FUTURO PRIMO, VERB

borum quartæ.

Quandoquidem uerba quartæ coniu-
gationis partim in futuro ξ, partim σ ha-
bent, duas ex Herodiano & Demetrio re-
gulas notato.

PRIMA.

Verba in ὀσω, πῃω, ut plurimum in futu-
ro habent ξ, ut ὀρύσσω, ὀρύξω, πράτῃω, πράξω.

Excipiunt

Excipiuntur sequentia quæ habent σ, ut πλάττω, πλάσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πάσσω, πάσω. λάσσω, λεύσω. His adde πρᾶττω, cum uendo significat.

SECUNDA.

Verba in ζω plaracq; habent in futuro σ, δείζω, δείσω. φράζω, φράσω. βασιζω, βασισω.

Quæ sequuntur excipe, ut quæ habent ξ, ut: οἰμῶζω, οἰμῶξω. σπείζω, σπείξω. αἰάζω, σπνάζω, ὀλολύζω, ἀλαπάζω, θρυμίζω, κρᾶζω, σφάζω, σίζω, ῥέζω, πρύζω, quod σ interdum habere reperitur. Adde παίζω, quod communiter facit παίξω, Atticè uerò παίσω.

DE FUTURO PRIMO VER-

borum quintæ.

Eius coniugationis primum futurum similiter à prima persona præsentis deducet, ultimam circumflectendo, & corripiendo penultimam si longa fuerit, μγίνω, μγνῶ.

PENULTIMAE CORRIPI-

ende ratio.

Si ante ω finale præsentis reperiuntur

E 2

duæ

duæ liquidæ, penultima ut brevis fiat, abijciatur earum posterior.

λλ λ ψάλλω, ψαλλῶ.

abijcit, ut

μν ν τέμνω, τεμῶ.

Sin autem in penultima præsentis æ uel ei fuerit, in futuri formatione abijciatur i.

æ φαίνω, φανῶ.

abijciunt in futuro i, ut

ει φθείρω, φθέρῶ.

DE FUTURO PRIMO VERBORUM sextæ coniugationis.

Verba in ω purum sextæ coniugationis, futurum formant non per distinctivæ mutationem, sed per eius nempe σ assumptionem ante ω finale præsentis, ut, πᾶνω, πᾶνωσω. βασιλεύω, βασιλεύσω.

Attamen in uerbis εω, αω, & οω, præterea brevis uel anceps præsentis uertitur etiam in suam longam.

ἔω ἤσω ποιέω, ποιήσω.

ἄω uertitur in ἤσω ut βοάω, βοήσω.

ὄω ὤσω χρυσόω, χρυσώσω.

Reperias

Reperias tamen in autorum lectione uerba nonnulla ante αω, εω, uel οω aliquā liquidarum habentia, quæ uocalem penultimæ non mutant, ut γελάω, γελάσω, τελέω, τελέσω &c.

Item uerba in εω si dissyllaba fuerint, εω in ουσω uertunt, ut πλέω, πλούσω. ῥέω, ῥόσω. His adde καίω, καύσω, κλαίω, κλαύσω.

DE INDEFINITO PRIMO.

Indefinitum primum formatur à prima futuri primi, uertendo ω finale in α, & assumendo augmentum in principio, ut in imperfecto ostensum est, ut ἔτυπτον, τύψω, ἔτυψα. ἔλεγον, λέξω, ἔλεξα. ἠκούον, ἀκούσω, ἠκούσα.

PECULIARE QUINTAE.

Circa uerba quintæ coniugationis hoc amplius est obseruandum, si in penultima futuri fuerit α, uertitur in indefiniti primi formatione in η, si uerò ε uertitur in α diphthongum.

α η ἔψαλλον, ψαλώ, ἔψηλα.

uertitur in ut

ε α ἔμωλον, μωλώ, ἔμωλα.

E 3

Quana

Quandoque tamen α non mutatur in κ , sed producitur solum, ἐμίανον, μιανῶ, ἐμίαννα. ἐχλίανον, χλιανῶ, ἐχλίαννα.

DE PRAETERITO PRIMAE, SE-
cundae, Tertiae, Quartae & Sextae
coniugationis.

Præteritum perfectum dictarum coniugationum formatur à prima Indefiniti primi, mutando distinctiuam futuri in distinctiuam præteriti: Idque ita simpliciter procedit, si præsens incipiat à uocali uel à duabus consonantibus actu uel potentia, uel à ρ , ut: ἀκῶ, ἤκσα, ἤκκα. σίζω, ἔσιξα, ἔσιχα. ψιλῶ, ἐψίλωσα, ἐψίλωκα. ῥίπῶ, ἔρριψα, ἔρριφα.

Excipe μέμνημαι, ἀμνάομαι, λέκτημαι, ἀιπάομαι, πῆπῆμαι, ἀπῆαομαι, πῆπῆκα, ἀπῆῶ. In his enim uerbis fit reduplicatio primæ consonantis, à qua thema uerbi incipit. Qualia præterita reduplicata etiam apud Latinos reperiuntur, ut pupugi, momordi &c.

Sin autem à consonante sola, uel etiam à muta cum liquida incipiat præsens, præponitur

ponitur & reduplicatur etiam in forma
tione perfecti prima praesentis consonas,
ut: τύπω, ἐτύψα, τέτυφα. γράφω, ἔγραψα,
ἔγραφα.

EXCEPTIONES DVAE.

Excipe à γν & γη incipientia. Nam etsi
sit muta cum liquida, nulla tamen fit con-
sonantis praepositio, sed distinctivæ so-
lum mutatio, ut: γνῶω, ἐγνώσα, ἐγνώκα. γη-
γορέω, ἔγηγόρησα, ἔγηγόρηκα.

Secundò. Incipientia ab aspirata con-
sonante excipe. Nam ipsa aspirata non
praeponitur, sed eius tenuis.

θ τ θαυμάζω, ἐθαύμασα, τεθαύμα-
σα φ uertitur in π ut φιλέω, ἐφίλησα, πεφίληκα.
χ κ χαλκίδω, ἐχάλκιδυσα, κε-
χάλκιδυκα.

PECULIARE PRIMAE.

Est praeterea notandum quòd uerba
bisyllaba primæ coniugationis πρε in pe-
nultima habentia, illud in perfecti forma
tione in πρα uertunt, ut: σπρέφω, ἔσπρεψα,
ἔσπραφα.

DE PRAETERITO PER-

fecto Quintæ.

E 4

Præter

Præteritum perfectum quintæ coniugationis formatur à futuro primo, mutando ω finale in $\kappa\alpha$, obseruatóq; augmento imperfecti, & si opus fuerit iuxta prædictas regulas, præponatur etiam prima præsentis consonans, $\psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\lambda\omicron\upsilon$, $\psi\alpha\alpha\lambda\omega$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\kappa\alpha$.

NOTATIVNCVLAE.

Quod si facta mutatione, ut dictum est, euenerit ν ante κ , uertetur ν in γ , ut, $\phi\acute{\alpha}\iota\nu\omega$, $\phi\alpha\nu\omega$, $\tau\epsilon\phi\alpha\gamma\kappa\alpha$.

Si uerò præsens bisyllabum in $\nu\omega$ exit, atq; in penultima habet ι , uel υ , uel ϵ , tunc ν non uertitur in γ , sed omnino abijcitur, ut $\lambda\epsilon\iota\nu\omega$, $\lambda\epsilon\nu\omega$, $\lambda\epsilon\kappa\epsilon\kappa\alpha$. $\theta\iota\upsilon\omega$, $\theta\iota\upsilon\omega$, $\tau\epsilon\theta\upsilon\kappa\alpha$. $\kappa\tau\epsilon\iota\nu\omega$, $\kappa\tau\epsilon\nu\omega$, $\epsilon\kappa\tau\alpha\kappa\alpha$. Reperias tamen nonnulla polysyllaba ν in γ uertentia superiorem in modum, ut $\mu\iota\acute{\alpha}\nu\omega$, $\mu\iota\alpha\nu\omega$, $\mu\epsilon\mu\iota\alpha\gamma\kappa\alpha$. $\mu\omicron\lambda\upsilon\omega$, $\mu\omicron\lambda\iota\upsilon\omega$, $\mu\epsilon\mu\omicron\lambda\upsilon\gamma\kappa\alpha$, adde $\omicron\chi\upsilon\omega$, & si qua alia sunt.

DE PENULTIMA.

Est præterea in hac formatione obseruandum, si futurum bisyllabum in penultima habuerit ϵ , id in præterito perfecto mutari

mutari in α, ut λείνω, λεινώ, ἑκτακῆα. αἰείρω, αἰδρώ, ἑσπαρακῆα.

Sin autem futurum in μω exierit, penultima non mutatur ad dictum modum, sed quacumque penultima existente ω uertitur in ηκῆα, ut τέμνω, τεμῶ, τετέμνηκῆα. νέμω, νεμῶ, νυνέμνηκῆα. λαμνω, λαμῶ, λεπάμνηκῆα. Ex his nonnulla syncopata proferuntur, τέμνηκῆα, λέμνηκῆα.

DE PLUSQUAMPERFECTO.

Præteritum plusquamperfectum formatur à prima præteriti perfecti, mutando finale α in αυ, ut ἠκῆκα, ἠκῆκαυ. ἔσφαφα, ἔσφαφαυ.

Si tamen perfecti initium fuerit consonans, assumitur præterea ad plusquamperfectum formandum in principio ε, ut τέτυφα, ἔτετύφαυ.

DVAE REGVLAE IN RELI

quis Modis notandæ.

In formatione temporum in reliquis modis indefinitorum, augmenta abijciuntur, quemadmodum in futuro secundo docuimus. ἔτυφα, τύφου.

E 5

In

In iisdem modis præsens & imperfectum, similiter perfectum & plusquamperfectum coincidunt, id quod ex autorum lectione deprehenditur.

DE IMPERATIVO.

In Imperativo quatuor tantum tempora formantur: Præsens, Præteritum, & Indefinitum secundum formantur à prima persona Indicativorum, mutando ultimam in ε, ut τύπω, τύπε, à τέτυφα, τέτυφε, ab ἔτυπον, τύπε fit.

Indefinitum uerò primum peculiari ratione fit à prima persona Indicativi, mutando ultimam in ου, ab ἔτυψα enim τύψου dicimus.

Futura Imperativus non format, sed eorum loco in oratione utimur perfecto & Indefinitis, quæ in Imperativo uim futurorum obtinent.

DE OPTATIVO.

Optativi tempora omnia formantur à prima persona sui Indicativi, mutando ultimam in οιμι. Excipitur Indefinitum primum, quod fit mutata ultima Indicativi in αιμι. Sic à τύπω, τύποιμι, à τύψω, τύψοιμι,

τύφομαι, à τέτυφα, τετύφομαι, ab ἔτυπον,
 τύποιμι, à τυπῶ, τυποῖμι. Sed ab ἔτυψα fit
 τύψαμι. In omni autem persona Optati-
 uui reperitur diphthongus οι uel in pe-
 nultima syllaba uel ultima. Excipitur In-
 definitum primum Optatiui, quod pecu-
 liariter habet diphthongum αι.

DE SUBIUNCTIVO.

In Subiunctiuo quatuor tantummodo
 formantur tempora, eaq̄ omnia à prima
 persona Indicatiuorum suorum, ω, ομ, α
 in ω mutando, ut τύπῃω, εἰ τύπῃω, ἔτυπον,
 τύπῃω, τέτυφα, τετύφῃω, ἔτυψα, τύψῃω.

Futura hic modus non format, sed eo-
 rum loco utimur in oratione perfecto &
 Indefinitis, Quæ quia suam & futuro-
 rum uicem præstant, interpretaberis τε-
 τύφῃω, uerberauerim & uerberauero, tum
 etiam uerberassem, iuxta regulam secun-
 dam de reliquis modis traditam.

DE INFINITIVO.

Infinitiuus præsentis, futuri primi &
 secundi & Indefiniti secundi, formatur à
 prima persona sui Indicatiui, mutando
 ultimam in αι. Sic à τύπῃω, fit τύπῃαι, à
 τύψῃω,

τύψω, τύψαι, ab ἔτυπον, τυπῆν, à τυπῶ, τυπῆν. Nam Infinitivus Indefiniti secundum futuri secundi Infinitivo coincidit, eundem etiam servans accentum.

Infinitivus Indefiniti primi fit à prima persona Indicativi, assumendo ad α finale, ι, ut fiat αε diphthongus, ut ἔτυψα, τύψαι.

Præteritum perfectum formatur à tertia persona sui Indicativi, assumendo in fine ναε, ut τέτυφε, τετυφύαε. Hic modus per numeros & personas non uariatur, sed sub una terminatione omnes præstat, ut:

Præsens & imperfectum	τύπῆν.
Perfectum et plusquamperfectum	τετυφύαε.
Indefinitum primum	τύψαι.
Indefinitum secundum	τυπῆν.
Futurum primum	τύψαι.
Futurum secundum	τυπῆν.

DE PARTICIPIIS VERBORUM IN Ω.

Non sum mei oblitus, qui initio participium partem orationis à verbo separatam

tam

tam posuerim, iam uerò intermisciam, ne que enim fit sine causa. Commodius enim Tyroni puto, si cuiq; generi & terminationi uerborum formatio participiorum eius subiiciatur.

Participium masculinum praesentis & utriusq; futuri fit à prima sui Indicatiui, addendo finì ν , ut $\tauύπῃω$, $\tauύπῃωυ$, $\tauύψω$, $\tauύψωυ$, $\tauυπῶ$, $\tauυπῶυ$.

Fœminina horum deducuntur à suis masculinis, $ωυ$ uertendo in $δα$, ut $\tauύπῃωυ$, $\tauύπῃδα$, $\tauύψωυ$, $\tauύψδα$, $\tauυπῶυ$, $\tauυπδα$.

Neutra eorum similiter à masculinis $ωυ$ in $ου$ mutando, praeterquam in futuro secundo, ubi $ῶυ$ in $ῶυ$ cōuertitur, $\tauύπῃωυ$, $\tauύπῃου$, $\tauύψωυ$, $\tauύψου$, $\tauυπῶυ$, $\tauυπῶυ$.

Indefiniti secundi participium masculinum fit à prima persona sui Indicatiui, abiiciendo augmentum, & $ου$ in $ῶυ$ conuertendo, ut $ἔτυπον$, $\tauυπῶυ$.

Fœminina uerò & Neutra deduc à masculino, ut in praesenti $\tauυπῶυ$, $\tauυπδα$, $\tauυπῶυ$.

Indefiniti primi participium masculinum forma à secunda persona sui Indicatiui

dicatiui, abiecto augmento, ἔτυψας,
τύψας.

Fœmininum à masculino, assumpto in
fine α, ut τύψας, τύψαα.

Neutrum similiter à masculino, αs in
ων uerso, ut τύψας, τύψαν.

Præteriti perfecti participium mascu-
linum forma à prima persona sui Indica-
tiui, α in ὠs uertendo, ut τέτυφα, τετυφῶs.

Fœmininum à masculino ὠs in ῥα uer-
tendo, ut τετυφῶs, τετυφῥα.

Neutrum similiter à masculino, ὠs in
ὲs mutato, ut τετυφῶs, τετυφὲs.

DE EORVM DECLINATIONE.

Omne participium uerborum in ω,
masculini & neutri generis, est declina-
tionis quintæ, Quæ uerò fœminina sunt,
secundam declinationem sequuntur, id
quod figura sequens ob oculos ponit.

Præsens & imperfectum.

ὁ τύπων
ἡ τύψαα
τὸ τύπων

ταί τύπωνται.
ῥι τυψῶσιν.
ταί τύπωνται.

Per-

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τυφῶς	τι τυφότης.
ἡ τυφῶσα	τι τυφῶσας.
ὃ τυφῶς	τι τυφότης.

Indefinitum primum.

ὁ τυψας	τι τυψαντες.
ἡ τυψασα	τι τυψασας.
ὃ τυψαν	τι τυψαντες.

Indefinitum secundum.

ὁ τυπῶν	τι τυπόντες.
ἡ τυπῶσα	τι τυπῶσας.
ὃ τυπῶν	τι τυπόντες.

Futurum primum.

ὁ τυψῶν	τι τυψόντες.
ἡ τυψῶσα	τι τυψῶσας.
ὃ τυψῶν	τι τυψόντες.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν	τι τυπῶντες.
ἡ τυπῶσα	τι τυπῶσας.
ὃ τυπῶν	τι τυπῶντες.

Græcæ literaturæ candidatis sæpenu-
mero coniugatio uerborum & tempo-
rum formatio tantum negocij facessit,
ut rei difficultate, quæ re uera nulla est,
comple-

complures conterriti, spem omnem di-
 scendi abijciant, et industriam deponant.
 Quare studiosos sedulo monemus, ne
 specie & tanquam praestigijs false difficul-
 tatis decepti, rejici se a studio Graecarum
 literarum patiantur, sed sciant atq; adeo
 uideant difficultatem in formatione tem-
 porum nullam esse posse, quae tam pau-
 cis, quas iam absoluimus, regulis tota
 continetur. Nam qui perpauca haec, quae
 de actiuorum temporum formatione ha-
 ctenus tradidimus, tenuerit, is iam Grae-
 cae Grammatices maiorem partem asse-
 cutus, fereq; omni laboris molestia de-
 functus est: quandoquidem omnia quae
 restant de formandis temporibus Passi-
 uorum & Mediorum, ex Actiuorum co-
 gnitione pendeant, eaq; ueluti basi nitantur.
 Qui igitur actiua tempora formare
 didicerit, perfacile passiuia & media, quae
 ab actiuis formantur, animo complectetur.
 Sed quoniam omnino in promptu
 actiuorum temporum formationem, ac
 non minus quam digitos & unguis suos
 notam habere studiosos oportet, Plini-
 usque

usque ipse de fragilitate humanae memo-
 ria non iniuria queritur, ea studiosis me-
 moria subsidia prebebimus, quibus cum
 exiguo temporis spacio tum minimo ne-
 gocio omnium actiuorum temporum
 formatio firme inscribetur animo, & ma-
 nebit alta mente reposita. Consulimus
 igitur studiosis omnibus, ut quum pri-
 mum de temporum actiuorum formati-
 one regulas uel a praepatore expositas,
 uel suo Marte studioque lectas intellexe-
 rint, (Quanquam enim operosum, non
 tamen prorsus ἀδύνατον profecto fuerit,
 studiosum Latinae Grammatices scientia
 instructum, meoque consilio obsequen-
 tem αὐτοδίδακτον Graecam Grammati-
 cam hinc adipisci) initio singulis diebus
 uerbum unum atque alterum forment, de-
 inde progressi paulatim, singularum con-
 iugationum unum uerbum, postremo
 plura uerba per omnia tempora & mo-
 dos eundo, regulasque subinde inspicien-
 do, & omnia ad praepationes exigendo,
 una cum participiis absoluant, eaque aut
 pugillaribus imprimant, aut palimpsesto

F

aut

aut chartis illinant. Tempora deniq; formata præceptoribus quotidie exhibeant emendanda, aut si præceptorum ope fuerint destituti, ipsi sint sibi ἐργασίαι. Hac exercitatione qui duarum uel trium hebdomadarum curriculo usi fuerint, id quasi ludibundi assequentur, ut tempora actiuorum omnia citra ediscendi laborem, quem pleriq; omnes fugimus, & sæpe inutilem experimur, quum non raro quæ edidicimus paulo momento rursus elabantur, memoriæ penitus affixa perpetuò infideant, quibus in animo iam planissime insculptis, studiosus progredietur, ac Passiuorum etiam & Mediorum tempora per omnes modos formans, chartæq; deletitiæ illinens, actiuus aggregabit, & in unum quasi concilium conuocabit, tribus ueluti ordinibus distincta. In hac itidem exercitatione per duas aut tres hebdomadas studiosus uersabitur, & experietur discussa iam uana illa difficultatis nebula, rem omnem sic esse lucidam & perspicuam, & perceptu facilem, ut nemo iam amplius possit difficultatis

tatis

tatis prætextu ignauiam suam conuesti-
re. Quod superest igitur animi inducti-
one et uoluntate opus est, ut imperes ipse
tibi semel deuorare tædium Grammati-
cum, semelq; exorbere hanc molestiam,
siquidem hæc non uoluptas potius est
quàm molestia. De formatione uerò per-
sonarum, nihil admodum sollicitudinis
restat. Non enim ut apud Latinos singu-
læ coniugationes peculiare personas ha-
bent: sed omnium coniugationum per-
sonæ ad unum exemplum & regulam
quærentur: quas si aliquoties studiosus
precum ritu permurmurauerit, facile
memoriæ mandabit.

DE PASSIUIS VER-
borum in ω.

DE INDICATIVO.

Præsens fit à prima persona præsentis
actiui, mutando ω in ομαι, ut τύνω, τύν-
ομαι.

Præteritum imperfectum fit à prima
imperfecti actiui, mutando ον in ομω, ut
ἔτυνον, ἔτυνόμω.

F 2

De

DE PERFECTO.

Perfectum passivum fit ab activo, ver-
tendo

φα in μαι, ut τέτυφα, τέτυμαι.

χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.

λα modo in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι,
μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι, in
quibus σ connecti non po-
test. De quibus tres notentur regulæ.

PRIMA.

Verba tertiæ coniugationis mutant
κα in σμαι. Verba quartæ coniugationis,
quæ in præterito activo habent κα, mu-
tant illud etiam in σμαι, ut φράζω, πέφρα-
κα, πέφρασμαι.

SECUNDA.

Verba quintæ coniugationis λα mu-
tant in μαι, ut λέπεικα, λέπειμαι. ἔψαλκα,
ἔψαλμαι.

Excipiuntur verba quintæ coniugati-
onis, quæ perfectum activum in γκα for-
mant. Nam illud in formatione passivi in
μμαι vertunt, ut πέφαγκα, πέφαμμαι, με-
μόλυγκα, μεμόλυμμαι.

Tertia.

TERTIA.

Verba sextæ coniugationis in αω, εω, οω, Si in penultima præteriti actiui η uel ω habuerint, in formatione perfecti passiuī ια in μαι & non in σμαι uertunt, ut ποιέω, ἔποιηκα, ἔποιημα. βοάω, βέβηκα, βέβημα. χρυσόω, ἐχρύσωκα, ἐχρύσωμαι.

De cæteris uerbis in ω purum non est certa regula, partim enim eorum ια in σμαι uertunt, ut ἀκρόω, ἠκροκα, ἠκροσμαι. partim uerò in μαι, ut βασιλεύω, βεβασίλευκα, βεβασίλευμαι, quapropter in hac re autorum usum obseruabis.

DE PERSONIS PERFECTI.

Quoniam difficilior & operæ maioris est formatio personarum huius temporis, continuo eam subiiciendam putauī.

Secunda igitur persona fit à prima, uertendo

μαι	ψαι	τέτυμμαι, τέτυψαι.
γμαι	in ξαι	ut λέλεγμαι, λέλεξαι.
σμαι &	σαι	ἔπεισμαι, ἔπεισαι,
μαι		ἔποιημαι, ἔποίησαι.

EXCEPTIO.

Verba quintæ coniugationis quæ pri-

nam formant in *μαι* idipsum in *ναι* uer-
tendo faciunt secundam, ut *πέφραμαι*,
πέφραυται. *μεμόλυμαι*, *μεμόλυται*.

Tertia persona fit a secunda,
uertendo

<i>ψαι</i>	<i>παι</i>	<i>τέτυψαι</i> , <i>τέτυπαι</i> .
<i>ξαι</i>	<i>κται</i>	<i>λέλεξαι</i> , <i>λέλεκται</i> .
<i>σαι</i>	<i>σαι</i>	<i>πέπεισαι</i> , <i>πέπεισαι</i> .
<i>σαι</i>	<i>ται</i>	in quinta coniugatio- ne <i>έψαλαι</i> , <i>έψαλται</i> , in quibus <i>σ</i> connecti non potest.

NOTATIVNCVLA.

Verba sextæ coniugationis in *μαι* sim-
plex primam formantia *ται*, secundæ in
ται & non in *σαι* commutare solent, ut
πεποίημαι, *πεποίηται*, *πεποίηται*. *βεβασί-
λουμαι*, *βεβασίλουται*, *βεβασίλουται*.

Prima persona dualis formatur a pri-
ma singulari, *μαι* in *μεθον* uerso, ut *τέτυμα-
μαι*, *τετύμμεθον*.

Secunda uero dualis fit a tertia singu-
lari, uertendo

παι

ηαι φθου τέτυπται, τέτυφθου.
 κται χθου λέλεκται, λέλεχθου.
 ται in ωου πεποίηται, πεποίηωου.
 πέπαισαι, πέπειωου.
 ται ου in quibus σ connecti
 non potest, ut έφαλται,
 έφαλθου.

Prima persona pluralis fit à prima duali, uertendo ου finale in α, ut τετύμμεθου,
 τετύμμεθα.

Secunda fit à secunda duali, ου in ε mutato, ut τέτυφθου, τέτυφθε.

Tertia formari non potest in his, quorum tertia singularis in ται non purum exit, sed loco eius utimur participio perfecti, cum uerbo substantiuo, τέτυπται, τετυμμένοι έσι.

Si autem ται tertiae singularis purum est, tum ab ea formatur tertia pluralis, assumendo υ ante ται, πεποίηται, πεποίηυται, λέλεκται, λέλεκυται.

DE PLUSQUAMPERFECTO.

Plusquamperfectum formatur à suo perfecto, mutando μαι in μω, & si perfectum à consonante inceperit, assumen-

F 4 do in

do in principio etiam ε, ut ἐψαλμαι, ἐψάλ-
μιω, τέτυμλαι, ἐτέτυμιω.

DE FORMATIONE PER-
sonarum.

Personas cæteras eodem modo quo in
perfecto formabis hoc obseruato, quod
ubi perfecti persona exit in αι, in plus-
quamperfecto in ο, ut τέτυψαι, ἐτέτυψο.

DE PAVLO POST FUTURO.

Peculiare futurum uerba passiuæ præ-
ter cætera habent, quod paulo post futu-
rum appellatur, unde etiam eius signifi-
catio apparet.

Formatur autem à secunda singulari
præteriti perfecti, αι finale in ομαι mutan-
do, τέτυψαι, τετύψομαι.

DE INDEFINITO PRIMO.

Indefinitum primum formatur à tertia
singulari perfecti, uertendo

παι	φθλω	τέτυπαι, ἐτύφθλω.
κται	χθλω	λέλεκται, ἐλέχθλω.
σαι	ιδλω	πέπεισαι, ἐπέιδλω.
ται	θλω	ἐψαλται, ἐψάλθλω.

Et si perfectum à consonante incipit,
est

est ea abijcienda, ut idem initium habeat indefinitum cum imperfecto.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum passivum deducitur à sui actiui persona prima, *ογ* in *λω* uertendo, ut *ἔτυπον, ἐτύπω.*

DE FUTURO PRIMO

et secundo.

Futurum primum & secundum formatur a prima persona sui indefiniti passivi *λω* in *σομαι* uertendo, & abijciendo augmentum, ut *ἐτύφθω, τυφθήσομαι, ἐτύπω, τυπήσομαι.*

DE IMPERATIVO.

Præsens Imperatiui formatur a præsentis Indicatiui, mutando *ομαι* in *ε*, *τύπησομαι, τύπηε.*

Indefinitum primum fit a tertia sui Indicatiui, assumendo *π* in fine, ut *ἐτύφθη, τύφθηπ.*

Indefinitum secundum similiter fit a tertia sui Indicatiui, assumendo in fine *θι*, ut *ἐτύπη, τύπηθι.*

Si tamen in ultima tertiæ Indicatiui fuerit aspirata, assumetur *π*, ut *ἐπίθη, πίθηπ.*

F 5

De

DE PERSONIS.

Reliquæ personæ formantur a secunda persona $\eta\tau\iota$ uel $\eta\theta\iota$ uariando, ut sequitur:

^{verboiatori} $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\tau\iota$ D. ^{verboianinox} $\eta\tau\omicron\mu$, ^{verboianit} $\eta\tau\omega\mu$.
 $\eta\tau\omega$

$\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\theta\iota$ P. $\eta\tau\epsilon$, $\eta\tau\omega\sigma\alpha\mu$.

Perfectum fit a secunda persona sui Indicatiui, α in $\omicron$ solum uerso, ^{verboianit ps} $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\alpha\epsilon\varsigma$, ^{verboiatori} $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\omicron$.

Tertia fit a secunda, uertendo

$\psi\omicron$ $\phi\theta\omega$ ^{verboianit} $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\omicron$, ^{verboianit illi} $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\theta\omega$.

$\xi\omicron$ in $\chi\theta\omega$ ^{dicitor} $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\xi\omicron$, ^{dicitor illi} $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\chi\theta\omega$.

$\sigma\omicron$ $\delta\omega$ ^{ψφιδωτο} $\omega\epsilon\pi\alpha\delta\omega$, ^{ψφιδωτο} $\omega\epsilon\pi\acute{\epsilon}\iota\delta\omega$.

$\sigma\omicron$ $\delta\omega$ in quibus σ connecti non potest, ^{εψαλω} $\epsilon\psi\alpha\lambda\omega$, ^{εψαλω} $\epsilon\psi\alpha\lambda\theta\omega$.

Reliquæ personæ formantur a tertia, ω finale uariando, ut sequitur:

ω . D. $\omicron\mu$. $\omega\mu$. P. ϵ . $\omega\sigma\alpha\mu$.

DE OPTATIVO.

Præsens & futura omnia formantur a prima persona sui Indicatiui, uariando

$\omicron\mu\alpha\iota$ in $\omicron\iota\mu\lambda\omega$, ut ^{verboianox} $\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\mu\alpha\iota$, ^{verboianox} $\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\iota\mu\lambda\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\iota\alpha$
^{verboianox} $\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, ^{verboianox} $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\sigma\omicron\iota\mu\lambda\omega$, ^{verboianox} $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, ^{verboianox} $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\sigma\omicron\iota\mu\lambda\omega$,
^{verboianox} $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\omicron\mu\alpha\iota$, ^{verboianox} $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\omicron\iota\mu\lambda\omega$.

Indefinitum

Indefinitum utrumq; fit a prima sui
Indicatiui, *λω* in *αιω* uerso, ut ἐτύφθλω,
τυφθάλω, ἐτύπλω, τυπάλω. *verborum essent*

Præteritum perfectum plærumq; in
hoc modo non formatur, sed loco eius
utimur participio perfecti, & uerbo sub=
stantiuo eiusdem modi, quod apud Latini
nos in omni perfecto passiuo usu uenit; *accidit contingit*
verborum essent τετυμμένον αἰω, βεβασιλδουμένον αἰω.

Plærumq; dixi, quia si perfectum Indi=
catiui in *ημαι* uel *ωμαι* exierit, formabitur
ab eo perfectum optatiui, *μαι* in *μλω* uer=
tendo, & sub *η* uel *ω* diphthongus, ut fiat,
& subscribendo, ut *ῶεποίημαι*, *ῶεποίημλω*,
ῶεκρυσώμαι, *ῶεκρυσώμλω*. *fieri, sum, dicitur fieri, esse*

Reliquæ personæ formantur in his a
prima *μλω* uariando, ut sequitur:

- S. *ῶεποίημλω*, ο, το.
D. μεθομ, διομ, διλω.
P. μεθα, διε, υπο.

DE SUBIUNCTIVO.

Præsens subiunctiui fit a prima perso=
na præsentis Indicatiui passiuo, de quo
aduertendum est, ο in ω, & ε in η ubiq; uer=
tenda esse, ut *τύπλωμαι*, *εἰν τυπώμαι*, *τυπώ-*
μαι. *verborum essent*

τετυμμένον

si, verberate verberamini si verberamini
τεταί, εαν τυπηται, τυπηδορ, εαν τυπησ
δορ, & sic de alijs.

Indefinitum utrumq; fit a prima sui In
dicatiui, *ω* in *ω* circumflexum mutata,
ετυφθω, ετυφθω, ετυπω, τυπω. verberatogeno

Perfectum (quemadmodum in Opta
tuo) plarumq; non formatur, sed uicem
eius praestat participium perfecti, cum
uerbo substantiuo eiusdem modi, ut *τε
τυμυλνθω, ης &c.*

In his autem quæ in *ημαε* uel *ωμαε* per
fectum indicatiui finiunt, formatur sub
iunctiuum ab eo, *η* uel *ω* in *ω*, uerso, ut
*πεποιημαε, πεποιωμαε, κενυσωμαε, κενυ
σωμαε.*

Secunda fit à prima, *ωμαε* in uocalem
indicatiui perfecti, cum *ι* subscripto com
mutando, eamq; circumflectedo, *ωεποιη, factus sis uel esses*

Tertia uerò à secunda, mutando *η* uel
ω in *ηται*, ut *ωεποιηται, κενυσηται. factus sis uel esses*

Reliquæ personæ formantur à secun
da, *η* uel *ω* uariando, ut sequitur:

D. ωμεθορ, ηδορ, ηδορ.
P. ωμεθα, ηδε, ωνται.

De

DE INFINITIVO.

Præsens & tria futura formantur à ter-
 tia singulari suorum Indicatiuorum, τὰ
 in *δα* uertendo, ut τυπῆται, τυπῆσθαι, τυφ-
 θησεται, τυφθῆσθαι, τυπῆσεται, τυπῆσῆσθαι
μοχ, τετυψεται, τετυψῆσθαι.

Perfectum infinitiui fit à secunda plu-
 rali Indicatiui, ε in *αι* uerso, τετυφθε, τε-
 τυφθαι.

Indefinitum utrumq; fit à prima sui In-
 dicatiui, assumendo in fine *ναι*, ut ἐτύφ-
 θῶ, τυφθῶναι, ἐτυπῶ, τυπῶναι.

PARADIGMA INFINITIVI.

Præsens & imperfectum	τυπῆσθαι
Perfectum & plusquamperfectum	τετυφθαι
Aoristus primus	τυφθῶναι
Aoristus secundus	τυπῶναι
Futurum primum	τυφθῆσθαι
Futurum secundum	τυπῆσθαι
Paulo post futurum	τετυψῆσθαι

DE PARTICIPIIS EORVM.

Participia præsentis trium futurorum
 & præteriti perfecti deducuntur à prima
 persona suorum Indicatiuorum, *μαι* uer-
 tendo

tendo in $\mu\lambda\nu\theta$ ut $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\epsilon\nu\theta$,
 $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\epsilon\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\epsilon\nu\theta$, $\tau\upsilon\phi\theta\eta\omicron\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\phi\theta\eta\omicron\mu\epsilon\nu\theta$,
 $\sigma\omicron\mu\epsilon\nu\theta$, $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\epsilon\nu\theta$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\psi\omicron\mu\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\psi\omicron\mu\epsilon\nu\theta$.

Indefiniti utriusque participia masculina deducuntur à prima suorum indicativorum $\lambda\omega$ in $\epsilon\iota\varsigma$ commutato, $\epsilon\tau\upsilon\phi\theta\lambda\omega$, $\tau\upsilon\phi\theta\lambda\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\lambda\omega$, $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\iota\varsigma$.

Fœminina uerò a masculinis, assumendo in fine α , ut $\tau\upsilon\phi\theta\lambda\epsilon\alpha$, $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\alpha$.

Neutra similiter a masculinis $\epsilon\iota\varsigma$ in $\omicron$ commutato, $\tau\upsilon\phi\theta\omicron\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\upsilon\phi\theta\omicron$, $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron$.

Fœminina sunt declinationis secundæ, $\tau\upsilon\phi\theta\lambda\epsilon\alpha$, $\tau\upsilon\phi\theta\lambda\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\alpha$, $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\iota\varsigma$.

Masculina uerò & neutra quintæ, Genitium autem formant $\epsilon\iota\varsigma$ uel $\omicron$ in $\gamma\upsilon\tau\theta$ mutando, $\tau\upsilon\phi\theta\lambda\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\upsilon\phi\theta\gamma\acute{\iota}\tau\theta$, $\tau\upsilon\phi\theta\gamma\acute{\iota}$, $\tau\upsilon\phi\theta\gamma\acute{\iota}\tau\theta$, $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\lambda\gamma\acute{\iota}\tau\theta$, $\tau\upsilon\pi\lambda\gamma\acute{\iota}$, $\tau\upsilon\pi\lambda\gamma\acute{\iota}\tau\omicron\varsigma$.

DE MEDIIS VERBORUM IN ω .

Quæ appellantur Media, cum de uerborum generibus tractaretur, est ostensum, idque ex Theodori Gazæ sententia, quam

quam ego, ut uerissimam, sequendam
censeo.

DE INDICATIVO.

Præsens omnium modorum coincidit
cum suo passiuo, ut τυπῆσθαι, τυπῆσθε, τυπῆ-
σώμεθα, εἰάν τυπῆσθαι, τυπῆσθε. *verberare, et*
verberari

Præteritum imperfectum itidem coin-
cidit cum passiuo, ut ἐτυπῆσθην. *verberabam, et verberabar*

Futurum primum sicut præsens for-
matur a prima sui indicatiui actiui, ω uer-
tendo in ομαι, ut τυψω, τυψομαι. *verberabo, et uer-*
berabor

Excipitur futurum primum quintæ
coniugationis, quæ uertit ω in δμαι, ut με-
νῶ, μενδῶμαι, σελῶ, σελδῶμαι. *expectabo*

Futurum secundum similiter fit a suo
actiuo, uertendo ω in δμαι, ut τυπῶ, τυ-
πῶμαι. *verberabo, uerberabor*

Indefinitum primum fit a prima per-
sona sui actiui, assumendo in fine μλω, ut
ἐτυψα, ἐτυψάμην. *verberaui, et uerberatus sum*

Indefinitum secundum sicut præteri-
tum imperfectū fit a suo actiuo, ογ finale
primæ personæ uertendo in ομην, ut ἐτυ-
πουν, ἐτυπόμην. *verberaui, et uerberatus sum*

De

DE PRAETERITO PERFECTO.

Præteritum perfectum Medium deducitur a prima sui actiui, uertendo distinctiuam præteriti in eam consonantem, quæ ορ Indefiniti secundi præcedit, *ετυπον, τετυφα, τέτυπα.*

EXCEPTIONES.

Excipiuntur uerba in λω, ρω, & ω purum, Ea enim distinctiuam præteriti omnino abijciunt, non in aliam mutant, ut *εψαλκα, εψαλα, εσαρκα, εσαρα, ηκκα, ηκα.*

Per pauca tamen reperias uerba in ω purum, quæ medium perfectum habeant, usitatum, & quæ habent, nonnulla regulam etiam non sequuntur, *δ'δπέω, δ'εδ'δπικα, δ'εδ'δπα.*

In ουω & ουω exentia eo omnino carent, præter *ακδω.*

Secundò excipe uerba in νω, mutantia ν in γ in præterito, ea namq; κ abijciunt, & γ in ν denuo uertūt, *πέφαγα, πέφηνα.*

Tertiò excipe uerba quintæ coniugationis, quæ in ηκα præteritum formant. Eorum namque perfectum fit ab actiuo, abijcien-

abijciendo *labo*κκ, ut *labo*λεκαμυκα, *labo*λεκαμα, *τετε*τετε *infidi*
*infidi*μικα, *τετο*τομα.

DE PENULTIMA PERFECTI.

Si in penultima praesentis actiui fuerit
αι, uertetur ea in perfecti mediij formatio-
ne in *ostendi*η, ut *ostendi*φαινω, *ostendi*ωεφαυκα, *ostendi*ωεφουνα.

Si uero in penultima fuerit ε uel ει, uer-
tetur ε in perfecti mediij formatione in ο,
ut *formid*ωεισω, *formid*ωεπεικα, *formid*ωεποιθα, *formid*ωωδρω, *formid*εωωρα-
*formid*κα, *formid*εωωρα.

DE PLUSQUAMPERFECTO.

Plusquamperfectum formatur a suo
perfecto medio eodem modo quo in
actiuis, *verbenam*ηκδα, *verbenam*ηκδαι, *verbenam*τετυπα, *verbenam*ετετυπει. *verbenam*ωωβεναιτα *verbenam*ωωβεναιτα *verbenam*ωωβεναιτα *verbenam*ωωβεναιτα

DE IMPERATIVO.

Praesens Imperatiui coincidit cum suo
passiuo *verbenam*τυπδ. Eodem modo formatur
Imperatiuus indefiniti secundi a prima
persona sui Indicatiui, mutando *verbenam*ομω in
δ circumflexum, ut *verbenam*ετυπομω, *verbenam*τυπδ. *verbenam*ωωβεναιτοκ

Indefinitum primum autem formatur
a prima sui Indicatiui, uertendo *verbenam*αμω in
αι, ut *verbenam*ετυφαμω, *verbenam*τυφααι.

Præteritum perfectum fit a prima per-
sona Indicatiui sui, *verbenam*τετυπα, *verbenam*τετυπε.

G De

Indefinitum primum
 Indefinitum secundum
 Futurum primum
 Futurum secundum

τυψαδαι.
τυπεδαι.
τυψεδαι.
τυπειδαι.

DE PARTICIPIIS EORVM.

Participia masculina deducuntur à prima persona suorum indicatiuorum, *μαα* uel *μλω* uertendo in *μνθ*, & abijciendo indefinitorum augmentum.

Fœminina à masculinis fiunt, *θ* in *η* uerso.

Neutra similiter à masculinis, *σ* in *υ* mutato.

τυπσομαι, τυπσομενος, τυπσομένη, τυπσομενον.
τυψομαι, τυψομενθ, τυψομένη, τυψομενον.
τυπσομαι, τυπσομενθ, τυπσομένη, τυπσομενον.
ετυψαμλω, ετυψαμενθ, ετυψαμένη, ετυψα-

μενον.
ετυπομλω, τυπομενθ, τυπομένη, τυπομε-
νον.

Masculina & Neutra sunt declinationis tertiæ. Fœminina secundæ.

Præteritum actiui sui declinationem & formationem sequitur. Dicimus itaqz

τετυπως, τετυποτθ, τετυπηα, τετυπης,
 G 2 *τετυπος,*

τετυπός, τετυπότθ, quemadmodum in
actiuis ostensum reperitur.

DE CONTRACTIONE
uerborum,

Sunt nonnulla uerba in ω uel ομαε pu-
rum, quæ in præfenti & imperfecto om-
nium modorum contractionem uocali-
um concurrentium patiuntur, quæ tri-
bus ^{modis} formis comprehenditur.

PRIMA.

Est uerborum in εω uel εομαε, quæ se-
quentes habet contractiones:

ω	ω̄	^{facio} ποιεω, ^{facio uol fingo} ποιω.
ο	ο̄	^{facio} ποιεομαι, ^{facio} ποιδομαι. ^{facio} εποιε
ε	ε̄	^{facio} εου, ^{facio} εποιου
ε ante	ε̄	^{facio} ποιεετου, ^{facio} ποιετου. ^{facio} εποιε
hitur		^{facio} εε, ^{facio} εποιε.
ει	εῑ	^{facio} ποιεει, ^{facio} ποιει.
ει	εῑ	^{facio} ποιεει, ^{facio} ποιει.
οι	οῑ	^{facio} ποιεοσι, ^{facio} ποιδοσι.
		^{facio} ποιεοιμι, ^{facio} ποιοιμι.

Nota, quòd si ε præcedat aliquã diphe-
thongum, in eandem contrahitur.

Excipe

Excipe uerba in $\epsilon\omega$ bisyllaba, quæ pri-
 mas præsentis & imperfecti, item tertias
 plurales non contrahunt, quamuis reli-
 quæ personæ omnes patiantur, ut $\pi\lambda\epsilon\omega$,
 $\epsilon\pi\lambda\epsilon\omicron\upsilon$, $\pi\lambda\epsilon\iota\varsigma$, $\pi\lambda\epsilon\iota\varsigma$.

SECUNDA.

Est uerborum in $\alpha\omega$ uel $\alpha\omicron\mu\alpha\iota$, subse-
 quentes habens uocalium contractiones:

ω	$\tilde{\omega}$	$\text{Bo}\alpha\omega$, $\text{Bo}\tilde{\omega}$.
$\omicron$	$\tilde{\omega}$	$\text{Bo}\alpha\omicron\mu\alpha\iota$, $\text{Bo}\tilde{\omega}\mu\alpha\iota$.
$\omicron\iota$	$\tilde{\omega}$	$\text{Bo}\alpha\omicron\iota\mu\iota$, $\text{Bo}\tilde{\omega}\mu\iota$.
α ante χ	ω	$\text{Bo}\alpha\chi\sigma\iota$, $\text{Bo}\tilde{\omega}\sigma\iota$.
	$\tilde{\alpha}$	$\text{Bo}\alpha\epsilon\tau\omicron\upsilon$, $\text{Bo}\tilde{\alpha}\tau\omicron\upsilon$.
ϵ	α	$\text{Bo}\alpha\epsilon\iota$, $\text{Bo}\alpha$.
η	α	$\text{Bo}\alpha\eta$, $\text{Bo}\alpha$.

Studiosus in hac coniugatione duas
 tantum contractiones notabit, α scilicet
 & ω : Quia omnia contrahuntur uel in α ,
 uel in ω . Nam post ipsum α sequitur uel ϵ ,
 uel η , uel $\omicron$, uel ω . Si ϵ uel η sequantur, con-
 tractio fit in α productum, ut $\text{Bo}\alpha\epsilon\tau\epsilon$, $\text{Bo}\alpha$
 $\tilde{\alpha}\tau\epsilon$, $\text{Bo}\alpha\eta\tau\epsilon$, $\text{Bo}\tilde{\alpha}\tau\epsilon$. Sin $\omicron$ aut ω sequitur,
 tunc semper fit contractio in ω , ut $\text{Bo}\alpha\omega$,
 $\text{Bo}\tilde{\omega}$, $\text{Bo}\alpha\omicron\mu\epsilon\lambda\upsilon$, $\text{Bo}\tilde{\omega}\mu\epsilon\lambda\upsilon$. At ubi in diphthong

G 3 go proa

go propria: repertum fuerit, idem facta contractione in diphthongum impropriam migrans, subscribetur, ut βοῶν^{λαμιας}, βοῶν^{λαμιας}, βοῶν^{λαμιας}, βοῶν^{λαμιας}. Si uero in diphthongo *υ* reperitur, id omnino abijciendum est, ut βοῶν^{λαμιας}σι, βοῶν^{λαμιας}σι.

TERTIA.

Est uerborum in *οω* uel *οομαι*, sequentesque habet contractiones:

ω		ω̄	χρυσόω, χρυσῶ.
ο		ο̄	χρυσόομαι, χρυσῶμαι.
ο̄		ο̄	χρυσόοσι, χρυσῶσι.
ε	contra-	ο̄	χρυσόετον, χρυσῶτον.
ο̄ ante	εϋ hitur	ο̄ϋ	χρυσόεϋ, χρυσῶϋ.
ει	in	οῖ	χρυσόει, χρυσοῖ.
οι		οῖ	χρυσόοιμι, χρυσοῖμι.
η		οῖ	χρυσόη, χρυσοῖ.
η		ῶ	χρυσόητον, χρυσῶτον.

Studiosus in hac coniugatione tres contractiones notabit, scilicet, *οι*, *ο̄*, *ω̄*. Nā si post *ο* sequitur *ε* aut alterum *ο*, siue solum siue in diphthongo, contractio fit in *ο̄*, ut χρυσόετον, χρυσῶτον, χρυσόομαι, χρυσῶμαι, χρυσόοσι, χρυσῶσι. Sin *η* aut *ω* sequitur,

quitur, in ω fit contractio, ut χρυσόητον, χρυσῶτον, χρυσόωσι, χρυσῶσι. Sin autem in quapiam diphthongo propria uel impropria repertum fuerit, in οι semper fit contractio, χρυσόεις, χρυβῆς, χρυσόοιμι, χρυβῆμι, χρυσόη, χρυβῆ. Excipitur infinitiuus actiuus, ubi in ε fit contractio, Dicimus enim, χρυσόειν, χρυβῆν.

DE VERBIS IN ΜΙ,
eorumque formatione.

Verba in μι omnia deriuata sunt. Deducuntur enim à uerbis in άω, έω, όω, & υώ, assumēdo in principio ι, & si fieri potest, per regulas in præterito perfecto traditas, reduplicetur prima consonans uerbi, post hæc mutabitur ultima & penultima, ut sequitur:

αω		ημι		σάω, ἴσημι.
εω		ημι		θέω, τίθημι.
οω	uertitur in	ωμι	ut	λόω, δίδωμι.
υω		υμι		ζυγνύω, ζυγνυμι.

Excipe deducta à uerbis in υω, quæ in principio nihil assumunt, ut ζυγνύω, ζυγνυμι.

DE CONIUGATIONIS
cognitione.

Coniugatio cognoscitur ex uocali præcedente $\mu\alpha\iota$ præsentis passiuui uel mediæ.

	1	ϵ	$\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota, \tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\alpha\iota.$
Nota con	2	α	$\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota, \acute{\iota}\sigma\alpha\mu\alpha\iota.$
iugationis	3	$\omicron$	$\lambda\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota, \lambda\acute{\iota}\delta\omicron\mu\alpha\iota.$
	4	υ	$\zeta\acute{\upsilon}\gamma\upsilon\mu\iota, \zeta\acute{\upsilon}\gamma\upsilon\mu\alpha\iota.$

NOTATIVNCVLAE:

Coniugationes tres priores, tria tantum tempora propria habent: Præsens, Imperfectum, et Indefinitum secundum. Quarta uerò, Præsens & Imperfectum, quæ sola duo tempora habet, defectiua plane existens. Reliqua ex primitiuorum coniugatione mutuamur.

DE IMPERFECTO.

Imperfectum formatur à præsentis mutatione $\mu\iota$ syllabæ in υ , factòq; augmento iuxta præscriptum in uerbis in ω , $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\sigma\lambda\omega$.

Secunda eius persona fit à prima, υ in σ mutato, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\lambda\omega$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma.$

Tertia uerò à secunda, abiectioe σ , ut $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta.$

Reliquæ

Reliquæ personæ formantur, ut in præfenti, præterquam quòd tertia dualis in $\tau\lambda\omega$ exit, ἐπιθέτω.

Ab hac tertia duali fit tertia dualis, $\tau\lambda\omega$ in $\zeta\alpha\upsilon$ uertendo, ἐπιθέτω, ἐπιθεζαυ.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum formatur à futuro primo, uersione $\sigma\omega$ finalis in ν , & assumptione augmenti, θήσω, ἔθλω, σήσω, ἔσλω, δώσω, ἔδωμ.

DE IMPERATIVO.

Præfens & indefinitum secundum imperatiui, formatur à prima plurali sui Indicatiui, $\mu\epsilon\upsilon$ in $\theta\iota$ mutato, ut ἴσαμεν, ἴσαθι.

Si tamen in penultima Indicatiui fuerit aspirata, uertitur $\mu\epsilon\upsilon$ in π , τίθεμεν, τίθετε.

EXCEPTIO.

Excipiuntur tria uerba, quæ Imperatiuum indefiniti aliter formant, ἔθης, θές, ἔδως, δός, ἦς, ἔς.

DE OPTATIVO.

Præfens & Indefinitum secundum Optatiui, fit à prima plurali sui Indicatiui, mutando $\mu\epsilon\upsilon$ in $\alpha\iota\omega$, ut τίθεμεν, πθείλω, ἔθεμεν, θείλω.

G 5

Quòd

Quòd si penultima primæ pluralis Indicatiui longa est, mutatur ea etiam in coniugationis distinctiuam, ἔσμεν, σάτω.

NOTATIVNCVLA.

In quarta coniugatione Optatiuus & Subiunctiuus omnino deficit.

DE SVBIVNCTIVO.

Subiunctiua huiusmodi fiunt à suis Indicatiuis, à prima scilicet persona, ἡμι, ωμι, ω uel ωμ, in ω circumflexum conuersa, τίθημι, τίθῶ, ἴσθμι, ἴσῶ, δίδωμι, δίδῶ, ἔσθλω, δῶ, ἔσλω, σῶ, ἔδωμ, δῶ.

DE INFINITIVO.

Infinitiuia præsentis & Indefiniti secundi, fiunt à prima persona plurali sui Indicatiui, μεν in uae uerso, ut τίθεμεν, τίθησθαι, ἴσμεν, ἴσασθαι, ἔσμεν, σθῆσθαι.

Excipiuntur Indefinita tria, quæ penultimam diphthongum præterea faciunt. Dicimus enim, δεῖναι, δοῦναι, εἶναι.

DE PARTICIPIIS
actiuis eorum.

Participia

Participia masculina fi- unt à secūda sui indicatiui, uertendo	us	eis	πίθης, πθής, ἔθης, θείς.
	ns	as	ἴσης, ἰσᾶς, ἔσης, σᾶς.
	ws	xs	διδῶς, διδῶς, ἔ- δῶς, δῶς.
	us	ūs	ζούγυς, ζούγυς.

Fœminina deducuntur à masculinis, assumto in fine α, ut πθᾶα, θεᾶα. Et sunt declinationis secundæ.

Masculina sunt declinationis quintæ, formatur uerò genitiuus ut sequitur:

Genitiuus fit à Nominati- uo, uerten- do	1	eis	γίντο	πθής, πθ- θγίντο.
	2	as	άντο	ἰσᾶς, ἰσάν- το.
	3	xs	όντο	διδῶς, δι- δόντο.
	4	ūs	ώντο	ζούγυς, ζούγυς το.

Neutra sunt à genitiuo masculinorū, abijciendo το, ut πθγίντο, πθγι, Genitiuum masculinis similem habent.

De re

De reliquis participiis infra uidebis in integris exemplis uerborum in $\mu\iota$.

DE PASSIUIS EORVM.

Præsens fit ab actiuo, extrema in $\mu\alpha\iota$, ac penultima in uocalem primitiui mutata, ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\alpha\iota$, $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\sigma\alpha\mu\alpha\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\mu\alpha\iota$, $\zeta\acute{\omicron}\gamma\upsilon\upsilon\mu\iota$, $\zeta\acute{\omicron}\gamma\upsilon\upsilon\mu\alpha\iota$.

Præteritum imperfectum fit à prima persona singulari præsentis, $\mu\alpha\iota$ in $\mu\lambda\omega$ uersa, & ϵ communi augmento præposito, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\alpha\iota$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\lambda\omega$.

Indefinitum secundum in passiuis ubique deficit. Cætera tempora quæ uerborum in $\mu\iota$ propria non sunt, à primitiuis petantur.

DE IMPERATIVO.

Imperatiuus præsentis fit à secunda persona præteriti imperfecti, abiecto augmento tantum, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\lambda\omega$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\theta$, fit $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\theta$.

DE OPTATIVO.

Præsens optatiui fit à prima persona præsentis Indicatiui passiuo, extrema in $\mu\lambda\omega$ mutata, & adiuncto ι penultimæ, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\alpha}\mu\lambda\omega$.

De

DE SVBIVNCTIVO.

Præsens Subiunctiui fit à prima persona Subiunctiui actiui, adiuncta *μαι*, *ἔάν τιθῶ*, *ἔάν τιθῶμαι*.

DE INFINITIVO.

Infinitiuus præsentis fit à tertia persona singulari passiuo, extrema in *θαι* mutata, & *σ* interposito, *τιθεταί*, *τιθεσθαι*.

DE PARTICIPIIS.

Participium præsentis fit à prima persona præsentis Indicatiui, *μαι* uerso in *μενθ*, *τιθεμαι*, *τιθεμενθ*, Fœmininum, *τιθεμένη*, Neutrum, *τιθεμενον*. De reliquis participijs infrà uidebis in integris exemplis uerborum in *μι*.

DE MEDIIS EORVM.

Præsens & præteritum imperfectum Mediorum, in omnibus modis, & participio coincidunt cum suo passiuo.

DE INDEFINITIVO

secundo.

Indefinitum secundum fit à prima sui actiui, uocalem ultimæ in uocalem primitiui reducendo, & *ν* in *μν* mutando, ut:

In

1 *λω**ἔμλω**ἔθλω, ἔθλω
μλω.*In 2 *λω* uertitur in *ἄμλω* ut *ἔσλω, ἔσλω
μλω.*3 *ωμ**ἔμλω**ἔδωμ, ἔδω
μλω.*

DE IMPERATIVO.

Imperatiuus Indefiniti secundi, sicut etiam praesentis, fit ex secunda persona sui Indicatiui, *ἔθετο, θετο*.

DE OPTATIVO.

Optatiuus Indefiniti secundi, sicut & praesentis, fit à prima sui Indicatiui Medij, *μλω* uertendo in *μλω*, ut *ἔθεμλω, θεμλω*.

DE SVBIVNCTIVO.

Subiunctiuus Indefiniti secundi, fit à prima sui actiui, assumendo *μαι*, ut *θῶ, θῶμαι*.

DE INFINITIVO.

Infinitiuus Indefiniti secundi, est *θεσαι*.

De Participijs infra copiosius reperies omnia in integris exemplis uerborum in *μλ*.

Notan

Notandum, quòd præter iam absoluta uerba in *μι*, quæ quatuor distincta sunt coniugationibus, reperiuntur etiam nonnulla uerba in *μι* anomala, quæ studiosus temporis progressu partim ex autorum lectione, partim ex secundo libro Urbani, qui ea copiosissime per omnia tempora & modos inflectit, facile assequetur.

DE ADVERBIO.

AD uerbis accidunt tria. Significatio, Species, & Figura.

Significationis Aduerbiorum ab alijs plura, ab alijs pauciora genera traduntur, Nos ea, quæ sequuntur, docendi causa in præsentia ponemus. Sunt uero aut Temporis, ut *νῦν*, *πότε*, *πάλαι*, *αὖθις*, *τέως*, *ἕως*, *πρωίκα*, *βραχίκα*, *ἔπειτα*, *σήμερον*, *αὔριον*, *χθές*.

Aut qualitatis, ut *καλῶς*, *σοφῶς*.

Aut quantitatis, ut *δύο*, *τρίς*, *τετράκις*.

Aut loci, ut *ἄνω*, *κάτω*, *ἔξω*, *ἔσω*, *πρόρρω*, *ἑνώπιον*, *χαμαί*, *ἑνθεν*, *ἐνθα*, *ἄθεν*, *ἐπέκεινα*, *μάκρην*.

Aut

Aut optandi, ut εἶθε, αἶθε, ὄφελον.

Aut exclamandi, ut οὐαί, ἰς, ὦμοι, οἴμοι, παπαί.

Aut admirandi, ut Βαβαί, φεῦ.

Aut negandi, ut οὐ, ἔδαμῶς, ἔκουω.

Aut similitudinis, ut ὡς, ὡσπερ, καθά, καθάπερ, ἢ, ἢντε.

Aut dubitandi & euentus, ut ἴσως, τάχα, τύχον.

Aut ordinis, ut ἐξῆς, ἐφεξῆς.

Aut congregandi, ut ἀξέδω, ἅμα, ὁμοῦ.

Aut adhortandi, ut ἄγε, εὐγε, φέρε, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι, εἶα.

Aut comparandi, ut ἥττον, μάλλον.

Aut interrogandi, ut πόθεν, πῶς, πηνίκα, πῶς.

Aut intendendi, ut λίαν, ἄγαν, πάνυ, μάλιστα, σφόδρα.

Aut confirmandi, ut δηλαδὴ, διήπερθεν, πάντως, ὄντως.

Aut iurandi, ut νῆ, ναί.

Abiurandi, ut μὲν.

Aut furentis, ut θυοῖ, θυάιν.

Sunt etiam positiua, quæ à Latinis Gerundia in dum appellantur, ut ἀναγνώσειον, πλοῦσειον.

Figuræ

Figuræ Aduerbiorum sunt duæ. Simplex, ut *πάλα*. Composita, ut *πρόπαλα*.

Species item duæ. Primitiua ut *νῦν*. Deriuatiua, ut *νῦν*.

His accidentibus casus addi posset, cum nonnulla Aduerbia, quemadmodum Præpositiones omnes certis casibus iungi soleant. Sed hoc non est instituti nostri, ut quod ad Constructionem pertineat.

DE CONIUNCTIONE.

Coniunctioni accidunt tria. Potestas, Figura, & Ordo.

Potestas in multa distribuatur genera, Sunt enim aut Copulatiuæ, ut *καὶ, ἀλλά, ἀτάρ, αὐτάρ, ὅτι*.

Aut disiunctiuæ, ut *ἢ, ἢτοι, ἢε*.

Aut continuatiuæ, ut *καί, εἰπὼρ, εἰδὴ, εἰδὴ πορ, ἐπεὶ, ἐπειδὴ*.

Aut causales, ut *ἵνα, ὅπως, ὅφρα, γάρ, ὅτι, διότι, καθότι, γνέκα, ὄνεκα*.

Aut dubitatiuæ, ut *ἄρα, μῶν, μή*.

H

Aut

Aut rationales, ut ἀλλά, ἀλλὰ, ἀλλὰμὲν,
οὐμ, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαρῶν.

Aut expletivæ, ut ἴα, θλίω, νή, που, τοι,
αὖ, οὐμ, πόρ, ωω, δῆτα, γε.

Aut potentiales, ut αὖ, λέ, λιγν.

Aut electivæ, ut ἦ.

Aut extenuativæ, ut γε, γουῶ.

Aut aduersativæ, ut ὁμως, καίτοι, καί
πόρ, ἔμπης, ἐκεί.

Figuræ duæ. Simplex, ut ἐπεί. Compo-
sita, ut ἐπειδὴ, ἐπειδὴπόρ.

DE PRAEPOSI- TIONE.

Praepositiones numero sunt decem &
octo: γν, ἀς, ἐξ, σιὺ, πρὸς, πρὸ, ἀνά, κα-
τὰ, ἵνα, μετά, πρὸς, ἀντί, ἐπί, πρὸ, ἀμφί,
ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Ex his aliaē alijs casibus deseruiunt,
quemadmodum in Syntaxi docetur.

RATIO CON IUGANDI VER- BA PER OMNES PERSONAS.

DE PERSONIS VER-
borum obseruandum
est, Futurum primum
quintæ coniugationis
in personis formandis
ubique sequi Futurum
secundum aliarum con-
iugationum, Quod accidit ob ω circum-
flexum, quod commune habent. Hinc di-
cimus in duali $\mu\gamma\upsilon\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$, & non $\mu\gamma\upsilon\epsilon\tau\omicron\upsilon$.

Præterea quia uidemus in duali quan-
doq; primam desiderari personam, quan-
doq; secundam & tertiam eandem esse,
nonnunquam differre, duæ de ea retra-
dendæ sunt regulæ.

PRIMA.

Quandocunq; μ reperitur in primæ
personæ

personæ pluralis syllaba ultima, dualis prima deficit, id quod in actiuis ubique contingit, & in Indefinitis passiuis, ut quæ in *μν* primam pluralem forment. Alioqui non deficit, ut in medijs & passiuis uidebitur.

SECUNDA.

Tertia persona plurali in *i* uel *æ* ex-eunte, secunda & tertia persona dualis eadem est: Sin autem in aliud quippiam exierit tertia pluralis, tum differunt, exempli loco sit præsens & imperfectum.

Item, tertia persona pluralis præsentis actiui & futurorum, coincidit cum datiuo plurali participij.

Item, in imperfecto & indefinito secundo, prima persona singularis, & tertia pluralis coincidunt.

H 3

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.
Indicativus Modus.

Ενεσὼς χρόνος. Tempus praesens.

ἑνικά.	τύπω	τύπεις	τύπει
δυνικά.		τύπεσθε	τύπεσθε
πληθῶν.	τύπομεν	τύπετε	τύπεσι.

Ἰσχυατικός χρόνος. Praeteritū imperfectū.

ἑν.	ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
δυν.		ἔτύπεσθε	ἔτυπέτω
πληθ.	ἔτύπομεν	ἔτύπετε	ἔτυπον.

Ἰσχυατικός χρόνος. Praeteritum perfectū.

ἑν.	τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε
δυν.		τετύφατο	τετύφατο
πληθ.	τετύφαμεν	τετύφατε	τετύφασιν.

Ἰσχυατικός χρόνος. Praeteritum plusquamperfectum.

ἑν.	ἔτετύφην	ἔτετύφεις	ἔτετύφει
δυν.		ἔτετύφέσθε	ἔτετυφέτω
πληθ.	ἔτετύφημεν	ἔτετύφατε	ἔτετύφασιν.

Ἰσχυατικός χρόνος. Indefinitum primum.

ἑν.	ἔτυφα	ἔτυφας	ἔτυφε
		ἔτύφατο	ἔτυφάτω
	ἔτύφαμεν	ἔτύφατε	ἔτυφασιν.

Ἰσχυατικός χρόνος. Indefinitum secundum.

ἔτυπον

ἔτυπον	ἔτυπον	ἔτυπε
	ἔτύπετον	ἔτυπέτω
ἔτύπομεν	ἔτύπετε	ἔτυπον.

μέλλων α. Futurum primum.

τύψω	τύψαις	τύψαι
	τύψετον	τύψετον
τύψομεν	τύψετε	τύψοσι.

μέλλων β. Futurum secundum.

τυπῶ	τυπῆς	τυπῆ
	τυπῆτον	τυπῆτον
τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῶσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ἄνεως καὶ πῶατατικός. Præsens & imperfectum.

τύψε	τυπῆτω
τύψετον	τυπῆτων
τύψετε	τυπῆτωσαν.

πῶακαμ. χρό. καὶ ἰσδρωω. Præterit. perfect. & plusquamperf.

τέτυφε	τετυφέτω
τετύφετον	τετυφέτων
τετύφετε	τετυφέτωσαν.

ἄοις α. Indefinitum primum.

τύψου	τυψάτω
	τύψατον

H 4

τύψατομ	τυψάτωμ

τύψατε	τυψάτωσιν.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

τύπε	τυπέτω

τύπετομ	τυπέτωμ

τύπετε	τυπέτωσιν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optativus modus.

ἤνεώς καὶ πρᾶτατ. Præfens & præteritum imperfectum.

τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι

	τύπτοιτομ	τυπτοίτω

τύπτοιμεν	τύπτοιτε	τύπτοιεν.

πρᾶκείμεν & χρόν. ἢ ἕωρσω. Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τετύπτοιμι	τετύπτοις	τετύπτοι

	τετύπτοιτομ	τετυπτοίτω

τετύπτοιμεν	τετύπτοιτε	τετύπτοιεν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

τύψαιμι	τύψαις	τύψαι

	τύψαιτομ	τυψάειτω

τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι

	τύπτοιτομ	τυπτοίτω

		τύπτοιμεν

τύποιμεν   τύποιτε   τύποιν.
 μέλων α. Futurum primum.

τύψοιμι   τύψοις   τύψοι
                   τύψοιτορ   τυψοίτλω
 τύψοιμεν   τύψοιτε   τύψοιν.
 μέλων β. Futurum secundum.

τυποῖμι   τυποῖς   τυποῖ
                   τυποῖτορ   τυποίτλω
 τυποῖμεν   τυποῖτε   τυποῖν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ὑνεως καὶ πρᾶτατικός. Præfens & præterit.

ἐὰν τύπῃω   τύπῃς   τύπῃ
                   ἐὰν τύπῃτορ   τύπῃτορ
 ἐὰν τύπῃωμεν   τύπῃητε   τύπῃωσι.

πρᾶκῆμ. καὶ ὑπορσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἐὰν τετύφω   τετύφῃς   τετύφῃ
                   ἐὰν τετύφῃτορ   τετύφῃτορ
 ἐὰν τετύφωμεν   τετύφῃητε   τετύφωσι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἐὰν τύψω   τύψῃς   τύψῃ
                   ἐὰν τύψῃτορ   τύψῃτορ
 ἐὰν τύψωμεν   τύψῃητε   τύψωσι.

Η 5

ἀόριστος β

ἄορις Θ β. Indefinitum secundum.
 ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ
 ἐὰν τύπητον ἐὰν τύπητον τύπητον
 ἐὰν τύπωνται τύπηται τύπωνται.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἕνεσὼς καὶ πῆατατ. Præsens & præ-
 teritum imperfectum.

τύπῃται.

πῆακέμ. καὶ ἕωδου. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

τετυφῆται.

ἄορις Θ α. Indefinitum primum τύψαι.

ἄορις Θ β. Indefinitum secundum τυπῆν.

μέλλω α. Futurum primum τύψαι.

μέλλω β. Futurum secundum τυπῆν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΙ.

Participia actiua.

ἕνεσὼς καὶ πῆατατ. Præsens & præ-
 teritum imperfectum.

ὁ τύπωνται τὸ τυπῶνται.

ἡ τυπῶσα τὴ τυπῶσα.

ὃ τυπῶνται τὸ τυπῶνται.

πῆακέμ. καὶ ἕωδου. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

ὁ τετυφῶς

ὁ τετυφῶς	τι τετυφότης.
ἡ τετυφῆα	τι τετυφῆας.
τὸ τετυφὸς	τι τετυφότης.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ τύψας	τι τύψαντες.
ἡ τύψαα	τι τυψάσῃς.
τὸ τύψαν	τι τύψαντες.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ὁ τυπῶν	τι τυπόντες.
ἡ τυπῶα	τι τυπῶσῃς.
τὸ τυπὸν	τι τυπόντες.

μέλλων α. Futurum primum.

ὁ τύψωμ	τι τύψοντες.
ἡ τύψωα	τι τυψῶσῃς.
τὸ τύψουμ	τι τύψοντες.

μέλλων β. Futurum secundum.

ὁ τυπῶν	τι τυπουῶντες.
ἡ τυπῶα	τι τυπῶσῃς.
τὸ τυπῶν	τι τυπουῶντες.

CONIUGATIO VERBI Passivi.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.
Indicativus modus.

γίνεσθαι.

^{καθηκοκ} γνέσως. Præfens.
 τύπωμα   τύπη   τύπεται
 τυπόμεθον   τύπεδον   τύπεδον
 τυπόμεθα   τύπεδε   τύπονται.

πρᾶτάκη⊙. Præteritum imperfectum.
 ἐτυπώμην   ἐτύπησ   ἐτύπητο
 ἐτυπόμεθον   ἐτύπεδον   ἐτυπέδην
 ἐτυπόμεθα   ἐτύπεδε   ἐτύποντο.

πρᾶκείμην⊙. Præteritum perfectum.
 τέτυμμαι   τέτυψαι   τέτυπαι
 τετύμεθον   τετύφθον   τετύφθον
 τετύμεθα   τετύφθε   τετυμμένοι εἰ=

σι ἢ ἰωνικῶς τετύφεται.

ἑσπρωτελικός. Præteritum plusquamperfectum.

ἐτετύμην   ἐτέτυψο   ἐτέτυπῃ
 ἐτετύμεθον   ἐτέτυφθον   ἐτετύφθην
 ἐτετύμεθα   ἐτέτυφθε   τετυμμένοι ἦ=

σαν καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο.

ἀόρισ⊙ α. Indefinitum primum.
 ἐτύφθην   ἐτύφθης   ἐτύφθη
                  ἐτύφθητον   ἐτυφθήτω
 ἐτύφθημεν   ἐτύφθητε   ἐτύφθησαν.

ἀόρισ⊙ β. Indefinitum secundum.
 ἐτύπην   ἐτύπης   ἐτύπη

ἐτύπητον

ἐτύπητον ἐτυπήτω
 ἐτύπημι ἐτύπητε ἐτύπησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

τυφθήσμαι τυφθήσῃ τυφθήσεται
 τυφθήσομεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον
 τυφθήσομεθα τυφθήσεθε τυφθήσονται.

μέλλων β. Futurum secundum.

τυπήσμαι τυπήσῃ τυπήσεται
 τυπήσομεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον
 τυπήσομεθα τυπήσεθε τυπήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται
 τετυψόμεθον τετύψεσθον τετύψεσθον
 τετυψόμεθα τετύψεθε τετύψονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ἕως α' πρᾶτακτικός. Præsens & præteritum imperfectum.

τύπησ τυπήσθω
 τύπησθον τυπήσθω
 τύπησθε τυπήσθωσαν.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσων. Præteritum perfectum & plusquamperf.

τέτυψο τετύφθω
 τέτυφθον τετύφθον
 τέτυφθε

τέτυφθε   τετύφθωσαμ.
 ἀόριστος α. Indefinitum primum.

τύφθητι   τυφθήτω
 τύφθητορ   τυφθήτωρ
 τύφθητε   τυφθήτωσαμ.
 ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

τύπηθι   τυπήτω
 τύπητορ   τυπήτωρ
 τύπητε   τυπήτωσαμ.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optativus modus.

ἔνεως καὶ παρ. Praesens & praeteritum imperfectum.

verba optativa
 τυπιοίμην   τύπιοιο   τύπιοιτο
verba optativa
 τυπιοίμεθον   τύπιοιδον   τυπιοίδην
 τυπιοίμεθα   τύπιοιθε   τύπιοιντο.

παρ. καὶ ὑπερσυν. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

verba optativa
 τετυμυδίον εἶμι   εἶης   εἶη
verba optativa
 τετυμυδίον εἶμεν   εἶητε   εἶησαμ.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

verba optativa
 τυφθείην   τυφθείης   τυφθείη
verba optativa
 τυφθείημεν   τυφθείητορ   τυφθείητω
 τυφθείημεν   τυφθείητε   τυφθείησαμ.
 ἀόριστος β.

ἄορις 6. Indefinitum secundum.

<i>verba passiva</i> τυπείω	<i>verba passiva</i> τυπέως	τυπέην
<i>verba passiva</i> τυπέωμαι	τυπέητορ	τυπέητω
τυπέωμαι	τυπέητε	τυπέησθε.

μέλλω α. Futurum primum.

<i>verba passiva</i> τυφθήσομαι	τυφθήσοι	τυφθήσεται
<i>verba passiva</i> τυφθήσομαι	τυφθήσοισθε	τυφθήσονται
<i>verba passiva</i> τυφθήσομαι	τυφθήσεται	τυφθήσονται.

μέλλω β. Futurum secundum.

<i>verba passiva</i> τυπήσομαι	τυπήσοι	τυπήσεται
<i>verba passiva</i> τυπήσομαι	τυπήσοισθε	τυπήσονται
<i>verba passiva</i> τυπήσομαι	τυπήσεται	τυπήσονται.

μετ' ολίγον μέλλω. Mox futurum.

<i>verba passiva</i> τετύψομαι	τετύψοι	τετύψεται
<i>verba passiva</i> τετύψομαι	τετύψοισθε	τετύψονται
<i>verba passiva</i> τετύψομαι	τετύψεται	τετύψονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ἦενός καὶ πᾶσα. Præsens & præteritum imperfectum.

<i>verba passiva</i> εἰάν τυπῶμαι	τύπη	τύπηται.
<i>verba passiva</i> εἰάν τυπῶμαι	τύπησθε	τύπησθε
<i>verba passiva</i> εἰάν τυπῶμαι	τύπησθε	τύπωνται.

πᾶσα καὶ ὑπόσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

εἰάν

si verberat
 εἰάν τε τυμυλί^ω ω ω NS ω N
si verberat
 εἰάν τε τυμυλίω ω ω NTOM ω NTOM
si verberat
 εἰάν τε τυμυλίωι ω μλν ω NTε ω σι.

ἄορις^ω α. Indefinitum primum.

si verberat
 εἰάν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ
si verberat
 εἰάν τυφθῆτωρ τυφθῆτωρ
si verberat
 εἰάν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι.

ἄορις^ω β. Indefinitum secundum.

si verberat
 εἰάν τυπῶ τυπῆς τυπῆ
si verberat
 εἰάν τυπῆτωρ τυπῆτωρ
si verberat
 εἰάν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἕνεως καὶ πῆατα. Praesens & praeteritum imperfectum.

si verberat
 τυπῆσθαι.

πῆακ. καὶ ἕωρσω. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

si verberat
 τετύφθαι.

ἄορις^ω α. Indefinitum primum *si verberat*
 τυφθῶσθαι.

ἄορις^ω β. Indefinitum secundum *si verberat*
 τυπῶσθαι.

μέλων α. Futurum primum *si verberat*
 τυφθήσεσθαι.

μέλων β. Futurum secundum *si verberat*
 τυπήσεσθαι.

μετ' ὀλίγου μέλων, Mox futurum τετύφθεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia Passiva.

ἄνεως καὶ παρ. Praesens & praeteritum imperfectum.

<i>ἄνεως</i> ὁ τυπόμενος	<i>παρ.</i> τοῦ τυπόμενου
<i>ἄνεως</i> ἡ τυπόμενη	<i>παρ.</i> τῆς τυπόμενης
<i>ἄνεως</i> τὸ τυπόμενον	<i>παρ.</i> τοῦ τυπόμενου.

παρ. καὶ ὑπορσιν. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

<i>ὑπορσιν</i> ὁ τετυμμένος	<i>παρ.</i> τοῦ τετυμμένου
<i>ὑπορσιν</i> ἡ τετυμμένη	<i>παρ.</i> τῆς τετυμμένης
<i>ὑπορσιν</i> τὸ τετυμμένον	<i>παρ.</i> τοῦ τετυμμένου.

ἄνεως α. Indefinitum primum.

<i>ἄνεως</i> ὁ τυφθείς	<i>παρ.</i> τοῦ τυφθέντος
<i>ἄνεως</i> ἡ τυφθείσα	<i>παρ.</i> τῆς τυφθείσης
<i>ἄνεως</i> τὸ τυφθέν	<i>παρ.</i> τοῦ τυφθέντος.

ἄνεως β. Indefinitum secundum.

<i>ἄνεως</i> ὁ τυπεύς	<i>παρ.</i> τοῦ τυπεύοντος
<i>ἄνεως</i> ἡ τυπεύουσα	<i>παρ.</i> τῆς τυπεύουσας
<i>ἄνεως</i> τὸ τυπεύον	<i>παρ.</i> τοῦ τυπεύοντος.

μέλλων α. Futurum primum.

<i>μέλλων</i> ὁ τυφθησόμενος	<i>παρ.</i> τοῦ τυφθησόμενου
<i>μέλλων</i> ἡ τυφθησόμενη	<i>παρ.</i> τῆς τυφθησόμενης
<i>μέλλων</i> τὸ τυφθησόμενον	<i>παρ.</i> τοῦ τυφθησόμενου.

μέλλων β. Futurum secundum.

I ὁ τυπησόμενος

ὁ τυπῆσομενός

το τυπῆσομένης

ἡ τυπῆσομένη

ῥι τυπῆσομένης

ῥ τυπῆσομενοῦ

το τυπῆσομένης.

μετ' ὀλίγου μέλλω. *Mox futurum.*

ὁ τετυφόμενος

το τετυφόμενης

ἡ τετυφόμενη

ῥι τετυφόμενης

ῥ τετυφόμενου

το τετυφόμενης.

CONIUGATIO VER- bi Mediæ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Indicativus modus.

ἑνεώς. Præfens.

τύπωμα

τύπη

τύπεται

τύπωμεθον

τύπείδον

τύπείδον

τύπόμεθα

τύπείδε

τύπονται.

ἄσκατικός. Præteritum imperfectum.

ἐτύπωμιν

ἐτύπη

ἐτύπητο

ἐτύπόμεθον

ἐτύπείδον

ἐτύπείδω

ἐτύπόμεθα

ἐτύπείδε

ἐτύποντο.

ἄσκατικός. Præteritum perfectum.

τέτυπα

τέτυπας

τέτυπε

τέτύπατο

τέτύπατο

τέτύπαμεν

τέτύπατε

τέτύπασι.

ὑπόρσιν

ὑπερσωτελικός. Præteritum plusquamperfectum.

<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπεις	ἔτετύπε
<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε
<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε
<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε

μέλλων α. Futurum primum.

<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε
<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε

μέλλων β. Futurum secundum.

<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε
<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>	<i>καὶ ἐπεὶ ἔτετύπε</i>
ἔτετύπε	ἔτετύπε	ἔτετύπε

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ἔνεως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

I 2 τύπης

R A T I O

verbenen, et verbenen
 τυπῆς τυπῆ'ε'δω
verbenete, et verbenen
 τυπῆ'εδου τυπῆ'εδωρ
verbenete, et verbenen
 τυπῆ'εδε τυπῆ'εδω'αυ.

πῆ'ακείμ. καὶ ὑ'π'ορ'σω'τ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

verbenete, et verbenen
 τετυπε τετυπέ'τω
verbenete, et verbenen
 τετυπε'ου τετυπέ'τωρ
verbenete, et verbenen
 τετυπε'ε τετυπέ'τω'αυ.

ἀόεισ' α. Indefinitum primum.

τύ'ψ'αε τυψ'ά'δω
 τύ'ψ'α'δου τυψ'ά'δωρ
 τύ'ψ'α'δε τυψ'ά'δω'αυ.

ἀόεισ' β. Indefinitum secundum.

τυπ'ῶ τυπ'έ'δω
 τύ'π'ε'δου τυπ'έ'δωρ
 τύ'π'ε'δε τυπ'έ'δω'αυ.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ὑ'νε'ω'ς καὶ πῆ'α'τα'τ. Præsens & præteritum imperfectum.

verbenen, et verbenen
 τυπῆ'οίμ'ω τυπῆ'οιο τυπῆ'οι'το
verbenete, et verbenen
 τυπῆ'οίμ'ε'ου τυπῆ'οι'δου τυπῆ'οί'δω
verbenete, et verbenen
 τυπῆ'οίμ'ε'α τυπῆ'οι'δε τυπῆ'οι'ν'το.

πῆ'ακείμ. καὶ ὑ'π'ορ'σω'τ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

τε'τύ'ποιμ'ε

τίσσει et, αὐτῶσσει

τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
	τετύποιθῶ	τετύποιτῶ
τετύποιμεν	τετύποιτε	τετύποιν.

τίσσει et, αὐτῶσσει

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

τυψάμι	τύψαιο	τύψαιτο
τυψάμεθον	τύψαιδον	τυψάιδῶ
τυψάμεθα	τύψαιδε	τύψαιντο.

τίσσει et, αὐτῶσσει

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

τυποίμι	τύποιο	τύποιτο
τυποίμεθον	τύποιδον	τυποίιδῶ
τυποίμεθα	τύποιδε	τύποιντο.

τίσσει et, αὐτῶσσει

μέλλων α. Futurum primum.

τυψοίμι	τύψοιο	τύψοιθῶ
τυψοίμεθον	τύψοιδον	τυψοίιδῶ
τυψοίμεθα	τύψοιδε	τύψοιντο.

τίσσει et, αὐτῶσσει

μέλλων β. Futurum secundum.

τυποίμι	τυποίο	τυποίτο
τυποίμεθον	τυποίδον	τυποίιδῶ
τυποίμεθα	τυποίδε	τυποίντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ὑνεως καὶ πῶσσει. Praesens & praeteritum imperfectum.

τίσσει et, αὐτῶσσει

ἐὰν τύπωμαι	τύπη	τύπηται
ἐὰν τυπώμεθον	τύπηδον	τύπηδον

I 3

ἐὰν

ἔαν τυπώμεθα τύπηδε   τύπωνται.
 πῶς κέμ. καὶ ὑπόσυντ. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

ἔαν   *ἔαν*
 τετύπω   τετύπης   τετύπη
 τετύπητον   τετύπητον
 τετύπωνται   τετύπητε   τετύπωσι.

ἄορις Θ α. Indefinitum primum.

ἔαν   *ἔαν*
 τυψόμεθα   τυψήδορ   τυψήται
 τυψόμεθα   τυψήδε   τυψώνται.

ἄορις Θ β. Indefinitum secundum.

ἔαν   *ἔαν*
 τυπώμεθα   τύπειδορ   τύπειται
 τυπώμεθα   τύπειδε   τύπωνται.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἔνεως καὶ πῶς κέμ. Præsens & præte-
 ritum imperfectum.

ἔαν   *ἔαν*
 τυπῆσθαι.
 πῶς κέμ. καὶ ὑπόσυντ. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

ἔαν   *ἔαν*
 τυπῆσθαι.
 ἄορις Θ α. Indefinitum primum   τυπῆσθαι.

ἄορις Θ β. Indefinitum secundum   τυπῆσθαι.

μέλλω α. Futurum primum   τυπῆσθαι.

μέλλω

CONIUGANDI.

μέλλων β. Futurum secundum

τυπείδαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Participia Media.

ἡνέως καὶ παλαιά. Praesens & praeteritum imperfectum.

αὐτὸς ἐστὶν
ὁ τυπόμενος
καὶ ἐκ τῆς ὑποκειμένης
ἡ τυπόμενη
φασὶν ἐστὶν
τὸ τυπόμενον

τὸ τυπόμενος
ἢ τυπόμενης
τὸ τυπόμενος.

παλαιά καὶ ὑπόστυλ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

φασὶν ἐστὶν
ὁ τετυπώσ
φασὶν ἐστὶν
ἡ τετυπύσ
φασὶν ἐστὶν
τὸ τετυπός

τὸ τετυπώστος
ἢ τετυπύσας
τὸ τετυπώστος.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

φασὶν ἐστὶν
ὁ τυψάμενος
φασὶν ἐστὶν
ἡ τυψαμένη
φασὶν ἐστὶν
τὸ τυψάμενον

τὸ τυψάμενος
ἢ τυψαμένης
τὸ τυψάμενος.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

φασὶν ἐστὶν
ὁ τυπομενος
φασὶν ἐστὶν
ἡ τυπομένη
φασὶν ἐστὶν
τὸ τυπομενον

τὸ τυπομενος
ἢ τυπομένης
τὸ τυπομενος.

μέλλων α. Futurum primum.

τύπος ἐστὶν
ὁ τυψόμενος
τύπος ἐστὶν
ἡ τυψομένη
τύπος ἐστὶν
τὸ τυψομενον

τὸ τυψόμενος
ἢ τυψομένης
τὸ τυψόμενος.

I 4 μέλλων

μέλλων β. Futurum secundum.

<i>μὴ εἰ</i> ὄ τυπούμεν	τι τυπούμεν
<i>νεκρικῆν καὶ εὐσεβῆ καὶ</i> ἢ τυπούμεν	τι τυπούμεν
<i>νεκρικῆν καὶ εὐσεβῆ καὶ</i> ὄ τυπούμεν	τι τυπούμεν.

δε ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΣΤΡΩΜΕΝΩΝ
verbis ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ
ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς.

Indicativus modus actiuus.

ἑνὸς. Præsens.

<i>facio</i> ἑν. ποιεῶ ὦ	<i>facis</i> ποιεῖς εἰς	<i>facit</i> ποιεῖ εἰ
<i>facitis</i> δύ. ποιεῖτε εἴτε	<i>facitis</i> ποιεῖτε εἴτε	<i>faciunt</i> ποιεῖσθε εἴτε
<i>facimus</i> πλ. ποιεομεν ὁμῶς	<i>facitis</i> ποιεετέ εἴτε	<i>faciunt</i> ποιεσσι ὅσι

ἑνὸς. Præteritum imperfectum.

<i>faciebam</i> ἑν. ἐποιοῦν ὄν	<i>faciebas</i> ἐποιοῦν εἰς	<i>faciebat</i> ἐποιοῦν εἰ
<i>faciebatis</i> δύ. ἐποιοῦτε εἴτε	<i>faciebatis</i> ἐποιοῦτε εἴτε	<i>faciebant</i> ἐποιοῦσθε εἴτε
<i>faciebamus</i> πλ. ἐποιοῦμεν ὁμῶς	<i>faciebatis</i> ἐποιοῦτε εἴτε	<i>faciebant</i> ἐποιοῦσθε εἴτε

ἑνὸς. Præteritum perfectum.

<i>fecit</i> ἑν. ἐποίησα	<i>fecisti</i> ἐποίησας	<i>fecit</i> ἐποίηκε
<i>fecistis</i> δύ. ἐποίησατε	<i>fecistis</i> ἐποίησατε	<i>fecerunt</i> ἐποίησαν
<i>fecimus</i> πλ. ἐποίησαμεν ὁμῶς	<i>fecistis</i> ἐποίησατε	<i>fecerunt</i> ἐποίησαν

ὑπόστυς

ὑπορρωτελικός. Præteritum plusquam.

γν.	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκη	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκεις	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκει
δν.	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκεις	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκειτε	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκειν
πλ.	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκειν	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκειτε	^{ἔπειτα} ἔπεποιήκειν

ἀόριστος α. Indefinitum primum. (αυ.)

γν.	^{ἔπειτα} ἔποιησα	^{ἔπειτα} ἔποιησας	^{ἔπειτα} ἔποιησε
δν.	^{ἔπειτα} ἔποιησατον	^{ἔπειτα} ἔποιησατον	^{ἔπειτα} ἔποιησάτων
πλ.	^{ἔπειτα} ἔποιησαν	^{ἔπειτα} ἔποιησατε	^{ἔπειτα} ἔποιησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν.	^{ἔπειτα} ποιήσω	^{ἔπειτα} ποιήσεις	^{ἔπειτα} ποιήσει
δν.	^{ἔπειτα} ποιήσετον	^{ἔπειτα} ποιήσετον	^{ἔπειτα} ποιήσετον
πλ.	^{ἔπειτα} ποιήσωμεν	^{ἔπειτα} ποιήσετε	^{ἔπειτα} ποιήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ὑνεώς καὶ πρᾶτατικός. Præfens & præteritum imperfectum.

γν.	^{ἔπειτα} ποιεέ ποιεῖ	^{ἔπειτα} ποιεέτω ποιᾶτω
δν.	^{ἔπειτα} ποιεέθω αἶθω	^{ἔπειτα} ποιεέτωρ αἶτωρ
πλ.	^{ἔπειτα} ποιεέτε αἶτε	^{ἔπειτα} ποιεέτωσαν αἶτωσαν.

πρᾶκάντων καὶ ὑπορρωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	^{ἔπειτα} ἔπειποιήκα	^{ἔπειτα} ἔπειποιήκατω
δν.	^{ἔπειτα} ἔπειποιήκαθω	^{ἔπειτα} ἔπειποιήκατων
πλ.	^{ἔπειτα} ἔπειποιήκατε	^{ἔπειτα} ἔπειποιήκατωσαν.

I 5 ἀόριστος

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	^{φαίτω, τῷ} ποιήτω	^{φαίτω, τῷ} ποιήσάτω
δν.	ποιήσάτου	ποιήσάτων
πλ.	^{φαίτω, τῷ} ποιήσατε	^{φαίτω, τῷ} ποιήσάτωσαν

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ἄνεως καὶ πῶσατικός. Præfens & præteritum imperfectum.

γν.	^{φαίωμαι} ποιέοιμι οἶμι	^{φαίωμαι} ποιέοις οἶς	^{φαίωμαι} ποιέοι οἶ
δν.	^{φαίωμαι} ποιέοιτο οἶτο	^{φαίωμαι} ποιέοιτο	^{φαίωμαι} ποιέοιτο

πλ.	^{φαίωμαι} ποιέοιμεν οἶμεν	^{φαίωμαι} ποιέοιτε οἶτε	^{φαίωμαι} ποιέοιεν οἶεν

πῶσάκειμ. καὶ ἵπδρωσι. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοιμι	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοις	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοι
δν.	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοιτο	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοιτο	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοιτο

πλ.	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοιμεν	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοιτε	^{φείπωμαι} ᾤποιήκοιεν

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	^{φείπωμαι} ποιήσοιμι	^{φείπωμαι} ποιήσοις	^{φείπωμαι} ποιήσοι
δν.	^{φείπωμαι} ποιήσάτου	^{φείπωμαι} ποιήσάτω	^{φείπωμαι} ποιήσάτω
πλ.	^{φείπωμαι} ποιήσοιμεν	^{φείπωμαι} ποιήσατε	^{φείπωμαι} ποιήσοιεν

μέλλω α. Futurum primum.

γν.	^{φείπωμαι} ποιήσοιμι	^{φείπωμαι} ποιήσοις	^{φείπωμαι} ποιήσοι
δν.	^{φείπωμαι} ποιήσοιτο	^{φείπωμαι} ποιήσοιτο	^{φείπωμαι} ποιήσοιτο

πλ. ποίε

CONIUGANDI.

ποιῶντων
πλ. *ποιῶντων* ποιῶντων *ποιῶντων* ποιῶντων

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. *ποιῶν* εἰάν ποιῶ, ὦ *ποιῶν* ποιῶν, ἢ *ποιῶν* ποιῶν, ἢ
δν. εἰάν ποιῶτο, ποιῶτο,

πλ. *ποιῶντων* εἰάν ποιῶντων ποιῶντε, *ποιῶντων* ποιῶσιν,
ὦντων ἦτε ὦσιν

πρᾶκτά. καὶ ἰσορροπία. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. *ποιῶντων* εἰάν *ποιῶντων* ποιῶντων *ποιῶντων* ποιῶντων
δν. εἰάν *ποιῶντων* ποιῶντων *ποιῶντων* ποιῶντων

πλ. *ποιῶντων* εἰάν *ποιῶντων* ποιῶντων *ποιῶντων* ποιῶντων
κωμντων σιν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. *ποιῶντων* εἰάν ποιῶσθαι *ποιῶντων* ποιῶσθαι
δν. εἰάν ποιῶσθαι *ποιῶντων* ποιῶσθαι
πλ. *ποιῶντων* εἰάν ποιῶσθαι *ποιῶντων* ποιῶσθαι

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ποιῶντων

factus
ποίησιν, ἦν.

ποίησιν καὶ ἔπεισιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

facere
ἔποιονκύναι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum
μέλλω α. Futurum primum

facere
ποίησαι
faciturum
ποιήσεται

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Participia actiua.

ἔνεσθαι καὶ ἔποιονκύναι. Præteritum imperfectum.

faciens
ὁ ποιῶν, ποιῶν

faciens
ἡ ποιῶσα, ποιῶσα

faciens
ὃ ποιῶν, ποιῶν

faciens
ὁ ποιῶντος, ποιῶντος.

faciens
ἡ ποιῶσας, ποιῶσας.

faciens
ὃ ποιῶντος, ποιῶντος.

ποίησιν καὶ ἔπεισιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

qui fecit
ὁ ἐποίηκώς

quis fecit
ἡ ἐποίηκύναι

quod fecit
ὃ ἐποίηκός

τὸ ἐποίηκόςτος.

ἡ ἐποίηκύναις.

τὸ ἐποίηκόςτος.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

qui facit
ὁ ποιῶν

quis facit
ἡ ποιῶσα

quod facit
ὃ ποιῶν

qui facit
τὸ ποιῶντος.

quis facit
ἡ ποιῶσας.

quod facit
τὸ ποιῶντος.

faciturum
μέλλω α. Futurum primum
ὁ ποιῶσεται

faciturum
τὸ ποιῶσεται.

ἡ ποιῶσεται

factivum
ποιήσασθαι
factivum
ποιήσασθε

factivum
ποιήσασθε
factivum
ποιήσασθε

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ
παθητική.

Indicativus modus Passivus.

ὑνεως. Praesens.

ὑν.	ποιέομαι, έμαι	ποιέη, ποιῆ	ποιέεται, είται
δν.	ποιεόμεθον, έμεθον	ποιέεθον, είθον	ποιεέθον, είθον
πλ.	ποιεόμεθα, έμεθα	ποιέετε είθε	ποιέονται, ένται.

πρᾶτατηθ. Praeteritum imperfectum.

ὑν.	ἐποιεόμην, έμην	ἐποιέεις, εί	ἐποιέετο, είτο
δν.	ἐποιεόμεθον, έμεθον	ἐποιέεθον, είθον	ἐποιεέσθην, είσθην
πλ.	ἐποιεόμεθα, έμεθα	ἐποιέετε, είθε	ἐποιέοντο, έντο.

πρᾶτακέρυθ. Praeteritum perfectum.

ὑν.	πεποίημαι	πεποίησαι	πεποίηται
δν.	πεποίημεθον	πεποίηθον	πεποίησθον
πλ.	πεποίημεθα	πεποίηθε	πεποίησθε ὑπόστω

ἑπορωτελικός. Præteritum plusquamperfectum.

ῥν. ἔπεποιήμην ἔπεποίητο ἔπεποίητο
 δυ. ἔπεποιήμεθα ἔπεποίησθε ἔπεποίησθε
 πλ. ἔπεποιήμεθα ἔπεποίησθε ἔπεποίησθε.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ῥν. ἐποίηθην ἐποίηθη ἐποίηθη
 δυ. ἐποίησθε ἐποίησθε ἐποίησθε
 πλ. ἐποίησθε ἐποίησθε ἐποίησθε.

μέλλων α. Futurum primum.

ῥν. ποιηθήσομαι ποιηθήσῃ ποιηθήσεται
 δυ. ποιηθήσομεθα ποιηθήσεσθε ποιηθήσεσθε
 πλ. ποιηθήσομεθα ποιηθήσεσθε ποιηθήσονται
 μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

ῥν. πεποιήσομαι πεποιήσῃ πεποιήσεται
 δυ. πεποιήσομεθα πεποιήσεσθε πεποιήσεσθε
 πλ. πεποιήσομεθα πεποιήσεσθε πεποιήσονται

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperativus modus.

ῥν. εὖ καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ῥν. ποιεῖς, ποιεέδιω,
 ἔιδω
 δυ. ποιεέδιον, ποιεέδιον,
 εἶδιον εἶδιον
 πλ. ποιεῖτε

πλ. ποιέετε, ποιέετεσθε,
είδε ειδωσθε.

πρῶταιμ. καὶ ἰσθρσιν. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν. πεποίητο πεποίητο
δν. πεποίητοσθε πεποίητοσθε

πλ. πεποίητε πεποίητεσθε
ἀόρισθ' α. Indefinitum primum. (αμ.

γν. ποιήθητι ποιήθητω
δν. ποιήθητοσθε ποιήθητωσθε
πλ. ποιήθητε ποιήθητεσθε

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optativus modus.

γνέσως καὶ πρῶτατικὸς. Præfens &
præteritum imperfectum.

γν. ποιείμην, ποιέοιο, ποιέοιτο,
οίμην οἶο οἶτο
δν. ποιείμεθα, ποιέοιδοσθε, ποιέοιδίην
οίμεθα οἶδοσθε οἶδίην
πλ. ποιείμεθα, ποιέοιθε, ποιέοιντο,
οίμεθα οἶθε οἶντο.

πρῶταιμ. καὶ ἰσθρσιν. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν. πεποίημην πεποίηοσθε πεποίηῖτο
δν. πεποίημεθασθε πεποίηῖδοσθε πεποίηῖδίην
πλ. πεποίηθεσθε

πλ. *πεποιήμεθα* *πεποιήσθε* *πεποιήτω.*
ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. *ποιθήσω* *ποιθήσῃς* *ποιθήσῃ*
 δυ. *ποιθήσονται* *ποιθήσονται*
 πλ. *ποιθήσονται* *ποιθήσονται* *ποιθήσονται.*
μέλλων α. Futurum primum.

γν. *ποιθήσομαι* *ποιθήσῃς* *ποιθήσῃ*
 πυ. *ποιθήσομεθα* *ποιθήσῃσθε* *ποιθήσονται*
 πλ. *ποιθήσομεθα* *ποιθήσῃσθε* *ποιθήσονται.*
μετ' ὀλίγου μέλλων. Mox futurum.

γν. *πεποιήσομαι* *πεποιήσῃς* *πεποιήσῃ*
 δυ. *πεποιήσομεθα* *πεποιήσῃσθε* *πεποιήσονται*
 πλ. *πεποιήσομεθα* *πεποιήσῃσθε* *πεποιήσονται*

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

γνεως και παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

γν. *εἰάν ποιεῶμαι,* *ποιεῖς,* *ποιεῖνται,*
ῶμαι *ποιῆ* *ῆται*
 δυ. *εἰάν ποιεῶμεθα,* *ποιεῖσθε,* *ποιεῖσθε,*
ῶμεθα *ῆσθε* *ῆσθε*
 πλ. *ποιεῶμεθα,* *ποιεῖσθε,* *ποιεῶνται,*
ῶμεθα *ῆσθε* *ῶνται.*

παρὰ κείμ. και ὑποσυνωτ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

γν. *εἰάν*

ἑν. εἰάν πεποιῶμαι πεποιῆ πεποιῆται
 δυ. εἰάν πεποιῶμεθ) πεποιῆδιου πεποιῆδιου
 πλ. εἰάν πεποιῶμεθα πεποιῆδιε πεποιῶνται

ἄορις Θ α. Indefinitum primum.

ἑν. εἰάν ποιηθῶ ποιηθῆς ποιηθῆ
 δυ. εἰάν ποιηθῆτον ποιηθῆτον
 πλ. εἰάν ποιηθῶμεν ποιηθῆτε ποιηθῶσι

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἑνεως καὶ πῆατατ. Præsens & præ-
 teritum imperfectum.

ποιέεσθαι, εἶδαι.

πῆακέμ. καὶ ἔπορσιν. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

πεποιῆδα.

ἄορις Θ α. Indefinitum primum ποιηθῶαι

μέλλω α. Futurum primum ποιηθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλω. Mox futurum πεποιῆ-

(σεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia passiva.

ἑνεως καὶ πῆατατικός. Præsens & præte-
 ritum imperfectum.

ὁ ποιεόμενος,
 ὄμενος

τι ποιουμένης,
 ποιουμένης.

Κ

ἢ ποιεε

ἢ ποιουμένη,
 ἔμνη

τὸ ποιούμενον,
 ἔμνον

πρᾶξις καὶ ἔκδοσις. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ ποιημένος

ἢ ποιημένη

τὸ ποιημένον

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ ποιηθείς

ἢ ποιηθείσα

τὸ ποιηθέν

μέλλων α. Futurum primum.

ὁ ποιηθήσων

ἢ ποιηθήσων

τὸ ποιηθήσων

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

ὁ πεποιημένος

ἢ πεποιημένη

τὸ πεποιημένον

ἢ ποιουμένης,
 ποιουμένης

τὸ ποιουμένης,
 ποιουμένης.

τὸ ποιημένον.

ἢ ποιημένης.

τὸ ποιημένον.

τὸ ποιηθέντος.

ἢ ποιηθείσης.

τὸ ποιηθέντος.

τὸ ποιηθήσων

ἢ ποιηθήσων

τὸ ποιηθήσων.

τὸ πεποιημένον.

ἢ πεποιημένης.

τὸ πεποιημένον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ.

Indicativus modus medius.

ἔνεως.

γνῆσῶς. Præfens.

γν. ποιέομαι,	ποιέει,	ποιέεται,
ἔμαι	ποιῆ	εῖται
δν. ποιεόμεθον,	ποιεέδιον,	ποιεέδιον,
ἔμεθον	εἶδιον	εἶδιον
πλ. ποιεόμεθα,	ποιεέδιε,	ποιεόνται,
ἔμεθα	εἶδιε	ἔνται.

πρῶτα τῆσδε. Præteritum imperfectum.

γν. ἐποιεόμην,	ἐποιέει,	ἐποιέετο,
ἔμην	ἐποιεῖ	εἶτο
δν. ἐποιεόμεθον,	ἐποιεέδιον,	ἐποιεέδιον,
ἔμεθον	εἶδιον	εἶδιον
πλ. ἐποιεόμεθα,	ἐποιεέδιε,	ἐποιεόντο,
ἔμεθα	εἶδιε	ἔντο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐποίησάμην	ἐποίησω	ἐποίησεν
δν. ἐποίησάμεθον	ἐποίησαδιον	ἐποίησάδιον
πλ. ἐποίησάμεθα	ἐποίησαδιε	ἐποίησαντο.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. ποιήσομαι	ποιήσῃ	ποιήσεται
δν. ποιησόμεθον	ποιήσεδιον	ποιήσεδιον
πλ. ποιησόμεθα	ποιήσεδιε	ποιήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

Κ 2

γνῆσῶς

ἕνεως καὶ πῆατατ. Præfens & præteritum imperfectum.

ἕν.	ποιέσ,	ποιέειω,
	ποιῶ	είω
δύ.	ποιέειον,	ποιέειων,
	είον	είων
πλ.	ποιέειε,	ποιέειωσιν,
	είε	είωσιν.

ἄορις α. Indefinitum primum.

ἕν.	ποιῆσαι	ποιησάτω
δύ.	ποιήσασθαι	ποιησάτων
πλ.	ποιήσασθε	ποιησάτωσιν

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optativus modus.

ἕνεως καὶ πῆατατ. Præfens & præteritum imperfectum.

ἕν.	ποιεοίμην,	ποιέοιο,	ποιέοιτο,
	οίμην	οἶο	οἶτο
δύ.	ποιεοίμεθα,	ποιέοιθι,	ποιεοίθην,
	οίμεθα	οἶθι	οἶθην
πλ.	ποιεοίμεθα,	ποιέοιθε,	ποιέοιντο,
	οίμεθα	οἶθε	οἶντο.

ἄορις α. Indefinitum primum.

ἕν.	ποιησάμεν	ποιήσαιο	ποιήσαιτο
δύ.	ποιησάμεθα	ποιήσαιθι	ποιησάθην
			πλ. ποιησάμεθα

πλ. ποιησάμεθα ποιήσθε ποιήσαντο.
μέλλω α. Futurum primum.

γν. ποιησώμεθα ποιήσθη ποιήσθηται
δν. ποιησώμεθα ποιήσθησθε ποιήσθησθε
πλ. ποιησάμεθα ποιήσθε ποιήσαντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

γν. εἰς καὶ πρῶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

γν. εἰς ποιέωμαι ποιέηται ποιέονταί
δν. εἰς ποιέωμεθα ποιέησθε ποιέησθε

πλ. εἰς ποιέωμεθα ποιέησθε ποιέονταί
δν. εἰς ποιέωμεθα ποιέησθε ποιέησθε

πλ. εἰς ποιέωμεθα ποιέησθε ποιέονταί
δν. εἰς ποιέωμεθα ποιέησθε ποιέησθε

ἄορις α. Indefinitum primum.

γν. εἰς ποιήσωμαι ποιήσῃ ποιήσῃται

δν. εἰς ποιήσωμεθα ποιήσθησθε ποιήσθησθε

πλ. εἰς ποιήσωμεθα ποιήσθησθε ποιήσθησθε

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γν. εἰς καὶ πρῶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

ποιεῖσθε, εἶσθε.

ἄορις α. Indefinitum primum ποιήσθεσθε.

Κ 3

μέλλω

μέλλω α. Futurum primum ποιήσεωρα.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Participia media.

γυεωσ καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ ποιεόμενος, ὄμενος, τὸ ποιεόμενος, ὄμενος.
 ἡ ποιεομένη, ὄμενη, τὴ ποιεομένης, ὄμενης.
 τὸ ποιεόμενον, ὄμενον, τὸ ποιεόμενος, ὄμενος.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ ποιησάμενος, τὸ ποιησάμενος.
 ἡ ποιησαμένη, τὴ ποιησαμένης.
 τὸ ποιησάμενον, τὸ ποιησάμενος.

μέλλω α. Futurum primum.

ὁ ποιησόμενος, τὸ ποιησόμενος.
 ἡ ποιησομένη, τὴ ποιησομένης.
 τὸ ποιησόμενον, τὸ ποιησόμενος.

Ἰσότηρα συζυγία τῶν περιωσ
 μένων ῥημάτων.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

ἑνὸς ἄριθμοῦ.

Indicativus modus activus.

ἑνὸς ἄριθμοῦ. Præfens.

^{ἄνω} ἑν. βοῶ, ὦ	^{ἄνω} βοῶεις, ἄς	^{ἄνω} βοῶει, ἄ
^{ἄνω} δύ. βοῶμι	^{ἄνω} βοῶτε, ἄτε	^{ἄνω} βοῶται, ἄται
πλ. βοῶμεν, ὦμεν	βοῶτε, ἄτε	βοῶσι, ὦσι.

ἑνὸς ἄριθμοῦ. Præteritum imperfectum.

^{ἄνω} ἑν. ἐβοῶν, ὦν	^{ἄνω} ἐβοῶν, ὄας	^{ἄνω} ἐβοῶ, ὄα
^{ἄνω} δύ. ἐβοῶμι	^{ἄνω} ἐβοῶτε, ἄτε	^{ἄνω} ἐβοῶται, ἄται
πλ. ἐβοῶμεν, ὦμεν	ἐβοῶτε, ἄτε	ἐβοῶσι, ὦσι.

ἑνὸς ἄριθμοῦ. Præteritum perfectum.

^{ἄνω} ἑν. βεβόηκα	^{ἄνω} βεβόηκας	^{ἄνω} βεβόηκε
^{ἄνω} δύ. βεβόηκαμι	^{ἄνω} βεβόηκατε	^{ἄνω} βεβόηκαται
πλ. βεβόηκαμεν	βεβόηκατε	βεβόηκασιν.

ἑνὸς ἄριθμοῦ. Præteritum plusquamperfectum.

^{ἄνω} ἑν. ἐβεβόηκα	^{ἄνω} ἐβεβόηκας	^{ἄνω} ἐβεβόηκε
^{ἄνω} δύ. ἐβεβόηκαμι	^{ἄνω} ἐβεβόηκατε	^{ἄνω} ἐβεβόηκαται
πλ. ἐβεβόηκαμεν	ἐβεβόηκατε	ἐβεβόηκασιν.

ἑνὸς ἄριθμοῦ. Indefinitum primum.

^{ἄνω} ἑν. ἐβόηα	^{ἄνω} ἐβόηας	^{ἄνω} ἐβόηε
^{ἄνω} δύ. ἐβόηαμι	^{ἄνω} ἐβόηατε	^{ἄνω} ἐβόηαται
πλ. ἐβόηαμεν	ἐβόηατε	ἐβόηασιν.

ἑνὸς ἄριθμοῦ. Futurum primum.

Κ 4 Βοήσω

^{λαμβάνω} γν. Βοήσω	^{βοήσας} Βοήσῃς	Βοήσει
^{λαμβάνεις} δν. Βοήσῃς	Βοήσῃ	Βοήσῃ
πλ. Βοήσῃ	Βοήσετε	Βοήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γίνεσῃς καὶ πᾶσατ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	^{βοάει} Βοάει	^{βοάεται} Βοάεται, ἄτω
δν.	^{βοάει} Βοάει	^{βοάεται} Βοάεται, ἄτω
πλ.	Βοάετε, ἄτε	Βοάετωσαν, ἄτωσαν.

πᾶσατ. Præteritum perfectum.

γν.	Βεβόηκε	Βεβόηκετω
δν.	Βεβόηκε	Βεβόηκετω
πλ.	Βεβόηκετε	Βεβόηκετωσαν.

ἄσῃς α. Indefinitum primum.

γν.	Βοήσῃ	Βοήσῃτω
δν.	Βοήσῃ	Βοήσῃτω
πλ.	Βοήσῃτε	Βοήσῃτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

γίνεσῃς καὶ πᾶσατ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	Βοάοιμι, ὦμι	Βοάοις, ὦς	Βοάοι, ὦ
δν.	Βοάοιμι, ὦμι	Βοάοις, ὦς	Βοάοι, ὦ
πλ.	Βοάοιμεν, ὦμεν	Βοάοιτε, ὦτε	Βοάοιεν, ὦεν

πᾶσατ.

πρᾶκται. καὶ ἰσθρῶν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

clausula
 ὄν. ^{clausula}Βεβονκοιμε ^{clausula}Βεβονκοις ^{clausula}Βεβονκοι
 δὺ. ^{clausula}Βεβονκοιτορ ^{clausula}Βεβονκοίτλω
 πλ. ^{clausula}Βεβονκοιμεν ^{clausula}Βεβονκοιτε ^{clausula}Βεβονκοιεν.

clausula
 ἄοεις⊕ α. Indefinitum primum.

ὄν. Βονσαιμι Βονσαις Βονσαι
 δὺ. ^{clausula}Βονσαιτορ ^{clausula}Βονσαιτλω
 πλ. Βονσαιμεν Βονσαιτε Βονσαιεν.

clausula
 μέλω α. Futurum primum.

ὄν. Βονσαιμι Βονσαις Βονσαι
 δὺ. ^{clausula}Βονσαιτορ ^{clausula}Βονσαιτλω
 πλ. Βονσαιμεν Βονσαιτε Βονσαιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ὑνεώς καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

si clausula
 ὄν. εἰ Βοάω, Βοῶ Βοάης, Βοᾶς Βοάη, Βοᾶ
si clausula
 δὺ. εἰ Βοάητ), ἄβρ Βοάητ), ἄβρ
 πλ. εἰ Βοάωμεν, ὦμεν Βοάητε, ἄτε Βοάωσι, ὦσι

πρᾶκται. καὶ ἰσθρῶν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

si clausula
 ὄν. εἰ Βεβονκω Βεβονκεις Βεβονκει
si clausula
 δὺ. εἰ Βεβονκτορ Βεβονκειτορ
 πλ. εἰ Βεβονκωμεν Βεβονκειτε Βεβονκωσι.

Κ 5

ἄοεις⊕

ἄορις⊙ α. Indefinitum primum

^{ἡ ἀσυντάκτου}
 γν. εἰάν βοήσω βοήσης βοήση
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 δυ. εἰάν βοήσητον βοήσητον
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 πλ. εἰάν βοήσωμεν βοήσητε βοήσωσι.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γνέσῳς καὶ πᾶτατ. Praesens & praeteri-
 tum imperfectum βοᾶν. ^{ἡ ἀσυντάκτου} βοᾶν.
 πᾶκᾶμ. καὶ ἰπορσι. ^{ἡ ἀσυντάκτου} βεβοηκῶα.
 ἄορις⊙ α. ^{ἡ ἀσυντάκτου} βοῶα.
 μέλωρ α. ^{ἡ ἀσυντάκτου} βοῶαμ.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Participia activa.

γνέσῳς καὶ πᾶτατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

^{ἡ ἀσυντάκτου}
 ἡ βοᾶων, βοᾶων ^{ἡ ἀσυντάκτου} τῷ βοᾶοντ⊙, ὦντ⊙.
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 ἡ βοᾶσᾶ, βοᾶσᾶ ^{ἡ ἀσυντάκτου} τῷ βοᾶσᾶσ, ὦσῳς.
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 τῷ βοᾶον, βοᾶων ^{ἡ ἀσυντάκτου} τῷ βοᾶοντ⊙, ὦντ⊙.
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 πᾶκᾶμ. καὶ ἰπορσι. ^{ἡ ἀσυντάκτου}
 ὁ βεβοηκῶς ^{ἡ ἀσυντάκτου} τῷ βεβοηκῶτ⊙.
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 ἡ βεβοηκῶα ^{ἡ ἀσυντάκτου} τῷ βεβοηκῶα.
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 τῷ βεβοηκῶς ^{ἡ ἀσυντάκτου} τῷ βεβοηκῶτ⊙.
^{ἡ ἀσυντάκτου}
 ἄορις⊙ α. ^{ἡ ἀσυντάκτου}
 ὁ βοῶσᾶς. ^{ἡ ἀσυντάκτου}
 ἡ βοῶσᾶσᾶ. ^{ἡ ἀσυντάκτου}
 τῷ βοῶσᾶμ. ^{ἡ ἀσυντάκτου}

μέλωρ

CONIUGANDI. 147

ὑν.	^{ἀσυντάκτου} Βεβόησ	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βεβόηστω
δν.	^{ἀσυντάκτου} Βεβόησθου	Βεβόηστων
πλ.	^{ἀσυντάκτου} Βεβόησθε	Βεβόηστωνσιν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὑν.	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βοηθητι	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βοηητω
δν.	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βοηησθου	Βοηηστων
πλ.	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βοηηθε	Βοηητωνσιν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ὑνεως καὶ πρᾶτα. Praesens & praeteritum imperfectum.

ὑν.	^{ἀσυντάκτου} Βοαοίμην, ὦμην Βοαοίο, ὦο	Βοαοίτο, ὦτο
δν.	^{ἀσυντάκτου} Βοαοίμεθ), ὦμεθ) Βοαοίδ), ὦιδ), Βοαοίδην	ὦδην
πλ.	^{ἀσυντάκτου} Βοαοίμεθα, ὦμεθα Βοαοίδε, ὦιδε, Βοαοίν=	το, ὦντο.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσων. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

ὑν.	^{ἀσυντάκτου ὑπορσων} Βεβοήμην	Βεβοήσ	Βεβοήτο
δν.	^{ἀσυντάκτου ὑπορσων} Βεβοήμεθον	Βεβοήσθου	Βεβοήστων
πλ.	^{ἀσυντάκτου ὑπορσων} Βεβοήμεθα	Βεβοήσθε	Βεβοήστωνσιν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὑν.	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βοηθείην	Βοηθείης	Βοηθείη
δν.	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βοηθείησθου	Βοηθείηστων	Βοηθείηστων
πλ.	^{ἀσυντάκτου ἰλη} Βοηθείημεν	Βοηθείητε	Βοηθείησιν.

μέλλων

μέλων α. Futurum primum.

συντακτικῶς
 γν. Βοηθήσω Βοηθήσο Βοηθήσεται
συντακτικῶς
 δ.υ. Βοηθήσωμεθ Βοηθήσομεθ Βοηθήσονται
συντακτικῶς
 πλ. Βοηθήσομεθα Βοηθήσοθε Βοηθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλων.

συντακτικῶς
 γν. Βεβοήσω Βεβοήσο Βεβοήσεται
συντακτικῶς
 δ.υ. Βεβοήσωμεθ Βεβοήσομεθ Βεβοήσονται
συντακτικῶς
 πλ. Βεβοήσομεθα Βεβοήσοθε Βεβοήσονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

γνεως καὶ πρᾶτα. Praesens & praeteritum imperfectum.

συντακτικῶς
 γν. εἰ Βοάωμαι, ὦμαι Βοάη, ἄ Βοάηται, ἄται
συντακτικῶς
 δ.υ. εἰ Βοάωμεθ, ὦμεθ Βοάηθε, ἄθε Βοάηται
 σορ, ἄσορ
συντακτικῶς
 πλ. εἰ Βοάωμεθα, ὦμεθα Βοάηθε, ἄθε Βοάηται
 ὦνται.

πρᾶκ. καὶ ὑπερσυν. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

συντακτικῶς
 γν. εἰ Βεβοάωμαι Βεβοή Βεβοήται
συντακτικῶς
 δ.υ. εἰ Βεβοάωμεθ Βεβοήσομεθ Βεβοήσομεθ
συντακτικῶς
 πλ. εἰ Βεβοάωμεθα Βεβοήσοθε Βεβοήσοθε.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

συντακτικῶς
 γν. εἰ Βοηθῶ Βοηθῆς Βοηθῆ
συντακτικῶς
 δ.υ. εἰ Βοηθῶμεθ Βοηθῆσομεθ Βοηθῆσομεθ
 εἰ Βοηθῶμεθα Βοηθῆσοθε Βοηθῆσοθε.

f. daniati ex ipis
πλ. εαυ βοηθῶμεν βοηθήτε βοηθῶσι

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἔνεως ἢ πῶστακτος. Præsens & præteritum imperfectum.

dein
βοᾷεσθε, ἄδα.

πῶστέμ. καὶ ὑπόρωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

dein
βεβόηδα.

ἄοις Ἔ α. Indefinitum primum *dein* βοηθῶσα.

μέλων α. Futurum primum *dein* βοηθήσεσθε.

μετ' ὀλίγον μέλων. Mox futurum *dein* βεβοήσεσθε.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia Passiva.

dein ἔνεως καὶ πῶστακτ.

dein ὁ βοαῶμεν ἔ, ὠμεν ἔ.

dein ἡ βοαομένη, ὠμένη.

dein τὸ βοαομένου, ὠμένου.

dein πῶστέμεν καὶ ὑπόρωτ.

dein ὁ βεβοημένος.

dein ἡ βεβοημένη.

dein τὸ βεβοημένου.

ἄοις Ἔ α.

dein ὁ βοηθῶν.

dein ἡ βοηθῶσα.

τὸ βοηθῶν

^{βοηθητικη}
ὁ Βοηθῶν.

μέλων α.

^{βοηθητικη}
ὁ Βοηθησομενος,

το Βοηθησομενος.

^{βοηθητικη}
ἡ Βοηθησομενη,

τι Βοηθησομενης.

^{βοηθητικη}
ὁ Βοηθησομενος,

το Βοηθησομενος.

^{βοηθητικη} μετ' ὀλίγου μέλων.

^{βοηθητικη}
ὁ Βεβοησομενος,

το Βεβοησομενος.

^{βοηθητικη}
ἡ Βεβοησομενη,

τι Βεβοησομενης.

^{βοηθητικη}
ὁ Βεβοησομενος,

το Βεβοησομενος.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

μέση.

Indicativus modus Medius.

ἔνεως. Praesens.

^{βοηθητικη}
ἦ. βοάομαι, ὦμαι βοάει ἄ βοάεται, ἄται
δν. βοάομεθ, ὠμεθ βοάειδ, ἄειδ βοάειδ, ἄειδ
πλ. βοάομεθα, ὠμεθα βοάειδε, ἄειδε βοάονται,
ὦνται.

^{βοηθητικη} Πρᾶτερατον Imperfectum.

^{βοηθητικη}
ἦ. ἐβοάομην, ὠμην ἐβοάου, οῶ ἐβοάου, ἄτο
δν. ἐβοάομεθ, ὠμεθ ἐβοάειδ, ἄειδ ἐβοάειδην
ἄειδην.
πλ. ἐβοάομεθα, ὠμεθα ἐβοάειδε, ἄειδε ἐβοάοντο,
ὦντο.
ἄοεισθ

ἀόριστος Indefinitum primum.

<i>ἑνὸς</i>	ἐβοησάμην	ἐβοήσω	ἐβοήσῃτο
<i>δύο</i>	ἐβοησάμεθα	ἐβοήσῃμεθ	ἐβοησάσθην
<i>πλ.</i>	ἐβοησάμεθα	ἐβοήσῃτε	ἐβοήσαντο.

ἑνὸς μέλλων Futurum primum.

<i>ἑνὸς</i>	βοήσομαι	βοήσῃ	βοήσεται
<i>δύο</i>	βοησόμεθα	βοήσῃμεθ	βοήσεσθην
<i>πλ.</i>	βοησόμεθα	βοήσῃτε	βοήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ἑνὸς καὶ πᾶσα. Præsens & præteritum imperfectum.

<i>ἑνὸς</i>	βοάσθ, ὦ	βοάειδω, ἀιδω
<i>δύο</i>	βοάειδι, ἄιδι	βοάειδωμ, ἀιδωμ
<i>πλ.</i>	βοάειδε, ἄειδε	βοάειδωσαν, ἀιδωσαν

ἀόριστος Indefinitum primum.

<i>ἑνὸς</i>	βοήσῃ	βοησάσθην
<i>δύο</i>	βοήσῃμεθ	βοησάσθην
<i>πλ.</i>	βοήσῃτε	βοησάσθην

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ἑνὸς καὶ πᾶσα. Præsens &

ἑνὸς præteritum imperfectum.

<i>ἑνὸς</i>	βοάοιμι, ὦμι	βοάοιο, ὦο	βοάοιτο, ὦτο

ἔσ.

L

ἀόριστος

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

<i>ἡλικία</i>	ἑν. βοῦσαίμην	βοῦσαο	βοῦσαετο
	δύ. βοῦσαίμεθον	βοῦσαεθον	βοῦσαέθην
	πλ. βοῦσαίμεθα	βοῦσαεθε	βοῦσαντο.

μέλλων α. Futurum primum.

<i>ἡλικία</i>	ἑν. βοῦσίμην	βοῦσίο	βοῦσίοτο
	δύ. βοῦσίμεθον	βοῦσίοθον	βοῦσίοθην
	πλ. βοῦσίμεθα	βοῦσίοθε	βοῦσίντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

Subiunctivus modus.

ἑνεώς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ἡλικία
 ἑν. εἰὰν βοῦῶμαι, ὦμαι βοῦῆαι βοῦῆται, ἄται
 &c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

<i>ἡλικία</i>	ἑν. εἰὰν βοῦσῶμαι	βοῦσῆαι	βοῦσῆται
	δύ. εἰὰν βοῦσῶμεθα	βοῦσῆθον	βοῦσῆθον
	πλ. εἰὰν βοῦσῶμεθα	βοῦσῆθε	βοῦσῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

Infinitivus modus.

ἑνεώς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ἡλικία
 βοῦεῖν, ἄειν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum *ἡλικία* βοῦεῖν

μέλλων α. Futurum primum *ἡλικία* βοῦσεῖν
 μέτοχα

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Participia Media.

ἔνεως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

^{φρλαμασ} ὁ βοσόμενος, ὠμνός.

^{φρλαμασ} ἡ βοσόμενη, ὠμνή.

^{φρλαμασ} τὸ βοσόμενον, ὠμνόν.

^{φρλαμασ} ἄορις α. Indefinitum primum.

^{φρλαμασ} ὁ βοσάμενος.

^{φρλαμασ} ἡ βοσάμενη.

^{φρλαμασ} τὸ βοσάμενον.

^{φρλαμασ} μέλλω α. Futurum primum.

^{φρλαμασ} ὁ βοσόμενος.

^{φρλαμασ} ἡ βοσόμενη.

^{φρλαμασ} τὸ βοσόμενον.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

πρῶτων ὠμνῶν ῥημάτων.

Tertia coniugatio de uerbis in
ω circumflexis.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

ἑνὸς ἑστέ.

Indicativus modus actiuis.

L 2

ἔνεως.

γνέσως. Præfens.

γν. χρυσάω, χρυσῶ χρυσόςδε, τοῖς χρυσόδε, τοῖ
 δου. χρυσάει, ὅτε χρυσάει, ὅτε
 πλ. χρυσάομεν, ὅμεν χρυσάετε, ὅτε χρυσάοσι,
 ὅσι.

πρᾶτατικός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐχρύνω, ὄμ ἐχρύνου, ὄς ἐχρύνε, ὄ
 δου. ἐχρυσάει, ὄτε ἐχρυσάει, ὄτε
 πλ. ἐχρυσάομεν, ὄμεν ἐχρυσάετε, ὄτε ἐχρύνω
 ομ, ὄμ.

πρᾶκτικός. Præteritum perfectum.

γν. κεχρύνωκα κεχρύνωκας κεχρύνωκε
 δου. κεχρυσάκατομ κεχρυσάκατο
 πλ. κεχρυσάκαμεν κεχρυσάκατε κεχρυσά
 κασι,

ὑπερσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐκεχρυσάκατομ ἐκεχρυσάκατοδε ἐκεχρυσάκατο
 δου. ἐκεχρυσάκατομ ἐκεχρυσάκατομ
 πλ. ἐκεχρυσάκατομεν ἐκεχρυσάκατοτε ἐκεχρυσά
 κατομεν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐχρύνωκα ἐχρύνωκας ἐχρύνωκα
 δου. ἐχρυσάκατομ ἐχρυσάκατομ
 πλ. ἐχρυσάκαμεν ἐχρυσάκατε ἐχρύνωκα
 μέλλωμ

μέλων α. Futurum primum.

γν. χρυσώσω χρυσώσεις χρυσώσει
 δν. χρυσώσῃ χρυσώσῃ χρυσώσῃ
 πλ. χρυσώσῃμεν χρυσώσετε χρυσώσῃσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γνέως καὶ πᾶσατ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. χρῦθε, σσ χρῦθετω, ἔτω
 δν. χρῦθεθῶ, ἔθῶ χρῦθεθῶν, ἔθῶν
 πλ. χρῦθετε, ἔτε χρῦθεθῶμεν, ἔθῶμεν

πᾶσκέιμ. καὶ ἰπὸρσιω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. λεχρῦσῶκε λεχρῦσῶκέτω
 δν. λεχρῦσῶκεθῶ λεχρῦσῶκέθῶν
 πλ. λεχρῦσῶκετε λεχρῦσῶκέτωμεν.

ἀόρισθ α. Indefinitum primum.

γν. χρῦσῶσαμεν χρῦσῶσάτω
 δν. χρῦσῶσάμεθῶ χρῦσῶσάθῶν
 πλ. χρῦσῶσάμετε χρῦσῶσάτωμεν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

γνέως καὶ πᾶσατ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. χρυσόοιμι, οἶμι χρυσόοις, οἷς χρυσόοι, οἷ
 L 3 χρυσόοι

δύ. χρυσόοιτον, οἶτον χρυσοίτλω, οἶτλω
 πλ. χρυσόοιμεν, οἶμεν χρυσόοιτε, οἶτε χρυσό-
 οισιν, οἶσιν.

πᾶσιν καὶ ὑποσώτ. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

γν. λεχρυσάοιμι λεχρυσάοις λεχρυσάοι
 δύ. λεχρυσάοιτον λεχρυσάοιτλω
 πλ. λεχρυσάοιμεν λεχρυσάοιτε λεχρυσά-
 οισιν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἐμ. χρυσάσαιμι χρυσάσαις χρυσάσαι
 δύ. χρυσάσαιτον χρυσάσαιτλω
 πλ. χρυσάσαιμεν χρυσάσαιτε χρυσάσαισιν.

μέλλων α. Futurum primum.

ἐμ. χρυσάοιμι χρυσάοις χρυσάοι
 δύ. χρυσάοιτον χρυσάοιτλω
 πλ. χρυσάοιμεν χρυσάοιτε χρυσάοισιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

γνέσως καὶ πᾶσατ. Præfens & præ-
 teritum imperfectum.

ἐμ. εἰάν χρυσάω, σῶ χρυσάωσι, οἷς χρυσάω, οἷ
 δύ. εἰάν χρυσάωτον, ὦτον χρυσάωτον, ὦτον
 πλ. εἰάν χρυσάωμεν, ὦμεν χρυσάωτε, ὦτε χρυ-
 σάωσι, ὦσι.
 πᾶσιν καὶ ὑποσώτ.

πῆακέμ. καὶ ὑπόρωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔμ. ἐὰν λεχρυσώκω λεχρυσώκης λεχρυσώκη
 δου. ἐὰν λεχρυσώκητον λεχρυσώκητη

πλ. λεχρυσώκωμεν λεχρυσώκητε λεχρυσώκω=
 αἰοεις⊕ α. Indefinitum primum. (σι.

ἔμ. ἐὰν χρυσώσω χρυσώσης χρυσώση

δου. ἐὰν χρυσώσητον χρυσώσητον

πλ. ἐὰν χρυσώσωμεν χρυσώσητε χρυσώσωσι.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἔνεως καὶ πῆατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

χρυσόω, σῶ.

πῆακέμ. καὶ ὑπόρωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

λεχρυσωκῆναι.

αἰοεις⊕ α. Indefinitum primum χρυσώσῃαι.

μέλλωμ α. Futurum primum χρυσώσῃμ.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Participia activa.

ἔνεως καὶ πῆατατ.

ὁ χρυσόωμ, σῶμ.

ἡ χρυσόσῃα, ὄσῃα.

ὃ χρυσόωμ, σῶμ.

L 4

πῆακεία

πῶ ακίμυθ.

ὁ κεχρυσωκῶς.
ἡ κεχρυσωκῆα.
τὸ κεχρυσωκός.

ἀόειςθ α.

ὁ χρυσῶσας.
ἡ χρυσῶσαα.
τὸ χρυσῶσαμ.

μέλλωμ α.

ὁ χρυσῶσωμ.
ἡ χρυσῶσαα.
τὸ χρυσῶσωμ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗ
ἔγκλισις.

Indicativus modus passivus.

ἑνεσῶς. Praesens.

ἔμ. χρυσόομαι, ὄμαι χρυσόη, οἱ χρυσόετη, ὄτη
δν. χρυσοόμεθ), ὄμεθ) χρυσόεσθ), ὄσθ) χρυσόε
εσθον, ὄσθον.

πλ. χρυσοόμεθα, ὄμεθα χρυσόεσθε, ὄσθε χρυσόε
ονται, ὄνται.

πῶαταπκός. Praeteritum imperfectum.

ἔμ. ἐχρυσόμην, ὄμην ἐχρυσόσθ, ὄσθ ἐχρυσόεσθ,
δπο
δν. ἐχρυσόεσθ

δν. ἐχρυσόμεθ), ὑμεθ) ἐχρυσόεσθ), ὄσθ) ἐχρυσόεσθω, ὄσθω

πλ. ἐχρυσόμεθα, ὑμεθα ἐχρυσόεσθε, ὄσθε ἐχρυσόοντο, ὄντο.

πῶ ακείμενθ. Præteritum perfectum.

γν. λεχρύσωμαι λεχρύσωσαι λεχρύσωται

δν. λεχρυσώμεθον λεχρύσωσθον λεχρύσωσθ

πλ. λεχρυσώμεθα λεχρύσωσθε λεχρύσωσθαι

ὑπόρωτελικός. Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐκεχρυσώμην ἐκεχρύσωσθε ἐκεχρύσωτο

δν. ἐκεχρυσώμεθ) ἐκεχρύσωσθ) ἐκεχρυσώσθην

πλ. ἐκεχρυσώμεθα ἐκεχρύσωσθε ἐκεχρύσωσθον

ἀόρισθ α. Indefinitum primum.

γν. ἐχρυσώθην ἐχρυσώθησ ἐχρυσώθη

δν. ἐχρυσώθητον ἐχρυσώθησθην

πλ. ἐχρυσώθημεν ἐχρυσώθητε ἐχρυσώθησαν

μέλων α. Futurum primum.

γν. χρυσωθήσομαι χρυσωθήσῃ χρυσωθήσεται

δν. χρυσωθησόμεθ) χρυσωθήσεσθον χρυσωθήσεσθον

πλ. χρυσωθησόμεθα χρυσωθήσεσθε χρυσωθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλων. Mox futurum.

γν. λεχρυσώσομαι λεχρυσώσῃ λεχρυσώσεται

L 5

δν. λεχρυσ

δι. λεχρυσώσομεθον λεχρυσώσεσθε λεχρυσώσεσθε
 σώσεσθε
 πλ. λεχρυσώσομεθα κεχρυσώσεσθε λεχρυσώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ἔνεσως καὶ πρῶτατικός. Praesens & praeteritum imperfectum.

ἑν. χρυσός, ἴθι χρυσέσθω, ἔσθω
 δι. χρυσέσθε, ἔσθε χρυσέσθω, ἔσθω
 πλ. χρυσέσθε, ἔσθε χρυσέσθω, ἔσθω
 πρῶτακίμ. καὶ ὑπόρσων. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

ἑν. λεχρυσώσω λεχρυσώσῃ
 δι. λεχρυσώσῃ, λεχρυσώσῃ
 πλ. λεχρυσώσῃ, λεχρυσώσῃ

ἄοριστος α. Indefinitum primum.

ἑν. χρυσώθητι χρυσώθητω
 δι. χρυσώθητω χρυσώθητω
 πλ. χρυσώθητε χρυσώθητω

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ἔνεσως. Praesens.

ἑν. χρυσοίμην, οίμην χρυσοίσοι, οἶσοι χρυσοίσοι, οἶσοι
 δι. χρυσοίσοι

δν. χρυσοίμεθον, οίμεθον χρυσοίσοιδορ, οΐσοιδορ
 χρυσοίσοιδω, οΐσοιδω.

πλ. χρυσοίμεθα, οίμεθα χρυσοΐσοιδα, οΐσοιδα χρυ=
 σοΐσονται, οΐσονται.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσω. Præteritum per=

fectum & plusquamperf.

γν. λεχρυσώμην λεχρυσώσο λεχρυσώσοτο

δν. λεχρυσώμεθον λεχρυσώσοδορ λεχρυσώσοιδω

πλ. λεχρυσώμεθα λεχρυσώσοδα λεχρυσώσονται.

ἀόριστ' α. Indefinitum primum.

γν. χρυσωθήμην χρυσωθήσῃς χρυσωθήσῃ

δν. χρυσωθήμεθῆν χρυσωθήσῃτων χρυσωθήσῃτων

πλ. χρυσωθήμεθα χρυσωθήσῃτε χρυσωθήσῃτων

μέλων α. Futurum primum.

γν. χρυσωθήσοίμην χρυσωθήσοΐσοι χρυσωθήσοιτο

δν. χρυσωθήσοίμεθον χρυσωθήσοΐσοιδορ χρυσωθή=

σοΐσοιδω

πλ. χρυσωθήσοίμεθα χρυσωθήσοΐσοιδα χρυσωθή=

σοΐσονται.

μετ' ὀλίγον μέλων. Mox futurum.

γν. λεχρυσωθήσοίμην λεχρυσωθήσοΐσοι λεχρυσωθήσοιτο

δν. λεχρυσωθήσοίμεθον λεχρυσωθήσοΐσοιδορ λεχρυσω=

θήσοιδω

πλ. λεχρυσωθήσοίμεθα λεχρυσωθήσοΐσοιδα λεχρυσω=

θήσονται.

ὑποτακτικῆ

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

γίνεως καὶ πῆατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἰάν χρυσόωμαι, ὦμαι χρυσόη, οἷ χρυσώηται, ὦται

δν. εἰάν χρυδῶμεθον, ὠμεθον χρυσόηδιον, ὠδι) χρυσόηδιον, ὠδιον

πλ. εἰάν χρυδῶμεθα, ὠμεθα χρυσόηδιε, ὠδιε χρυσῶνται, ὦνται.

πῆακέμ. καὶ ἰπορσιωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. εἰάν κεχρυσῶμαι κεχρυσῶ κεχρυσῆται

δν. εἰάν κεχρυσῶμεθ) κεχρυσῆδι) κεχρυσῆδιον

πλ. εἰάν κεχρυσῶμεθα κεχρυσῆδιε κεχρυσῶντ) ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν. εἰάν χρυσωθῶ χρυσωθῆς χρυσωθῆ

δν. εἰάν χρυσωθῆτον χρυσωθῆτον

πλ. εἰάν χρυσωθῶμεν χρυσωθῆτε χρυσωθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γίνεως καὶ πῆατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

χρυσόεσθαι, ἔσθαι.

πῆακέμ.

πῆρακίμ. καὶ ὑπόρσιωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

λεχρυσώδαι.

ἀόριςΘ α. Indefinitū primum χρυσωθῆναι.

μέλλω α. Futurum primum χρυσωθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγ) μέλλω. Mox futurū λεχρυσώσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia passiva.

γῆνεως καὶ πῆρακίμ.

ὁ χρυθόμενος, ὄμνος.

ἡ χρυθομένη, ὄμνη.

τὸ χρυθόμενον, ὄμνον.

πῆρακίμ. καὶ ὑπόρσιωτ.

ὁ λεχρυσωμένος, ἡ λεχρυσωμένη, τὸ λεχρυσωμένον.

ἀόριςΘ α.

ὁ χρυσωθείς, ἡ χρυσωθείσα, τὸ χρυσωθέν.

μέλλω α.

ὁ χρυσωθῆσόμενος, ἡ χρυσωθησόμενη, τὸ χρυσωθησόμενον.

μετ' ὀλίγον μέλλω.

ὁ λεχρυσωσόμενος, ἡ λεχρυσωσόμενη, τὸ λεχρυσωσόμενον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

μέση.

Indicativus modus Medius.

γῆνεως.

γνῆσως. Præfens.

γν. χρυσόμαι, ἔμαι χρυσόμ, οἱ χρυσοῦται, ἔται
ται & c.

πρῶτατος. Præteritum imperfectum.

γν. ἐχρυσόμην, ἔμην ἐχρυσόσ, ἔ ἐχρυσόσθ, ἔτο & c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐχρυσώμην ἐχρυσώσω ἐχρυσώσασθ
δυσ. ἐχρυσώσασθ ἐχρυσώσασθ ἐχρυσώσασθ
διω

πλ. ἐχρυσώσασθ ἐχρυσώσασθ ἐχρυσώσασθ
μέλλω α. Futurum primum.

γν. χρυσώμαι χρυσώσῃ χρυσώσεται
δυσ. χρυσώσασθ χρυσώσασθ χρυσώσασθ
πλ. χρυσώσασθ χρυσώσασθ χρυσώσασθ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperativus modus.

γνῆσως καὶ πρῶτατος. Præfens & præteritum imperfectum.

γν. χρυσόσ, ἔ χρυτέω, ἔω
δυσ. χρυσόσθ, ἔθ χρυτέω, ἔω
πλ. χρυσόσθ, ἔθ χρυτέω, ἔω

ἀόριστος α. Indefinitum primum. (αμ.)

γν. χρύσασθ χρυσώσασθ
δυσ. χρυσώσασθ χρυσώσασθ

πλ. χρυσώσασθ

πλ. χρυσώσασθε χρυσοσάσωσιν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ἔνεως καὶ πρῶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

ἑν. χρυσοίμην, οίμην χρυσοίοιο, οἶο χρυσοίσι, οἶτο &c.

ἄοεις @ α. Indefinitum primum.

ἑν. χρυσοίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο

δύ. χρυσοίμεθον χρυσώσαιδι χρυσώσαιτω

πλ. χρυσοίμεθα χρυσώσαιθε χρυσώσαιντο.

μέλων α. Futurum primum.

ἑν. χρυσοίμην χρυσώσοιο χρυσώσοιτο

δύ. χρυσοίμεθον χρυσώσοιδον χρυσοίσιτω

πλ. χρυσοίμεθα χρυσώσοιθε χρυσώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctiuus modus.

ἔνεως καὶ πρῶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

ἑν. εἰ χρυσόωμαι, ὦμαι χρυσόη, οἷ χρυσόοιται, ὦται &c.

ἄοεις @ α. Indefinitum primum.

ἑν. εἰ χρυσώσωμαι χρυσώση χρυσώσηται

δύ. εἰ χρυσοσώμεθον χρυσώσηδον χρυσώσηται

σηδον

πλ. εἰ

πλ. εἰάν χρυσωσώμεθα χρυσώσῃθε χρυσώ-
σονται.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἄνεως καὶ πᾶσατ. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

χρυσόεδα, ὄδα.

ἄοεισθα. Indefinitū primum χρυσώσαδα.

μέλλω α. Futurum primum χρυσώσεδα.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Participia media.

ἄνεως καὶ πᾶσατ.

ὁ χρυσομένθ, ὄμενθ. ἢ χρυσομένη, ὄμένη.

τὸ χρυσομένον, ὄμενον.

ἄοεισθα.

ὁ χρυσοσάμενθ, ἢ χρυσοσαμένη, τὸ χρυσο-
σάμενον.

μέλλω α.

ὁ χρυσοσόμενθ, ἢ χρυσοσαμένη, τὸ χρυσο-
σόμενον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ

ῥημάτων.

πρώτη συζυγία εἰς μι ῥημάτων.

οεισικη

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

ὑπόρρητική.

Indicativus modus actiuis.

ὑνεως. Præfens.

ὑν.	τίθμι	τίθης	τίθῃσι
δν.		τίθῃσιν	τίθῃσιν
πλ.	τίθεμεν	τίθετε	τίθεσσι, ἢ ἰω νικῶς τίθεασιν.

πῶσαται. Præteritum imperfectum.

ὑν.	ἐτίθην	ἐτίθης	ἐτίθῃ
δν.		ἐτίθῃσιν	ἐτίθεσιν
πλ.	ἐτίθεμεν	ἐτίθετε	ἐτίθεσιν.

πῶσακαται. Præteritum perfectum.

ὑν.	τέθεικα	τέθεικας	τέθεικε
δν.		τέθεικατον	τέθεικατον
πλ.	τέθεικαμεν	τέθεικατε	τέθεικασιν.

τέθεικα tamen esse debuerat ἵνα τῷ η ἀπὸ
τῷ θήσω futuro: Sed Bœotorum more
mutatum est in η diphthongum.

ὑπορρητική. Præteritum plusquam.

ὑν.	ἔτεθεικα	ἔτεθεικας	ἔτεθεικε
δν.		ἔτεθεικατον	ἔτεθεικάτων
πλ.	ἔτεθεικαμεν	ἔτεθεικατε	ἔτεθεικασιν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὑν.	ἔθηκα	ἔθηκας	ἔθηκε
		Μ	δν. ἔθηκα

δύ.	ἐθήκατο	ἐθήκατο
πλ.	ἐθήκαμεν	ἐθήκατε
		ἐθήκαν.

ἐθῆκα tamen dicendum fuerat ἄρα τῷ σ, quæ est futuri consonans. Sed quinque annotantur Aoristi, duo quidem in grauitonis, ἔπα, ἔνευκα, tres uerò in uerbis ἔμι: ἔθηκα, ἔδωκα, ἔηκα, quoniã non seruant consonantes suorum futurorum.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

δύ.	ἐθίω	ἐθῆς	ἐθῆ
πλ.	ἐθίμεν	ἐθετε	ἐθεσαν.

μέλλω α. Futurum primum.

δύ.	θήσω	θήσεις	θήσει
πλ.	θήσομεν	θήσετε	θήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ἄνεως καὶ πατατικὸς. Præsens & præteritum imperfectum.

δύ.	τίθει	τίθειτω
πλ.	τίθετε	τίθετωσαν.

πακίμεν καὶ παρρωί. Præteritum perfectum & plusquamperf.

δύ. τέθεικε

γν.	τέθεικε	τεθεικέτω
δν.	τεθείησαν	τεθεικέτων
πλ.	τεθείκετε	τεθεικέτωσαν

ἀόριστος α. Indefinitum primum

ἦν κορυθαίγιον, ἔδειξεν ἑαυτὸν ἕως ἄρτι, ἀπὸ τοῦ ἔθους
κα, sed in usu non est.

γν.	δέπειν ἢ δέει	δέπτω
δν.	δέπτον	δέπτων
πλ.	δέπετε	δέπτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optativus modus.

ὑνεως καὶ πρᾶτ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	πιθέω	πιθέης	πιθέη
δν.	πιθέωμαι	πιθέησθε	πιθέησθε
πλ.	πιθέωμεν	πιθέητε	πιθέησθε καὶ πιθέωσθε.

πρᾶτ. καὶ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	τεθείκομι	τεθείκοις	τεθείκοι
δν.	τεθείκομαι	τεθείκοιτο	τεθείκοίτη
πλ.	τεθείκομεν	τεθείκοιτε	τεθείκοισθε.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν.	θάω	θάης	θάη
δν.	θάωμαι	θάησθε	θάησθε
		Μ 2	πλ. θάησθε

πλ. θάημεν ἢ θάημεν, θάητε θάημεν ἢ θάημεν.
μέλλων α. Futurum primum.

γν. θήσομι θήσοις θήσοι
δν. θήσοιτο θήσοιτο θήσοιτο
πλ. θήσομεν θήσοιτε θήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

γνεώς καὶ πρᾶτατ. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

γν. εἰάν τιθῶ τιθῆς τιθῆ
δν. εἰάν τιθῆτο τιθῆτο
πλ. εἰάν τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι.

πρᾶκείμ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν. εἰάν τεθείκω τεθείκῃς τεθείκει
δν. εἰάν τεθείκῃτο τεθείκῃτο
πλ. εἰάν τεθείκωμεν τεθείκῃτε τεθείκῃσι.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν. εἰάν θῶ θῆς θῆ
δν. εἰάν θῆτο θῆτο
πλ. εἰάν θῶμεν θῆτε θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γνεώς καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteri-
tum imperfectum

τιθῆναι.
πρᾶκείμ.

πῆακέμ. καὶ ὑπόρωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

τεθεικέναι.

ἀόρις Θ α. Indefinitum primum θῆναι.

μέλλω α. Futurum primum θήσασθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Participia actiua.

γινεῶς καὶ πῆακτ.

ὁ πθῆς, τὸ πθῆντ Θ.

ἡ πθῆσα, τὴ πθῆσης.

τὸ πθῆν, τὸ πθῆντ Θ.

πῆακέμεν Θ καὶ ὑπόρωτ.

ὁ τεθεικώς, ἡ τεθεικυῖα, τὸ τεθεικός.

ἀόρις Θ β.

ὁ θῆς, ἡ θῆσα, τὸ θῆν.

μέλλω α.

ὁ θήσω, ἡ θήσουσα, τὸ θήσω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

παθητική.

Indicativus modus passivus.

γινεῶς. Præfens.

γν. τίθεμαι

τίθεσαι

τίθεται

δυσ. πθέμεθα

πθέδομε

πθέδομε

πλ. πθέμεθα

πθέθε

πθῆνται.

Μ 3

πῆακτ

πρᾶτατικός. Præteritum imperfectum.

ἑν.	ἐτίθειμι	ἐτίθεο	ἐτίθῃς	ἐτίθει
δύ.	ἐτίθειμεθον	ἐτίθειδομ	ἐτίθειδι	ἐτίθειδιν
πλ.	ἐτίθειμεθα	ἐτίθειδε	ἐτίθειτε	ἐτίθειντο.

πρᾶκτικός. Præteritum perfectum.

ἑν.	τέθεικα	τέθεικα	τέθεικα
δύ.	τέθειμεθον	τέθειδομ	τέθειδομ
πλ.	τέθειμεθα	τέθειδε	τέθειντα.

ὑπερσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

ἑν.	ἐτέθειμι	ἐτέθειο	ἐτέθειτο
δύ.	ἐτέθειμεθον	ἐτέθειδομ	ἐτέθειδιν
πλ.	ἐτέθειμεθα	ἐτέθειδε	ἐτέθειντο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἑν.	ἐτέθειμι	ἐτέθεις	ἐτέθει
δύ.		ἐτέθειτομ	ἐτέθειντι
πλ.	ἐτέθειμεν	ἐτέθειτε	ἐτέθεισαν.

μέλλων α. Futurum primum.

ἑν.	τεθήσομαι	τεθήσῃ	τεθήσεται
δύ.	τεθήσομεθον	τεθήσεδομ	τεθήσεδομ
πλ.	τεθήσομεθα	τεθήσεδε	τεθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

ἑν.	τεθήσομαι	τεθήσῃ	τεθήσεται
δύ.	τεθήσομεθον	τεθήσεδομ	τεθήσεδομ
πλ.	τεθήσομεθα	τεθήσεδε	τεθήσονται.

προσκλητική

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γίνεως καὶ πῶατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἔμ.	τίθει	τιθῶ	τιθείω
δύ.	τιθείου	τιθείου	τιθείω
πλ.	τιθείε	τιθείω	τιθείω

πῶακ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔμ.	τέθει	τέθειω
δύ.	τέθειου	τέθειω
πλ.	τέθειε	τέθειω

ἀόρισθ' α. Indefinitum primum.

ἔμ.	τέθει	τέθειω
δύ.	τέθειου	τέθειω
πλ.	τέθειε	τέθειω

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

γίνεως καὶ πῶατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἔμ.	πιθέμω	πιθεῖο	πιθεῖτο
δύ.	πιθέμεθου	πιθεῖου	πιθεῖω
πλ.	πιθέμεθα	πιθεῖε	πιθεῖντο.

πῶακίμ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

M 4

τεθείμω

ἔν.	τεθάμω	τεθάω	τεθάωτο
δύ.	τεθάμεθον	τεθάωδον	τεθάωδω
πλ.	τεθάμεθα	τεθάωδε	τεθάωτο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἔν.	τεθείω	τεθείης	τεθείη
δύ.		τεθείητον	τεθείητω
πλ.	τεθείημεν	τεθείητε	τεθείησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

ἔν.	τεθησίμω	τεθησίω	τεθησίωτο
δύ.	τεθησίμεθον	τεθησίωδον	τεθησίωδω
πλ.	τεθησίμεθα	τεθησίωδε	τεθησίωτο.

Paulo post futurum.

ἔν.	τεθασίμω	τεθασίω	τεθασίωτο
δύ.	τεθασίμεθον	τεθασίωδον	τεθασίωδω
πλ.	τεθασίμεθα	τεθασίωδε	τεθασίωτο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ὑπενώσ και πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ἔν.	ἐάν τιθῶμαι	τιθῆ	τιθῆται
δύ.	ἐάν τιθώμεθον	τιθῆδον	τιθῆδον
πλ.	ἐάν τιθώμεθα	τιθῆδε	τιθῶνται.

πρᾶκ. και ὑπόρω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔν.	ἐάν τεθῶμαι	τεθῆ	τεθῆται
δύ.	ἐάν τεθώμεθα	τεθῆ	τεθῆται

δ'υ. εἰάν τεθώμεθον τεθῆθον   τεθῆθον
 πλ. εἰάν τεθώμεθα τεθῆθε   τεθῶνται.
 ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ε'υ. εἰάν τεθῶ   τεθῆς   τεθῆ
 δ'υ.   εἰάν τεθῆτον   τεθῆτον
 πλ. εἰάν τεθῶμεν   τεθῆτε   τεθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτατ. Præfens & præ-
 teritum imperfectum.

πρᾶκείμ. καὶ ὑπόρουτ. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

ἀόριστος α. Indefinitum primum   τεθῶμαι.
 μέλλω α. Futurum primum   τεθήσεσθαι.
 μετ' ὀλίγον μέλλω. Mox futurū   τεθήσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia Passiva.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτατ.
 ὁ πθεμενός, ἡ πθεμένη, τὸ πθεμενον.
 πρᾶκείμ. καὶ ὑπόρουτ.
 ὁ τεθειμένος, ἡ τεθειμένη, τὸ τεθειμένον.
 ἀόριστος α.
 ὁ τεθείς, ἡ τεθείσα, τὸ τεθειγός.

MI 5

μέλλω

μέλωρα.

ὁ τεθροόμενος, ἢ τεθρομένη, τὸ τεθροόμενον.
μετ' ὀλίγον μέλωρα.

ὁ τεθροόμενος, ἢ τεθρομένη, τὸ τεθροόμενον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ.

Indicativus modus medius.

ἑνεώς. Præfens.

ἔρ. τίθεμαι τίθειαι τίθεται &c.

παρατελικός. Præteritum imperfectum.

ἔρ. ἐτίθειμι ἐτίθεις ἢ ἐτίθεις ἐτίθει &c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἔρ. ἐθήκαμι ἐθήκω ἐθήκατο

δ'υ. ἐθήκαμεθα ἐθήκαδομ ἐθήκαδω

πλ. ἐθήκαμεθα ἐθήκαθε ἐθήκοντο.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ἔρ. ἐθέμιμι ἐθέμις ἢ ἐθέμις ἐθέμι

δ'υ. ἐθέμεθα ἐθέδομ ἐθέδω

πλ. ἐθέμεθα ἐθέθετε ἐθήγοντο.

μέλωρα. Futurum primum.

ἔρ.θήσομαι θήσῃ θήσεται

δ'υ. θησόμεθα θήσεδομ θήσεδομ

πλ. θησόμεθα θήσεθε θήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperativus modus.

ἑνεώς

ὑνεως καὶ πρῆατατικὸς. Præfens & præteritum imperfectum.

ἑρ.	τίθεσ	τιθεσ	τιθεστω
δ'υ.	τιθεστω		τιθεστω
πλ.	τιθεσε		τιθεστωσιν

ἄορις & ε. Indefinitum secundum.

ἑρ.	θ'εσ καὶ θ'ε	θ'εστω
δ'υ.	θ'εστω	θ'εστω
πλ.	θ'εσε	θ'εστωσιν

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ὑνεως καὶ πρῆατ. Præfens & præteritum imperfectum.

ἑρ.	πιθεμω	πιθεο	πιθετω &c.

ἄορις & ε. Indefinitum secundum.

ἑρ.	θειμω	θειο	θειτω
δ'υ.	θειμεθω	θειστω	θειστω
πλ.	θειμεθα	θεισε	θειστωσιν.

μέλλω α. Futurum primum.

ἑρ.	θησειμω	θησειο	θησειτω
δ'υ.	θησειμεθω	θησειστω	θησειστω
πλ.	θησειμεθα	θησεισε	θησειστωσιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctiuus modus.

ὑνεως

γνέσως καὶ πρᾶτατ. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

ἐρ. εἰὰν τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται & c.
ἀόεισθ β. Indefinitum secundum.

ἐρ. εἰὰν θῶμαι θῆ θῆται

δ'υ. εἰὰν θώμεθον θῆδομ θῆδομ

πλ. εἰὰν θώμεθα θῆθε θῶνται.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γνέσως καὶ πρᾶτατ. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

τίθεσθαι.

ἀόεισθ β. Indefinitum secundum τίθεσθαι.

μέλλω α. Futurum primum τίσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Participia media.

γνέσως καὶ πρᾶτατ.

ὁ τιθέμενος, ἡ τιθεμένη, τὸ τιθέμενον.

ἀόεισθ α.

ὁ θέμενος, ἡ θεμένη, τὸ θέμενον.

μέλλω α.

ὁ θεσόμενος, ἡ θεσόμενη, τὸ θεσόμενον.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ

ῥῶν εἰς μι.

οριστικῶς

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

γνώρισητική.

Indicativus modus actiuis.

γίνεσθς. Præsens.

ἑν. ἴσημι	ἴσης	ἴσησθε
δύ.	ἴσατομ	ἴσατομ
πλ. ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσασι

παρατελικός. Præteritum imperfectum.

ἑν. ἴσῃ	ἴσης	ἴση
δύ.	ἴσατομ	ἴσατε
πλ. ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσατε

παρακείμενος. Præteritum perfectum.

ἑν. ἴσηκα	ἴσηκας	ἴσηκα
δύ.	ἴσηκατομ	ἴσηκατομ
πλ. ἴσηκαμεν	ἴσηκατε	ἴσηκασι.

ἴσηκα tamen esse debuerat ἴσηκα τὸ ἡ ἀ futuro σήσω: Sed ne coincidat cum ἴσηκα, quod est medium præteritum, ἀπὸ τῆς ἴσηκα, mutata est η in α.

ὑπερσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

ἑν. ἴσηκῃ	ἴσηκας	ἴσηκα
δύ.	ἴσηκατομ	ἴσηκατε
πλ. ἴσηκαμεν	ἴσηκατε	ἴσηκασι

ἄοριστος. Indefinitum primum.

ἑν. ἴσηται

εμ. ἔσῃα	ἔσῃας	ἔσῃσθε
δύ.	ἔσῃατομ	ἔσῃσάτω
πλ. ἔσῃαμεν	ἔσῃατε	ἔσῃαμ

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

εμ. ἔστω	ἔσῃς	ἔσῃ
δύ.	ἔσῃτομ	ἔσῃτω
πλ. ἔσῃμεν	ἔσῃτε	ἔσῃαμ

μέλλων α. Futurum primum.

εμ. σήσω	σήσῃς	σήσει
δύ.	σήσῃτομ	σήσῃτω
πλ. σήσωμεν	σήσετε	σήσουσι

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γνέσῃς καὶ πῶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

εμ.	ἴσαθι	ἴσάτω
δύ.	ἴσατομ	ἴσάτωμ
πλ.	ἴσατε	ἴσάτωαμ

πῶτακίμ. καὶ ἔωδρω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

εμ.	ἔσακε	ἔσακέτω
δύ.	ἔσακῃτομ	ἔσακέτωμ
πλ.	ἔσακετε	ἔσακέτωαμ

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

εμ.	σήσῃ	σήσάτω
		δύ. σήσῃ

ἄν.	ση̄ατομ	ση̄ατῶμ
πλ.	ση̄ατε	ση̄ατῶσαμ

ἄορις Ⓞ β. Indefinitum secundum.

ἔμ.	ση̄θι	ση̄τω
ἴν.	ση̄τομ	ση̄τῶμ
πλ.	ση̄τε	ση̄τῶσαμ

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ἄνεως καὶ πῆατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἔμ.	ἰσαίλω	ἰσαίης	ἰσαίη
ἴν.		ἰσαίητομ	ἰσαίητῶμ
πλ.	ἰσαίημεν	ἰσαίητε	ἰσαίησαμ καὶ ἰσαίην.

πῆακείμ. καὶ ἑπορσωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔμ.	ἑσαίκοιμι	ἑσαίκοις	ἑσαίκοι
ἴν.		ἑσαίκοιτομ	ἑσαίκοίτῶμ
πλ.	ἑσαίκοιμεν	ἑσαίκοιτε	ἑσαίκοιην.

ἄορις Ⓞ α. Indefinitum primum.

ἔμ.	ση̄αίμι	ση̄αίης	ση̄αίη
ἴν.		ση̄αίτομ	ση̄αίτῶμ
πλ.	ση̄αίμεν	ση̄αίτε	ση̄αίην.

ἄορις Ⓞ β. Indefinitum secundum.

ἔμ.	σαίλω	σαίης	σαίη
			ἴν. σαίην

δ'υ.	σαύητορ	σαύητω
πλ.	σαύημεν	σαύησαμ ἢ σαύησθε

μέλλω α. Futurum primum.

ε'μ.	σηθίμι	σηθίς	σηθί
δ'υ.	σηθίτορ	σηθίτω	
πλ.	σηθίμεν	σηθίτε	σηθίσιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.
Subiunctivus modus.

ὑνεώς καὶ πῆατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ε'μ.	εἰάν ἰσῶ	ἰσᾶς	ἰσᾶ
δ'υ.		εἰάν ἰσᾶτορ	ἰσᾶτορ
πλ.	εἰάν ἰσῶμεν	ἰσᾶτε	ἰσῶσι

πῆακειμ. καὶ ὑπορσιν. Praeteritum perfecti & plusquamperf.

ε'μ.	εἰάν ἐσάκω	ἐσάκης	ἐσάκη
δ'υ.		εἰάν ἐσάκητορ	ἐσάκητορ
πλ.	εἰάν ἐσάκωμεν	ἐσάκητε	ἐσάκωσι.

ἀόρισθ' α. Indefinitum primum.

ε'μ.	εἰάν σῆσω	σῆσης	σῆση
δ'υ.		εἰάν σῆσητορ	σῆσητορ
πλ.	εἰάν σῆσωμεν	σῆσητε	σῆσωσι.

ἀόρισθ' β. Indefinitum secundum.

ε'μ.	εἰάν σῶ	σῆς	σῆ
δ'υ.		εἰάν σῆτορ	σῆτορ

πλ. εἰάν

πλ. εἰν σῶμιν σῆτε σῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γίνεσῶς καὶ πῆατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἰσάναι.

πῆακέμ. καὶ ἔωδρω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔσακύναι.

ἀόεισθ α. Indefinitum primum σῆσαι.

ἀόεισθ β. Indefinitum secundum σῶναι.

μέλλω α. Futurum primum σήσῃ.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Participia activa.

γίνεσῶς καὶ πῆατατ.

ὁ ἰσᾶς τὸ ἰσάντθ.

ἡ ἰσᾶσα ἡ ἰσᾶσης.

τὸ ἰσᾶν τὸ ἰσάντθ.

πῆακέμινθ.

ὁ ἔσακῶς, ἡ ἔσακῆα, τὸ ἔσακός.

ἀόεισθ α.

ὁ σῆσᾶς, ἡ σῆσᾶα, τὸ σῆσαμ.

ἀόεισθ β.

ὁ σᾶς, ἡ σαα, τὸ σᾶμ.

μέλλω α.

N

ὁ σῆσωμ.

ὁ σῆσωρ,

ἢ σῆσουρα,

τὸ σῆσον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗ

ἔγκλισις.

Indicativus modus passivus.

ἔνεως. Præsens.

γν.	ἴσαμαι	ἴσασθαι	ἴσασθαι
δυ.	ἴσάμεθον	ἴσασθον	ἴσασθον
πλ.	ἴσάμεθα	ἴσασθε	ἴσανται.

πῶσατατικός. Præteritum imperfectum.

γν.	ἴσάμην	ἴσασθε	ἴσασθε
δυ.	ἴσάμεθον	ἴσασθον	ἴσασθον
πλ.	ἴσάμεθα	ἴσασθε	ἴσαντο.

πῶσακείμενος. Præteritum perfectum.

γν.	ἔσαμαι	ἔσασθαι	ἔσασθαι
δυ.	ἔσάμεθον	ἔσασθον	ἔσασθον
πλ.	ἔσάμεθα	ἔσασθε	ἔσανται.

ὑπορσιωτελικός. Præteritum plusquamperfectum.

γν.	ἔσάμην	ἔσασθε	ἔσασθε
δυ.	ἔσάμεθον	ἔσασθον	ἔσασθον
πλ.	ἔσάμεθα	ἔσασθε	ἔσαντο.

ἀόριστος. Indefinitum primum.

γν.	ἔσάθην	ἔσάθη	ἔσάθη
δυ.	ἔσάθητον	ἔσάθητον	ἔσάθητον
πλ.	ἔσάθη	ἔσάθη	ἔσάθη

πλ. ἐσάθημεν ἐσάθητε ἐσάθησαν.
μέλλω α. Futurum primum.

γν. σαθήσομαι σαθήσῃ σαθήσεται
δν. σαθησόμεθον σαθήσεδιον σαθήσεδιον
πλ. σαθησόμεθα σαθήσεδιε σαθήνουνται.
μετ' ὀλίγον μέλλω. Mox futurum.

γν. ἐσάσομαι ἐσάσῃ ἐσάσεται
δν. ἐσασόμεθον ἐσάσεδιον ἐσάσεδιον
πλ. ἐσασόμεθα ἐσάσεδιε ἐσάσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.
Imperatiuus modus.

γνεως καὶ πρῶτα π. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ἴσατο ἴσω ἴσάτω
δν. ἴσαδιον ἴσάδιον
πλ. ἴσαδιε ἴσάδιωσαν

πρῶτα κείμ. καὶ ὑπόσωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. ἔσατο ἔσάτω
δν. ἔσαδιον ἔσάδιον
πλ. ἔσαδιε ἔσάδιωσαν.

ἄοριστος α. Indefinitum primum.

γν. σάθητε σαθήτω
δν. σάθητον σαθήτων
πλ. σάθητε σαθήτωσαν.

σάα

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ὑνεως καὶ πρῶτατικός. Præfens &
præteritum imperfectum.

ὑν.	ἰσαίμην	ἰσαῖο	ἰσαῖτο
δυν.	ἰσαίμεθον	ἰσαῖδον	ἰσαῖδην
πλ.	ἰαίσεμεθα	ἰσαῖδε	ἰσαῖντο.

πρῶτακίμ. καὶ ὑπορσυντ. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

ὑν.	ἔσαίμην	ἔσαῖο	ἔσαῖτο
δυν.	ἔσαίμεθον	ἔσαῖδον	ἔσαῖδην
πλ.	ἔσαίμεθα	ἔσαῖδε	ἔσαῖντο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὑν.	σαθείην	σαθείης	σαθείη
δυν.	σαθείητον	σαθείητον	σαθείητων
πλ.	σαθείημεν	σαθείητε	σαθείησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

ὑν.	σαθήσομαι	σαθήσοιο	σαθήσοιτο
δυν.	σαθήσομεθον	σαθήσοιδον	σαθήσοιδην
πλ.	σαθήσομεθα	σαθήσοιδε	σαθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

ὑν.	ἔσαθίμην	ἔσαθίοιο	ἔσαθίτοιτο
δυν.	ἔσαθίμεθον	ἔσαθίιδον	ἔσαθίιδην
πλ.	ἔσαθίμεθα	ἔσαθίιδε	ἔσαθίιντο.

ὑποτακτικῆς

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ἤνεώς καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

ἡν. εἰὰν ἰσῶμαι ἰσᾶ ἰσᾶται

δν. εἰὰν ἰσῶμεθον ἰσᾶθον ἰσᾶθον

πλ. εἰὰν ἰσῶμεθα ἰσᾶθε ἰσῶνται.

πῆακέμ. καὶ ὑπόρσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἡν. εἰὰν ἐσῶμαι ἐσᾶ ἐσᾶται

δν. εἰὰν ἐσῶμεθον ἐσᾶθον ἐσᾶθον

πλ. εἰὰν ἐσῶμεθα ἐσᾶθε ἐσῶνται.

ἀόρισθ' α. Indefinitum primum.

ἡν. εἰὰν σαθῶ σαθῆς σαθῆ

δν. εἰὰν σαθῆτον σαθῆτον

πλ. εἰὰν σαθῶμεν σαθῆτε σαθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἤνεώς καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

ἰσαδα.

πῆακ. καὶ ὑπόρσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἐσαδα.

ἀόρισθ' α. Indefinitum primum σαθῶαι.

N 3

μέλλω

μέλων α. Futurum primum   σαθήσεσθαι.
 μετ' ὀλίγον μέλων. Mox futurum ἐσάσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia passiva.

ὁ ἰσάμενος	ἡ ἰσαμένη	τὸ ἰσάμενον.
ὁ ἐσαμένον	ἡ ἐσαμένη	τὸ ἐσαμένον.
ὁ σαθής	ἡ σαθεύσα	τὸ σαθύν.
ὁ σαθησόμενος	ἡ σαθησόμενη	τὸ σαθησόμενον.
ὁ ἐσασόμενος	ἡ ἐσασόμενη	τὸ ἐσασόμενον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ.

Indicativus modus Medius.

γνῶσως. Præsens.

γν. ἴσασμαι	ἴσασαι	ἴσασθαι &c.

πρῶτατος. Præteritum imperfectum.

γν. ἴσάμην	ἴσασθι	ἴσασθε &c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐσθσάμην	ἐσθσάτω	ἐσθσάτω
δύ. ἐσθσάμεθον	ἐσθσάσθε	ἐσθσάσθε
πλ. ἐσθσάμεθα	ἐσθσάτω	ἐσθσάντω.

μέλων α. Futurum primum.

γν. σήσομαι	σήσῃ	σήσεται
δύ. σήσομεθον	σήσεσθον	σήσεσθον
πλ. σήσομεθα	σήσεσθε	σήσονται.

προσακτική

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ὑνεως καὶ πρῶτατικός. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν.	ἴσατο	ἴσω	ἴσάδιω
δυν.	ἴσαδιου		ἴσάδιωμ
πλ.	ἴσαδιε		ἴσάδιωσιν

ἄορις α. Indefinitum primum.

ὑν.	σηῖται		σησάδιω
δυν.	σηῖαδιου		σησάδιωμ
πλ.	σηῖαδιε		σησάδιωσιν

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ὑνεως καὶ πρῶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν.	ισάμλω	ισάιο	ισάιτο.
	ἄορις α. Indefinitum primum.		
ὑν.	σηῖαίμλω	σηῖαίο	σηῖαίτο
δυν.	σησάίμεθομ	σησεδιου	σησεδίλω
πλ.	σηῖαίμεθα	σησεδιε	σηῖαίντο.

μέλλωμ α. Futurum primum.

ὑν.	σηῖοίμλω	σηῖοίο	σηῖοίτο
δυν.	σηῖοίμεθομ	σηῖοιδιου	σηῖοιδίλω
πλ.	σηῖοίμεθα	σηῖοιδιε	σηῖοίντο.

N 4

ὑποτακτικῶς

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ὑνεως καὶ πῆατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν. εἰάν ἰσῶμαι ἰσᾶ ἰσᾶται &c.

ἀόρισθ' α. Indefinitum primum.

ὑν. εἰάν σῆσωμαι σῆση σῆσηται

διυ. εἰάν σῆσώμεθον σῆσηθον σῆσηθον

πλ. εἰάν σῆσώμεθα σῆσηθε σῆσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ὑνεως καὶ πῆατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἰσαοθαι.

ἀόρισθ' α. Indefinitum primum σῆσαοθαι.

μέλλω α. Futurum primum σῆσεοθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Participia Media.

ὁ ἰσᾶμενος ἢ ἰσαμένη τὸ ἰσᾶμενον.

ὁ σῆσᾶμενος ἢ σῆσαμένη τὸ σῆσᾶμενον.

ὁ σῆσόμενος ἢ σῆσομένη τὸ σῆσόμενον.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

εἰς μι ῥημάτων.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ
 ὑπόρρητική.

Indicativus modus activus.

ἄνεως. Præsens.

ἑν.	δίδωμι	δίδως	δίδωσι
δύ.		δίδοτον	δίδοτον
πλ.	δίδομεν	δίδοτε	διδῶσι, καὶ ἰωνικῶς διδόασιν.

ἡρατατικός. Præteritum imperfectum.

ἑν.	ἐδίδωμ	ἐδίδως	ἐδίδω
δύ.		ἐδίδοτον	ἐδιδότων
πλ.	ἐδίδομεν	ἐδίδοτε	ἐδίδοσαν.

ἡακίμενος. Præteritum perfectum.

ἑν.	δεδῶκα	δεδῶκας	δεδῶκε
δύ.		δεδῶκατον	δεδῶκατον
πλ.	δεδῶκαμεν	δεδῶκατε	δεδῶκασιν.

ὑπόρρητικός. Præteritum plusquamperfectum.

ἑν.	ἐδεδῶκαμ	ἐδεδῶκας	ἐδεδῶκει
δύ.		ἐδεδῶκατον	ἐδεδῶκείτην
πλ.	ἐδεδῶκαμεν	ἐδεδῶκατε	ἐδεδῶκασαν.

ἀόριστος. Indefinitum primum.

ἑν.	ἔδωκα	ἔδωκας	ἔδωκε
δύ.		ἔδωκατον	ἔδωκάτων
πλ.	ἔδωκαμεν	ἔδωκασε	ἔδωκαν.

N 5

ἀόριστος

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν.	ἔδωμ	ἔδως	ἔδω
δν.		ἔδοτομ	ἔδότημ
πλ.	ἔδομεν	ἔδοτε	ἔδοσαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν.	δώσω	δώσεις	δώσει
δν.		δώσεμ	δώσειμ
πλ.	δώμεν	δώσετε	δώσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γν.		δίδοθι	διδότω
δν.		δίδοτομ	διδότημ
πλ.		δίδοτε	διδότωσαν.

πρᾶκ. καὶ ὑπόρσων. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.		ἔδωκε	ἔδωκέτω
δν.		ἔδωκεμ	ἔδωκέτωμ
πλ.		ἔδώκετε	ἔδωκέτωσαν

Indefinitum primum.

ἔδωκεν ἔδωκέτω esse debuerat, ἀλλὰ τὸ ἔδωκεν καὶ, sed in usu non est.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν.		δοθι καὶ δός	δότω
δν.		δοθομ	δοτῶμ
πλ.		δοτε	δοτῶσαν.

ζυκτικῶς

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ἔνεως καὶ πῶαταλκός. Præsens & præte-
teritum imperfectum.

ἑν.	διδούλω	διδούης	διδούῃ
δύ.		διδούτομ	διδούίτλω
πλ.	διδούμεν	διδούτε	διδούσαμ, ἡ διδούσιν.

πῶακείμ, καὶ ὑπόρωτ. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

ἑν.	δεδώκομι	δεδώκοις	δεδώκοι
δύ.		δεδώκοιτομ	δεδώκοίτλω
πλ.	δεδώκομεν	δεδώκοιτε	δεδώκοισιν.

ἀόρις α. Indefinitum secundum.

ἑν.	δοίλω	δοίης	δοίῃ
δύ.		δοίτομ	δοίίτλω
πλ.	δοίμεν	δοίτε	δοίσαμ, καὶ δοίσιν.

μέλωμ α. Futurum primum.

ἑν.	δώμι	δώοις	δώοι
δύ.		δώοιτομ	δώοίτλω
πλ.	δώομεν	δώοιτε	δώοισιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctiuus modus.

ἔνεως

ἑνεὴς καὶ πᾶσατ. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

ἑν.	ἐὰν διδῶ	διδῶς	διδῶ
δυ.	ἐὰν διδῶτομ		διδῶτομ
πλ.	ἐὰν διδῶμεν	διδῶτε	διδῶσι.

πᾶκείμ. καὶ ὑπερσωτ. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

ἑν.	ἐὰν δεδώκω	δεδώκης	δεδώκη
δυ.	ἐὰν δεδώκητομ		δεδώκητομ
πλ.	ἐὰν δεδώκωμεν	δεδώκητε	δεδώκωσι.

ἀόρισθ β. Indefinitum secundum.

ἑν.	ἐὰν δῶ	δῶς	δῶ
δυ.	ἐὰν δῶτομ		δῶτομ
πλ.	ἐὰν δῶμεν	δῶτε	δῶσι.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἑνεὴς καὶ πᾶσατ. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

διδόναι.

πᾶκείμ. καὶ ὑπερσωτ. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

δεδώκέναι.

ἀόρισθ β. Indefinitum secundum δέναι.
μέλλω α. Futurum primum δώσειμ.

μέτοχα.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Participia actiua.

γνέσως καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ δίδ'ους, τ' διδόντθ, ἢ διδ'ουσα, τ' διδ'ούμ.

πρᾶκαμ. καὶ ὑπορσυντ.

ὁ δεδωκώς ἢ δεδωκυῖα τ' δεδωκός.

ἀόεισθ β.

ὁ δίδ'ους, τ' δόντθ ἢ δίδ'ουσα τ' δ'ούμ.

μέλλωμ α.

ὁ δώσωμ ἢ δώλουσα τ' δώλωμ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

παθητική.

Indicatiuus modus passiuus.

γνέσως. Præsens.

γν. δίδομαι δίδομαι δίδομαι

δν. διδόμεθον διδόμεθον διδόμεθον

πλ. διδόμεθα δίδοδε δίδονται

πρᾶταλικός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐδιδόμην ἐδίδου, ἐδίδου ἐδίδουτο

δν. ἐδιδόμεθον ἐδιδόμεθον ἐδιδόμεθον

πλ. ἐδιδόμεθα ἐδιδόδε ἐδίδοντο.

πρᾶκέρηνθ. Præteritum perfectum.

γν. δεδόμαι δεδόμαι δεδόμαι

δν. δεδόμεν

δν. διεδώμεθον διέδωδον διέδωδον

πλ. διεδώμεθα διέδωδε διέδοντα

ὑπερσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐδιέδωκα ἐδιέδωκα ἐδιέδωκα

δν. ἐδιέδώμεθον ἐδιέδωδον ἐδιέδώδωκα

πλ. ἐδιέδώμεθα ἐδιέδωδε ἐδιέδοντο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐδόθην ἐδόθης ἐδόθη

δν. ἐδόθητον ἐδόθητε ἐδόθησαν

πλ. ἐδόθημεν ἐδόθητε ἐδόθησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. δοθήσομαι δοθήσῃ δοθήσεται

δν. δοθήσομεθον δοθήσεδον δοθήσεδον

πλ. δοθήσομεθα δοθήσεδε δοθήνουντα.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

γν. διεδώσομαι διεδώσῃ διεδώσεται

δν. διεδώσομεθον διεδώσεδον διεδώσεδον

πλ. διεδώσομεθα διεδώσεδε διεδώουντα.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γνέσως καὶ πρᾶτατ. Præfens & præteritum imperfectum.

εμ. δίδω, δίδω διδω δίδω

δν. δίδωδον δίδωδον δίδωδον

πλ. δίδω

πλ. *δίδωδε δίδ'όδωσιν.*
πρᾶκείμ. καὶ ὑπόρσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔμ. *δίδω* *δέδ'όδω*
 δν. *δέδ'όδου* *δέδ'όδων*
 πλ. *δίδωδε* *δέδ'όδωσιν.*

ἄορις Θ α. Indefinitum primum.

ἔμ. *δοθήτω* *δοθήτω*
 δν. *δοθήτωρ* *δοθήτων*
 πλ. *δοθήτε* *δοθήτωσιν.*

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optativus modus.

ὑνεώς καὶ πρᾶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

ἔμ. *διδοίμην* *διδοῖο* *διδοῖτο*
 δν. *διδοίμεθον* *διδοῖδον* *διδοίδην*
 πλ. *διδοίμεθα* *διδοῖδε* *διδοῖντο.*

πρᾶκείμ. ὁ ὑπόρσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔμ. *δέδοίμην* *δέδοῖο* *δέδοῖτο*
 δν. *δέδοίμεθον* *δέδοῖδον* *δέδοίδην*
 πλ. *δέδοίμεθα* *δέδοιδε* *δέδοιντο.*

ἄορις Θ α. Indefinitum primum.

ἔμ. *δοθείην* *δοθείης* *δοθείη*
 δν. *δοθείητον* *δοθείητων*
 πλ. *δοθείη*

πλ. δοθείμεν δοθήντε δοθήντα.
μέλλων α. Futurum primum.

ἔρ. δοθησίμην δοθήσῃσι δοθήσῃτο
δυ. δοθησίμεθον δοθήσῃσιν δοθησίσῃτω
πλ. δοθησίμεθα δοθήσῃσιν δοθήσῃντο.
μετ' ὀλίγον μέλλων.

ἔρ. δεδοσίμην δεδόσῃσι δεδόσῃτο
δυ. δεδοσίμεθον δεδόσῃσιν δεδοσίσῃτω
πλ. δεδοσίμεθα δεδόσῃσιν δεδόσῃντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ἔνεως καὶ πῶσατ. Præsens & præteritum imperfectum

ἔρ. εἰὰν διδῶμαι διδῶ διδῶται
δυ. εἰὰν διδῶμεθον διδῶσιν διδῶσιν
πλ. εἰὰν διδῶμεθα διδῶσιν διδῶσιν.

πῶσακέμ. καὶ ὑπορσυντ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔρ. εἰὰν δεδῶμαι δεδῶ δεδῶται
δυ. εἰὰν δεδῶμεθον δεδῶσιν δεδῶσιν
πλ. εἰὰν δεδῶμεθα δεδῶσιν δεδῶσιν.

ἄορις α. Indefinitum primum.

ἔρ. εἰὰν δοθῶ δοθῆσ δοθῆ
δυ. εἰὰν δοθῆτορ δοθῆτορ
πλ. εἰὰν δοθῶμεν δοθῆτε δοθῶσι.

ἔπῶσῃμφρατ

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

γίνεσως καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

Λίθομαι.

πῆακέμε. καὶ ἔπαρου. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔειδομαι.

ἀόειςΘ α. Indefinitum primum ἰοθῶμαι.

μέλλω α. Futurum primum ἰοθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγου μέλλω. ἔειδοσέσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia passiva.

γίνεσως καὶ πῆατα.

ὁ διδόμενος ἢ διδομένη ἢ διδόμενον.

πῆακέμενος.

ὁ δεδόμενος, ἢ δεδομένη, ἢ δεδομένον.

ἀόειςΘ α.

ὁ δοθείς, ἢ δοθείσα, ἢ δοθέν.

ἀόειςΘ β.

ὁ δοθησόμενος, ἢ δοθησόμενη, ἢ δοθησόμενον.

μέλλω α.

ὁ δεδοσόμενος, ἢ δεδοσόμενη, ἢ δεδοσόμενον.

○

οριστικῆ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ
ΜΕΣΗ.

ὑνεως. Præsens.

ἔμ. δίδομαι δίδομαι δίδοται &c.

παραταλικός. Præteritum imperfectum.

ἔμ. ἐδίδόμην ἐδίδου ἐδίδου ἐδίδου &c.

ἄορις Θ α. Indefinitum primum.

ἔμ. ἐδωκάμην ἐδώκω ἐδώκατο

δν. ἐδωκάμεθον ἐδώκατον ἐδωκάσθην

πλ. ἐδωκάμεθα ἐδώκατε ἐδώκατο.

ἄορις Θ β. Indefinitum secundum.

ἔμ. ἐδόμην ἐδοῦ ἐδοῦ ἐδοῦ

δν. ἐδόμεθον ἐδοῦτον ἐδόσθην

πλ. ἐδόμεθα ἐδοῦτε ἐδοῦτο.

μέλλων α. Futurum primum.

ἔμ. δώσομαι δώσω δώσεται

δν. δωσόμεθον δώσετον δώσεσθον

πλ. δωσόμεθα δώσετε δώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

ὑνεως καὶ παρατατ. Præsens & præteritum imperfectum

ἔμ. δίδου ἐδίδου δίδου

δν. δίδου δίδου δίδου &c.

ἄορις Θ

ἄορις 6. Indefinitum secundum.

ἔρ.	λόλο καὶ δ'ε	λόλω
δ'υ.	λόλω	λόλω
πλ.	λόλω	λόλω

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

ἕνεως καὶ πρῶτα τικὸς.

ἔρ.	λοίλω	λοίω	λοίτω &c.

ἄορις 6. Indefinitum secundum.

ἔρ.	λοίλω	λοίω	λοίτω
δ'υ.	λοίμεθον	λοίω	λοίτω
πλ.	λοίμεθα	λοίω	λοίτω

μέλων α. Futurum primum.

ἔρ.	λώλω	λώω	λώτω
δ'υ.	λώμεθον	λώω	λώτω
πλ.	λώμεθα	λώω	λώτω

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctiuus modus.

ἕνεως καὶ πρῶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ἔρ.	ἐὰν λώωμαι	λώω	λώται &c.

ἄορις 6. Indefinitum secundum.

ἔρ.	ἐὰν λώωμαι	λώω	λώται
δ'υ.	ἐὰν λώμεθον	λώω	λώται
πλ.	ἐὰν λώμεθα	λώω	λώται

Ο 2

ἄπρῶτα

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitiuus modus.

γνέσως καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

διδόσθαι.

ἀόριστος. Indefinitum secundum δόσθαι.

μέλλων α. Futurum primum λώσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Participia media.

γνέσως καὶ πρᾶτατ.

ὁ δίδωνθ, ἢ διδουμένη, τὸ διδόμενον.

ὁ δόμενθ, ἢ δομένη, τὸ δόμενον.

ὁ λώσόμενθ, ἢ λωσόμενη, τὸ λωσόμενον.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

eis μι ρημάτων.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

γνόμενική.

Indicatiuus modus actiuus.

γνέσως. Præsens.

γν.	ζεύνομαι	ζεύνομαι	ζεύνοσσι
δυ.	ζεύνομαι	ζεύνοσθε	ζεύνοσθαι
πλ.	ζεύνομεθα	ζεύνοσθε	ζεύνοσθαι.
			πρᾶτατ.

πρᾶτατιπός. Præteritum imperfectum.
 γν. ἐξόγγυω ἐξόγγυς ἐξόγγυ
 δυ. ἐξόγγυτον ἐξόγγύτω
 πλ. ἐξόγγυμι ἐξόγγυτε ἐξόγγυσαν.

Nec ultra uariatur: Quoniam huiusmodi uerba si polysyllaba sunt, in præsen-
 ti solum & præterito imperfecto decli-
 nantur, tam in actiuis quàm in passiuis:
 Si uerò disyllaba, & futurum primum &
 secundum aoristum habent, ut κλέω, μέλ-
 λω κλέσω, αἴοις & β. ἐκλυω, sicut præte-
 ritum imperfectum.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γνῆσῶς καὶ πρᾶτατι. Præfens & præ-
 teritum imperfectum.

γν. ζόγγυθι ζόγγύτω
 δυ. ζόγγυτομ ζόγγύτωμ
 πλ. ζόγγυτε ζόγγύτωσαν

Optatiuus & Subiunctiuus in his uer-
 bis desiderantur.

ΑΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitiuus modus.

Ο 3

γνῆσῶς

γίνεσῶς καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ζουγνύαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Participia actiua.

γίνεσῶς καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ ζούγνυς,	τοὶ ζουγνύοντες.
ἡ ζουγνύσα,	αἱ ζουγνύσασα.
τὸ ζουγνύον,	τὰ ζουγνύοντα.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

παθητικὴ.

Indicatiuus modus passiuus.

γίνεσῶς. Præsens.

γν.	ζουγνύμαι	ζουγνύσαι	ζουγνύσθαι
δύ.	ζουγνύμεθον	ζουγνύσθον	ζουγνύσθον
πλ.	ζουγνύμεθα	ζουγνύσθε	ζουγνύσθε.

πρᾶταταλκός. Præteritum imperfectum.

γν.	ἐζουγνύμην	ἐζούγνυτο	ἐζούγνυτο
δύ.	ἐζουγνύμεθα	ἐζούγνυσθον	ἐζουγνύσθην
πλ.	ἐζουγνύμεθα	ἐζούγνυσθε	ἐζούγνυσθε.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

γίνεσῶς

ἔνεως καὶ πρᾶτατος. Præsens & præteritum imperfectum.

ἑν.	ἰδύγνυτο	ἰδύγνυτο
δύ.	ἰδύγνυτο	ἰδύγνυτο
πλ.	ἰδύγνυτε	ἰδύγνυτε

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἔνεως καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἰδύγνυται.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Participia Passiva.

ὁ ἰδύγνυται, ἡ ἰδύγνυται, τὸ ἰδύγνυται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΦΑΡΚΤΙΚΟΥ

ῥημάτων ἑμῶν

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ

Indicativus modus.

ἔνεως. Præsens.

ἑν.	ἔμῃ	εἶς καὶ εἶ	εἶς
δύ.	ἔσμεν	ἔσμεν	ἔσμεν
πλ.	ἔσμεν	ἔσε	ἔσε.

πρᾶτατος. Præteritum imperfectum.

Ο 4

ἑν. ἢ

^ςν. ^ςημ ^ςης ^ςη, pro quo
 tamen in usu est ^ςημ.

διυ. ^ςητου ^ςητω
 πλ. ^ςημων ^ςητε ^ςητων.

Reliquorum temporum, perfecti scilicet & plusquamperfecti, indefiniticq; nullus est usus, sicut nec futuri: quod esse debebat ^ςεσω: loco tamen huius utimur, futuro medio, quod est:

μέλλω α. Futurum primum.

^ςμ. ^ςεσομαι ^ςεσμη ^ςεσετασ
 διυ. ^ςεσομεθου ^ςεσεδιου ^ςεσεδιου
 πλ. ^ςεσομεθα ^ςεσεδιε ^ςεσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Imperatiuus modus.

^ςνενως και πρσατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

^ςμ. ^ςεε και ^ςειδι ^ςεσω
 διυ. ^ςεσου ^ςεσωμ
 πλ. ^ςεσε ^ςεσωτων.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Optatiuus modus.

^ςνενως και πρσατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

^ςμ. ^ςειλω

ἔν. εἶλω	εἶης	εἶη
δ'ν.	εἶητομ	εἶητω
πλ. εἶημεν	εἶητε	εἶησαν.
	μέλλωμ.	

ἔν. εἰσώμω	εἰσώο	εἰσώο
δ'ν. εἰσώμεθομ	εἰσώοιομ	εἰσώοτω
πλ. εἰσώμεθα	εἰσώοιθε	εἰσώοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Subiunctivus modus.

ἑνεσῶς καὶ πῶστατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ἔν. εἰάν ᾧ	ἦς	ἦ
δ'ν.	εἰάν ἦτομ	ἦτομ
πλ. εἰάν ᾧμεν	ἦτε	ᾧσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Infinitivus modus.

ἑνεσῶς καὶ πῶστατ. εἶν.

μέλλωμ α. εἶσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

ἑνεσῶς καὶ πῶστατικός.

ὄν, ᾧ ὄντθ. ἦ ᾧ, ᾧ ᾧσθ. ᾧ ὄν, ᾧ ὄντθ.

μέλλωμ.

ὄν, ᾧ ὄντθ. ἦ ᾧ, ᾧ ᾧσθ. ᾧ ὄν, ᾧ ὄντθ.

Ο 5 DE

DE VERBIS QVORVM
 VSVS PRAETER
 PRAETERITVM PER-
 FECTVM NVL-
 LVS EST.

VERBA in ω desinentia grauitona, & quæ habent ε in penultima, siue solum, siue cum aliqua immutabili, futuro carent, & usq; ad præteritum imperfectum uariantur, ut ῥέμβω, ῥέμβου. φέρβω, ἔφορβου. Etiam in σκω desinentia, ut γινώσκω, ἐγίνωσκου. ὀλέσκω, ὤλεσκου. Excipiuntur ἀλύσκω καὶ θνήσκω, quod ἀλύξω καὶ θνήξω habet. διδάξω uero ἀπὸ τοῦ διδάχω, non autem ἀπὸ τοῦ διδάσκω, unde διδάχη.

Etiam in ανω grauitona, λαμβάνω, λαμβάνω, μανθάνω.

Etiam in ειω. ἴσθαι διφθόγγα. φαίνω, ἐρείνω.

Etiam in ειω, à præsentis siue à futuro deriuata, θείω, βρωσείω. Excipitur ἑλέω. Quæ enim harum à præsentis deducuntur, præteritum imperfectum habent, ut τελέω, τελείω, ἐτέλειον μεθὸς πᾶσατα. ἐτελείομαι,

μιω, ἐτελείσ, ἐτελείετο. Quæ uerò à futuro, hoc etiam tempore carent, ut βρώσω, βρωσείω. Excipitur ὄψίαω, ἀπὸ τοῦ ὄψω, quod ὄψειοι facit.

In αθω quoque desinentia, & in εθω, & in υθω, ut κιάθω, ἐκίαθου, τελέθω, ἐτέλεθου, μινύθω, ἐμίνυθου. Etiam cum implicatione consonantis, ut ἀχθω, ἐρέχθω.

Verba etiam quintæ coniugationis, habentia primam syllabam ex reduplicatione in liquidam desinentem, ut μαρμαίρω, μαρκαίρω, παμφαίνω. Similiter in ω desinentia, & quæ ante ω per implicationem duas habent consonantes, quarum altera sit liquida, ut μέμβλω, ὄφλω, ἔγρω, δάκνω.

Etiam in ω purum, η diphthongo antecedente, ut ἀπύω, ἀγύω.

Etiam in υω, super duas syllabas, habentia deriuata in μι, ut πηγνύω, πηγνυμι, ὀλνύω, ὀλνυμι.

Attica quoque grauitona à circumflexis facta, ut ἀλέξω, ἐψω.

Etiam Aeolica, ὅσπερ τῶν λύω σ, ut ὄσσω, ἀπὸ τοῦ ὄπῃω. πείσσω, ἀπὸ τοῦ πείπῃω. κορύσσω, ἀπὸ τοῦ κορύπῃω.

ἀπὸ τοῦ κορυπῆω. λούσω tamen ἀπὸ τοῦ βλέπω
 siue βλέπῆω, ὅθεν ἄπο βλεπῆω. λούσω ha-
 bet futurum δὲ ἑνὸς σ, quod reducitur ad
 præsens, secundum aliquos. Vnde illud
 Homeri, *ιλιάδι* Θ α. λούσετε γὰρ τοῦτε πάν-
 τες: ἀντι τοῦ ὄρατε.

Etiam quæ à futuro deducuntur gra-
 uitona, ut ὄρω, ἄξω.

Etiam in δω, habentia ante δ, aut λ,
 aut ν, ut ἄλω, μέλω, σπύδω, κυλίνδω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΟΜΑΛΩΝ
 ΡΗΜΑΤΩΝ.

De uerbis Anomalis.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

Ἄγω. μέλω, ἄξω. πῶ ακέμει Θ, ἦχα, καὶ
 ἀπῆκως ἀγῆοχα. ἄορ. β. ἦγορ καὶ ἦγα-
 γορ ἀπῆκως.

ἄγαμαι, cuius actiuum est ἄγωμι, ἀχρησε-
 τον, ἀπὸ τοῦ ἀγῶ. μέλω, ἀγάβομαι. ἀπὸ τοῦ ἀ-
 γάζω. ἄορ. α. ἦγάσω. μέλος ἄορ. α. ἦγασάμι.

ἄγνυμι. μέλω, ἄξω. ἀπὸ τοῦ ἀγυ. πῶ ακέμει.
 ἦχα. καὶ μέλος πῶ ακέμει. ἦγα. ἀχρησα. ὅθεν
 ἔαγα

ἔαγα ἀπικῶς. ἀόρ. α. ἤξα, καὶ ἔαξα. ὄθην λα-
τέαξα.

αἶρω. μέλων, αἰρήσω. ἀόρ. β. εἶλον. ἀπὸ τοῦ
ἔλω, ἀχρήσω.

αἶρομαι. μέλων αἰρήσομαι. πρᾶκίμ. ἤρη-
μαι. ἀόρ. α. ἤρεθλω. μέλος ἀόρ. β. εἰλόμην,
ἀπὸ τοῦ ἔλομαι ἀχρήσω.

αἰδάνομαι. μέλων, αἰδήσομαι. πρᾶκίμ. ἤρη-
νομαι. μέλος ἀόρ. β. ἠδομίην, ἀπὸ τοῦ αἰ-
δέομαι. αἰδοῦμαι, ἀχρήσω.

ἀλέξω. μέλ. ἀλεξήσω ἀπὸ τοῦ ἀλεξέω, ἀλε-
ξῶ, ἀχρήσω.

ἀλίσκομαι. μέλων, ἀλώσομαι. ἀπὸ τῆς ἀλόω,
ἄλω. ἀόρ. β. ἠλωρ, ἠλωσ, ἠλω. καὶ ἑάλων ἀπικ-
κῶς, ἀπὸ τοῦ ἄλωμι, ἀχρήσω. ἢ μετοχή, ὁ ἄλός,
τοῦ ἀλόντ.

ἄμαρτάνω. πρᾶτατ. ἠμάρτανον. μέλων,
ἄμαρτήσω, ἀπὸ τοῦ ἄμαρτέω, ἄμαρτῶ. πρᾶκίμ.
ἠμάρτηκα. ἀόρ. α. δ' ἄμαρτομ.

ἄμωγίνυμι. μέλων, ἄμωγίσσω. πρᾶκίμ. πα-
θητικός, ἠμωγίσσομαι.

ἀνοίγω. μέλων ἀνοίξω. ἀόρ. α. ἀνώξω,
ἀπικῶς.

ἀναγινώσκω. πρᾶτατικός ἀνεγίνωσκον. πα-
ρᾶκίμ. ἀνεγνώκα. ἀόρ. β. ἀνεγνων. ἀπὸ τοῦ
ἀναγνώω,

ἀναγνώω, ἀναγνώω. ἀνάγνωμι ἀχρήστ.

ἀπολέω. λῶ. ἢ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι μέλ-
λων ἀπολλῶ. ἀπὸ τῆς ἀπόλλω, καὶ ἀπολέσω. πα-
ρακείμενον ἀπόλεκα. καὶ ἀπικῶς ἀπολώλε-
κα, καὶ μέλος παρακείμενον, ἀπικῶς ἀπόλωλα.

ἀπεχθάνομαι. μέλων ἀπεχθήσομαι. παρακ.
ἀπήχθημαι. μέλος ἀόρις Β. ἀπηχθόμην. ἀπὸ
τῆς ἀπεχθέομαι. ἀπεχθῶμα ἀχρήστ.

ἀρέσκω. μέλων ἀρέσω. ἀπὸ τῆς ἀρέω ἀ-
χρήστ.

αὔξανω, αὔξω. μέλων αὔξῃσω, tanquam
ab antiquo themate. αὔξω, αὔξω. ἀόρις Β.
α. ἠνυξῆσα.

ἀπόχρη. μέλων ἀποχρήσθαι. ἀόρις α. ἀπέχρη-
σε. ἀπὸ τῆς ἀποχρέω. παλαιῶ.

ἀχθομαι. μέλων ἀχθήσομαι, ἀπὸ τῆς ἀχθεο-
μαι ἀχρήστ. ἀόρις Β. α. ἠχθῆδην.

Ἀρχὴ τῆς Β.

βαίνω. μέλων βήσομαι. ἀπὸ τῆς βάω, βῶ.
ἀχρήστ. ἀόρις Β. ἔβην, ἀπὸ τῆς βῆμι.

βάλλω. μέλων, βαλλῶ. παρακ. βέβαλκα. ἀ-
χρήστ ὡς ἀπὸ τῆς ψάλλω. μέλων ψαλλῶ.
παρακ. ἔψαλκα ὅθεν κατὰ μετάθεσιν, αἰ τρῶ-
πῆ τῆς

πῆ τῷ α εἰς υ βέβληκα. ἢ ἀπὸ τῷ β λῶ. βλή-
σω, βέβληκα. ἀόρις Θ β. ἔβαλον.

βλασάνω. μέλλω βλασῆσω, ἀπὸ τῷ βλα-
σῆω, βλασῶ, ἀχρήστ. ἀόρις Θ β. ἔβλασον.

βιόω, ῶ. μέλλω βιώσω, ἀόρις Θ β. ἐβίωμ,
ἀπὸ τῷ βίωμι ἀχρήστ. ἢ μετοχή ὁ βίος, τῷ
βιόντ Θ.

βύλομαι. μέλλω βυλήσομαι. πρᾶκίμ. βε-
βύλημαι, ἀπὸ τῷ βυλέομαι ἀχρήστ.

βρώσκω. μέλλω βρώσω, ἀπὸ τῷ βρώω
ἀχρήστ.

Ἀρχὴ τῷ γ.

γαμέω, γαμῶ. μέλλ. γαμήσω. ἀόρις α. ἔγμη-
μα, ἀπὸ τῷ γάμω βαρυτόντ ἀχρήστ.

γηράσκω. μέλλ. γηράσω, ἀπὸ τῷ γηράω,
γηρῶ ἀχρήστ.

γίνομαι καὶ γίγνομαι. μέλλω γηνήσομαι πα-
ρακίμ Θ γεγνήμαι. μέλος ἀόρις Θ α. ἐγγνη-
σάμην. μέλος ἀόρις Θ β. ἐγγνόμην, ἀπὸ τῷ γε-
νάομαι, ῶμαι, ἀχρήστ. μέλος πρᾶκίμ Θ γέ-
γονα, ἀπὸ τῷ γίνω ἀχρήστ.

γινώσκω. ὄθην ἀναγινώσκω, καὶ καταγινώ-
σκω. μέλλω γνώσομαι, ἀπὸ τῷ γνώω, ῶ. ἀόρις
Θ

σθ β. ἔγνω, ἔγνωσ, ἔγνω. ἢ μετοχή, ὁ γνῶσ, τῶ
 γνόντθ, ἀπὸ τῆ γνῶμι ἀχρήστ.
 γένομα. μέλλω γυνῶμαι. μέλοσ ἀόεισθ α.
 ἐγινάμην.

Ἀρχὴ τῶ δ.

δαίω. ὁ πῆρακέρηνθ παθητικός δ' εἰδασ=
 μαί. ἀπὸ τῶ δ' αἶω, καὶ δαδαίμαι. ἀόεισθ β.
 εἰδαίω, ἀπὸ τῶ δ' αἶω, δ' αἶω ἀχρήστ.

δάκνω. μέλλω δάξω. ἀόεισθ β. εἰδακον,
 ἀπὸ τῶ δ' ἠκω ἀχρήστ.

δέω, τὸ δεισμῶ. μέλ. δήσω. πῆρακει. παθητ.
 εἰδεμαί. ἀόεισθ α. εἰδέθην.

δέομαι, τὸ πῆρακαλῶ, καὶ τὸ χρεῖζω. μέλ. δε=
 ἠομαι. ἀόεισθ α. εἰδέθην, ἀπὸ τῆ δ' εἶω, δ' εἶω
 ἀχρήστ.

δαίω. μέλ. δάσω. πῆρακέρηνθ δαδαίκα,
 καὶ ἰωνικῶσ δ' εἰδαί δ' αἶ τῶ ἰ μόνθ. μέσθ πῆρα=
 κέρηνθ δαδαίκα, δ' αἶ τῶ ἰ διφθόγγθ. δ' εἰδοί=
 δ' αἶ tamen esse debuerat, δ' αἶ τῶ δ. cum sit
 χαρακτηριστικὸν praesentis temporis & praeteriti
 medijs. Sed propter alternationem
 trium δ δ δ. servatum est κ. quod est χα=
 ρακτηριστικὸν praeteriti activi.

δαδαίσκω

Διδράσκω fugio, ὄθην ἀπο διδράσκω, καὶ
 διαδιδράσκω, ὁ μέλλω, διδράσω, ἀπὸ τῆς δι-
 δράω. ἀόρις Θ α. διέδραν καὶ ἀπέδραν ἴσως
 ἀπὸ τῆς ἀποδρήμι. ὑδὶ πρῶτον προσώπῳ τῶν
 γυναικῶν, ὡς φησὶ Θωμαῆς ὁ μάγιστρος, καὶ ὑδὶ τρί-
 τῳ τῶν πληθωτικῶν. ὧ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρησα-
 το. γὰρ αὐαντι. ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὀμμ' ἀ-
 πέδραν, παταγῶσιν ἄτε πηλώων ἀγέλαι, καὶ
 ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθωτικὸν ὡς Αεισοφά-
 νης, δεῦρο δ' αὖ ἐκ ἀπέδραμεν. ἢ μέτοχῃ. ὁ
 ἀποδράς ὁδὺς π.

Νυνὶ δ' αὖ θεωρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀπο-
 δράς.

Διδάσκω. πῶρατατ. ἐδίδασκον καὶ πλέον
 ὁ μέλλ. διδάξω, ἀπὸ τῆς διδάχω. ἀόρις Θ α.
 ἐδίδαξα.

Ἀρχὴ τῆς ε.

εἶδω ἀχρησον. μέλλω, εἶδομαι καὶ εἶδήσω, ἀ-
 πὸ τῆς εἶδ'εω, ὦ, ἀχρήσσο. ὁ μέσθ πῶρακέμενθ,
 οἶδα. ἐκ τῆς εἶδω ὁ ἰσοδρωτωτ. ἠδ'εμ. ἢ μέτοχῃ
 ὁ εἶδ'ώς, ἡ αὖ εἶδι αὖ διφθόγγῳ. Iccirco uolunt
 quidam hoc participium esse præteriti
 mediæ, à uerbo εἶδ'εω, ὦ. ὁ μέλλω εἶδήσω.

P

πῶρακέ.

πῶρακί. εἰδικα. μέσθ' εἶδα, εἶδα, εἶδε ἀχρησα.
 μέσθ' ὑπορω. ἠδερ, ε in η, in priori diph-
 thongo conuerso, ac i subscripto ἀπικῶς,
 ὃ ἀπῶεμφατορ εἰδύναε. ἡμετοχή, ὁ εἰδῶς, τδι
 εἰδ'ότθ'. Quidam tamen εἰδύναε pro εἰδικῶς
 κγῶαε, δλ εἰδῶς pro εἰδικῶς asserunt dici
 per Syncopen.

ἄρχομαι. μέλλωρ ἐλδύομαι. ἀόριςθ' β. ἠλυ-
 θορ καὶ ἠλθορ, ἀπὸ τδι ἐλδύθω.

εὐείσκω. μέλλωρ εὐρήσω. ἀόριςθ' β. εὐρορ.
 πῶρακ. παθητ. εὐρημαι. ἀόριςθ' α. εὐρέθλω,
 ἀπὸ τδι εὐρέω, εὐρῶ ἀχρησα.

ἔχω. μέλλωρ ἔξω. πῶρακί. ἔχικα. ἀόριςθ'
 β. ἔχορ, ἀπὸ τδι χέω, χῶ, ἀχρησα.

Ἀρχὴ τδι ζ.

ζεύγνυω, καὶ ζεύγνυμι. μέλλωρ ζεύξω, ἀπὸ
 τδι ζεύγω.

ζωννύω, καὶ ζώννυμι. μέλλ. ζώσω.

Ἀρχὴ τδι θ.

θάπῃω. μέλλ. θάψω. ἀόριςθ' α. ἔθαψα. ἀόριςθ'
 β. παθητ. ἐτάφλω.

θέλω. μέλλ. θελήσω. ἀόριςθ' α. ἐθέλησα, ἀπὸ
 τδι θελέω, θελῶ, ἀχρησα.

θνήσκω.

θνήσκω. μέλων β. θανῶμαι. ἀόεις θ β. ἔ=
 θανον, ἀπὸ τοῦ θάνω. πρᾶκίμνω θ τέθνηκα,
 ἀπὸ τοῦ θνῶ, θνήσω, ἀχρήσθ. καὶ ἀποβολῆ τοῦ
 κ καὶ τροπῆ τοῦ η, εἰς α ἰωνικῶς τέθνασα. ὡς
 βέβηκα, βέβασα. τὸ προσεκτικὸν τέθνασι, τὸ
 θυκτ. τεθναίω, τὸ ἀπξέμφατον τεθναίαι. ἢ
 μετοχὴ τεθνάς, τεθνάτθ, ἀπὸ τοῦ τέθνημι,
 quod fit ἀπὸ τοῦ τεθνάω, τεθνῶ ἀχρήσθ. τεθ=
 νειῶς uero präteriti temporis, ἀπὸ τοῦ τέθ=
 νεια, unde τεθνεῶς abiectio ι, à quo τεθνηῶς,
 ε in η conuerso, quorum τεθνεῶς commu=
 ne est, alia uerò poëtica. At τέθνεια, ἀπὸ τῆ
 τέθνεκα Βοιωτικῶς. Sicut τέθνεκα, cuius the=
 ma est τέθνημι, primæ coniugationis uer=
 borum in μι. Est enim θῆνω, τὸ λόπηω, ὁ μέλ=
 λω α, θγῶ. ὁ μέλ. β. θανῶ. Sicut ἀπὸ τοῦ
 σπείρω, σπέρω, σπαρῶ. A primo igitur fu=
 turo κατὰ μετάθεσιν τοῦ ν, fit θνέω, θνῶ. καὶ
 ἀναδιπλασιασμῶ, τεθνῶ, unde τέθνημι pri=
 mæ coniugationis τῶ εἰς μι. μέλ. θνήσω.
 πρᾶκ. τέθνεκα. Ἡ δὲ διφθόγγος Βοιωτικῶς.
 A secundo uerò futuro θανῶ, κατὰ μετά=
 θεσιν fit θνάω, θνῶ, καὶ τεθνῶ. Vnde τέθνημι
 primæ coniugationis, ut supra dictum
 est.

Αρχὴ τῶν ι.

ἰκνῶμαι, unde ἀκνῶμαι. μέλλω ἴξομαι.
 μέσοις ἄοις β. ἰκόμην, unde ἀκικόμην.
 ἀπὸ τῶν ἴκομαι, ἀχρήστ.

ἴπῃαμαι, unde ἀκίπῃαμαι. ὁ μέλλω πῆσ=
 μαί. ἄοις β. ἔπιω. ἀπὸ τῶν ἴπῃμι ἀχρήστ.

ἰλάσκομαι. μέλ. ἰλάσσομαι. ἀπὸ τῶν ἰλάω
 ἀχρήστ.

Αρχὴ τῶν κ.

καίω. μέλ. καύσω. ἄοις β. παθητικὸς
 ἐκάω.

καθέζομαι. μέσοις μέλλω. β. καθεδῶμαι.
 κάθημαι. μέλ. καθήσομαι.

κλάζω. μέλλω κλάγξω. ἀπὸ τῶν κλάγω ἀ=
 χρήστ. ὁ μέσοις πῶρακέμην κέκληγα.

καθαίρω. μέλ. καθαιρῶ. ἄοις β. καθῆ=
 λον, ἀπὸ τῶν καθέλω.

καταδερθάνω. μέλ. καταδερθήσομαι. ἄο=
 ις β. κατέδερθον. ἀπὸ τῶν καταδερθεῶ,
 καταδερθῶ ἀχρήστ.

κεραννύω καὶ κεράννυμι. μέλλω κερᾶσω.
 πῶρακέμ. κέρεραμαι, ἢ συγκοπῆ κέρραμαι.

κοργνύω, καὶ κοργνύμι. μέλ. κορέσω. ἀπὸ
 τῶν κορέω. κορῶ ἀχρήστ.

κρύπτω.

κρύπτω. μέλ. κρύψω. ἀόρις Θ δούτορ Θ
παθητικός ἐκρύβω. ἀπό τοι κρύβω.

Αρχὴ τ λ.

λαγχάνω. μέλ. λήξω. πῶ ακέμνω Θ εἴληχα.
ἀόρις Θ β. ἔλαχον. ἀπό τ λήχω ἀχρήστ.

λαμβάνω. μέλ. λήψομαι. πῶ ακ. εἴληχα. ἀόρις.
β. ἔλαβον. ἀπό τοι λήβω ἀχρήστ.

λανθάνω. μέλ. λήσω. μέσ Θ πῶ ακ. λέληθα.
ἀόρις β. ἔλαθον. ἀπό τοι λήθω ἀχρήστ.

Αρχὴ τ μ.

μανθάνω. μέλ. μαθήσομαι. ἀπό τοι μαθῆω, ῶ.
πῶ ακ. μεμάθηκα. ἀόρις α. ἐμάθησα, ἀχρησ Θ.
ἀόρις β. ἔμαθον. Sicut ἀπό τδ μαθῆω, μαθῶ,
ἐμάθησα, ἐμαθον. Sicut ἀπό τ μῆθω ἀχρήστ.

μάχομαι. μέλ. μαχῶμαι, καὶ μαχέσομαι, ἀπό
τδ μαχέομαι, μαχῶμαι, ἀχρήστ.

μέλωμαι, ῶ φροντίζω, CUIO. μέλ. μελήσω,
ἀπό τοι μελέω, μελῶ, ἀχρήστ. μέσ Θ πῶ ακέμ
νω Θ μέμηλα, ποιητικῶς.

μγνώ. μέλ. μγνώ. πῶ ακέμ. μεμγνήκα, ἀπό
τδ μγνέω, μγνώ. ἀόρις Θ α. ἔμεινα.

μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλ. μίξω. ἀόρις β. πα
θητικός ἐμίγλω, ἀπό τδ μίγω, ἀχρήστ.

P 3

μοργνύω.

μοργνύω. μέλ. μόρξω.

Αρχὴ τῶ ο.

οἶχομαι. μέλ. οἶχόμαι, ἀπὸ τῶ οἶχέομαι, οἶ=
χῶμαι, ἀχρήσθ. ἀόρισθ β. ὠχόμην.

οἶομαι καὶ συγκοπῆ οἶμαι. πῆατατ. ὠμίω.
μέλλω οἶήσομαι, ἀπὸ τῶ οἶέομαι, οἶδμαι, ἀχρή=
σθ. ἀόρ. β. ὠήθην.

ὀφάλλω. μέλ. ὀφιλῆσω, ἀπὸ τῶ ὀφιλέω, ὀ=
φιλῶ, ἀχρήσθ καὶ ὀφλώ, ὀφλήσω, κατὰ συγκο=
πῆν. πῆακ. ὠφληκα. ἀόρισθ α. ὠφληκα. ἀό=
ρισθ β. ὠφλον.

ὀμνύω, καὶ ὀμνυμι, μέλ. ὀμόσω, ἀπὸ τῶ ὀ=
μόω, ὀμῶ. πῆακέμηνθ ἀπικὸς, ὀμώμοκα.

ὀμόργνυμι. μέλλω, ὀμόρξω.

Αρχὴ τῶ ω.

πάσχω. μέλλω πάσομαι. ὅπου ἀντὶ τῶ πά=
σθω, καὶ ἀντὶ τῶ παιδῆσομαι λαμβάνεται. Hoc
est, patiar, siue parebo, siue credam, ἀπὸ
τῶ πάσομαι: potest & ἀπὸ τῶ πῆθω inuisi=
tato deduci, ὁ μέλλω πῆσω. καὶ μέσθ μέλλ=
ω πῆσομαι. καὶ τροπῆ τῶ η εἰς α δίφθογγον
πάσομαι. ἀόρισθ β. ἔπασθον. ἀπὸ τῶ πῆθω.
μέσθ πῆακέμηνθ ἔπασθον. ἀπὸ τῶ πόνέω,
πονῶ,

πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα. μέσθ' ἐπέποινα, καὶ
πλεονασμῶ τριθ, ἐπέποιθα.

πίπῳ. μέλ. πεσοῦμαι. ἀπὸ τρι ἐπέτω, ἀχρή-
στ. ὁ μέλ. πέσω, καὶ δ'ωρικῶς πεσοῶ. ὁ μέσθ'
πεσοῦμαι. πῖρακ. ἐπέπωκα. ἀπὸ τ' πῖρω, πῖω.
ἀόρ. α. ἐπέσηκα. ἀπὸ τρι πεσοῶ, πεσήσω. ἀχρή-
στα. ἀόρ. β. ἐπεσομ. ὡς ἐδ'ῶπηκα, ἐδ'ῶπομ.

πεταννύω, καὶ πεταννυμι. μέλ. πετάσω.
ἀπὸ τρι πετάω, πετῶ.

πηγνύω καὶ πηγνυμι. μέλωρ πῆξω. μέσθ'
πῖρακίμλιθ, ἐπέπηγα. ἀόρ. β. παθητικός,
ἐπάγλω. ἀπὸ τρι πῆγω ἀχρήστ.

πίνω. μέλωρ πώσω. πῖρακί. ἐπέπωκα, ἀπὸ
τρι πώω, πῶ. ἀόρ. β. ἐπιομ, ἀπὸ τρι πῖω.

πυθάνομαι. μέλ. πυθόμαι. πῖρακί. ἐ-
πυθόμαι. μέσθ' ἀόρ. β. ἐπυθόμην, ἀπὸ τ'
πυθόμαι.

πράτῳ, ἢ πωλῶ. μέλωρ πράσω. πῖρακί-
μλιθ, ἐπράκα.

Ἀρχὴ τριθ.

ρέω. μέλ. ρύσω, καὶ ρυήσω. πῖρακίμλιθ
ἐρρύηκα. ἀόρ. β. ἐρρύλω. ἀπὸ τρι ρυέω,
ρυῶ, ἀχρήστ.

ρήγνύω, καὶ ρηγνυμι. μέλ. ρῆξω. ἀόρ. β.

παθητικός ἐρράγω, ἀπὸ τοῦ ῥήγω ἀχρήστ.
 ῥωννύω, καὶ ῥώννυμι. μέλ. ῥώσω, ἀπὸ τοῦ
 ῥώω. πῶ ακέμλιθ ἐρρώμαι. ὑπόρσιω. ἐρρώ-
 μιλω. ἐρρώω, ἐρρώωτο. ἡ προσεκτικὸν ἐρρώω,
 ἐρρώωθαι. ἡ ἀπὸ ἀρρέμφατομ ἐρρώωθαι.

Ἀρχὴ τοῦ σ.

σβγνύω, καὶ σβγίννυμι. μέλ. σβέσω, ἢ σβή-
 σμαι, ἀπὸ τοῦ σβέω. ἀόριςθ β. ἐσβλω, ἀπὸ τοῦ
 σβῆμι, ἀχρήστ.

σδύομαι. ἀόριςθ α. ἐσύθλω. ἀόριςθ α.
 γνδρ. ἐσδύα.

σοργνύω, καὶ σοργίννυμι. μέλ. σορέσω, ἀπὸ
 τοῦ σορέω, σορῶ ἀχρήστ.

σρωννύω, καὶ σρώννυμι. μέλ. σρώσω, ἀπὸ τοῦ
 σρώω, ἀχρήστ.

σπδύδω. μέλ. σπάσω, ἀπὸ τοῦ σπάδω.

Ἀρχὴ τοῦ τ.

τανύω, καὶ τάνω. μέλ. τάσω.

τέμνω. μέλ. τμήξω. ἀπὸ τοῦ τμήγω ἀχρήστ.
 ἀόριςθ β. ἔταμον.

τιτρώσκω. μέλλωμ τρώσω. ἀπὸ τοῦ τρώω,
 ἀχρήστ.

τρέχω. μέλ. θρέξω. πῶ ακέμλιθ δεδράμνη-
 κα.

κα. σπό τῷ δραμέω. δραμῶ ἀχρήστ. ἀόρις Θ
 β. ἔδραμον, ἀπό τῷ δρέμω, ἢ ἀπό τῷ δραμέω,
 δραμῶ. ὄθην ὁ μέλλω β. δραμῶ ἀχρήστ. ὁ μέ-
 σΘ μέλλω δραμῶμαι.

τυγχάνω. μέλλω τούξομαι, ἀπό τῷ τούχῳ.
 πῆρακ. τέτυχα, ἀπό τῷ τυχέω, τυχῶ, ἀχρήστ.
 ἀόρις Θ β. ἔτυχομ, ἀπό τῷ τούχῳ, ἀχρήστ γν
 τῶ πεζῷ λόγῳ.

τρώγω. μέλ. φαγῶμαι. ἀόρις β. ἔφαγομ.

Αρχὴ τῷ υ.

ὑπαιχθῶμαι. μέλλω ὑπαιχθήσομαι ἢ ὑποσῆσο
 μαί. ἀπό τῷ ὑπίσσομαι. ὄθην ὑπέσω ἀόρις Θ
 β. πῆρακίμωθ ὑπέχομαι. ἀόρις Θ α. παθη-
 τικὸς ὑπεχέθω. μέσΘ ἀόρις Θ β. ὑπεχόμω.
 ἀπό τῷ ὑποχέομαι, ὑποχῶμαι, ἀχρήστ.

ὑπνώπῳ. μέλλω ὑπνώσω.

Αρχὴ τῷ φ.

φέρω. μέλ. οἴσω, ἀπό τῷ οἴω ἀχρήστ, μέ-
 σΘ παρακίμωθ. γνήνοχα ἀπικῶς ἀπό τῷ
 γνέχω. ἀόρις Θ α. λῦεγκα. ἀόρις Θ β. λῦεγομ.
 ἀπό τῷ γνέγκω.

φύω. μέλλω φύσω. ἀόρις Θ β. ἔφω, ἀπό
 τῷ φύμι.

φθίνω. μέλ. φθίσω, ἀπό τῷ φθίω, ἀχρήστ.

P 5

φείπῳ.

φρίπτω. μέλ. φρίξω. μέσθ παρακείμενθ
πέφρικα, ἀπὸ τῶ φρίκω, ἀχρήσθ.

Ἀρχὴ τῷ χ.

χάσκω. μέλων χανῶμαι. μέσθ παρακίε-
μενθ χέχλωα. ἀόεισθ β. ἔχανον. ἀπὸ τῶ χᾶ-
νω, ἀχρήσθ.

χαίρω. μέλων χαρήσομαι, ἀπὸ τῶ χαρέω,
χαρῶ ἀχρήσθ. ἀόεισθ β. παθητικός, ἐχάριω.
χωννύω, καὶ χώννυμι. μέλων χώσω, ἀπὸ
τῶ χῶω.

Ἀρχὴ τῶ ω.

ὠθέω, ὠθῶ. μέλ. ὠσω, ἀπὸ τῶ ὠθω. ἀχρή-
σθ. ἀόεισθ α. ἔωσα. παρακείμενθ παθητι-
κός, ἔωσμαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΟΜΑΛΩΝ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ματθαίου 5.

Ούτος ὁ προσεύχεοδε ὑμῖς. Πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιαδίτω τὸ ὄνομά σου.
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γνηθήτω τὸ θέλημά σου.
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπίσσιον δός ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφου ἡμῖν
τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ ἐσγένης ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ
δόξα, εἰς αἰῶνας. ἀμήν.

σύμβολον ἀποστολικὸν πίστεως
χριστιανικῆς.

Πισδύω εἰς γῆνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα
πρα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. καὶ εἰς ἱεροῦ
χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ κύνειον ἡμῶν, τὸν
συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου. τεχθέντα
ἐκ μαρίας ἑπὶ παρθένου. παθόντα ἐπὶ ποντίῳ
πιλάτῳ, σαρωθέντα θανόντα καὶ ταφθέντα.
κατελθόντα εἰς Ἄδου, ἀναστάντα τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐκ τῶ νεκρῶν καὶ ἀνελθόντα εἰς αἰῶν οὐρανοῦ, καὶ
καθεζόμενον

καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς ὅθεν ἐλδύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροῦς. πῖσι δὲ εἰς τὸνεῦμα ἅγιον. ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικῶν. κοινωσίαν τῶν ἁγίων. ἀφεσίμ ἁμαρτιῶν. ἀνάστασιν σαρκὸς, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ζωὴν, ζωὴν αἰώνιον. ἀμήν.

οἱ μακαρισμοὶ ματθαίου ε'.

Ιδὼν δὲ τὸ ὄχλος, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρη. καὶ καθίσαντες αὐτῷ, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοῦς, λέγων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτοῖς ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοῖς παρακληθήσονται. μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοῖς κληρονομήσουσι τὴν γῆν. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες, ὅτι αὐτοῖς χορταθήσονται. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοῖς ἐλεηθήσονται. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆς καρδίας, ὅτι αὐτοῖς τὸν θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ ἐργαζόμενοι, ὅτι αὐτοῖς ἡοὶ θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι οἱ διωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. μακάριοι ἐσεῖς, ὅτι ἂν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, καὶ ἄπωσι πάντων πονηρῶν ῥήματων καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίρετε καὶ ἄγαλ-

ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς.

δικαιοσύνη χριστιανική πρὸς
ρωμαίους γ.

Λογιζόμεθα οὐδὲ τίς δὲ δικαιοῦσθε ἄνθρωπον
ἔργων νόμου.

σωτηρία πρὸς ρωμαίους ι.

Ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σώματί σου κύριον
Ἰησοῦν ὁ πισθύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ
θεὸς αὐτὸν ἔγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃς.

μάρτυς, ἐσχάτω.

Ὁ πισθύσας καὶ βαπτισθὴς σωθήσεται, ὁ
δὲ ἀπισθῆσας κατακριθήσεται.

Ἰωάννης γ.

Ὅτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε
τὸν ἕν ἑαυτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα
πᾶς ὁ πισθύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ὡλλ' ἔσῃ
ζωὴ αἰώνιον.

πολιτεία ἢ βίβη πρὸς τίτον β.

ἐπεφάνη

Επεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτηρία
 πάντων ἀνθρώπων, παιδύσασθαι ἡμᾶς, ἵνα
 ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς
 ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ἄσβεστως
 ζήσωμεν ἐν τῷ νυκτὶ αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν
 μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης
 τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ=
 τρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας
 Ἐκαθαρίσῃ ἑαυτὸν λαὸν ἑα
 εἰς ἑαυτὸν, ζηλωτὸν κα=
 λῶν ἔργων.

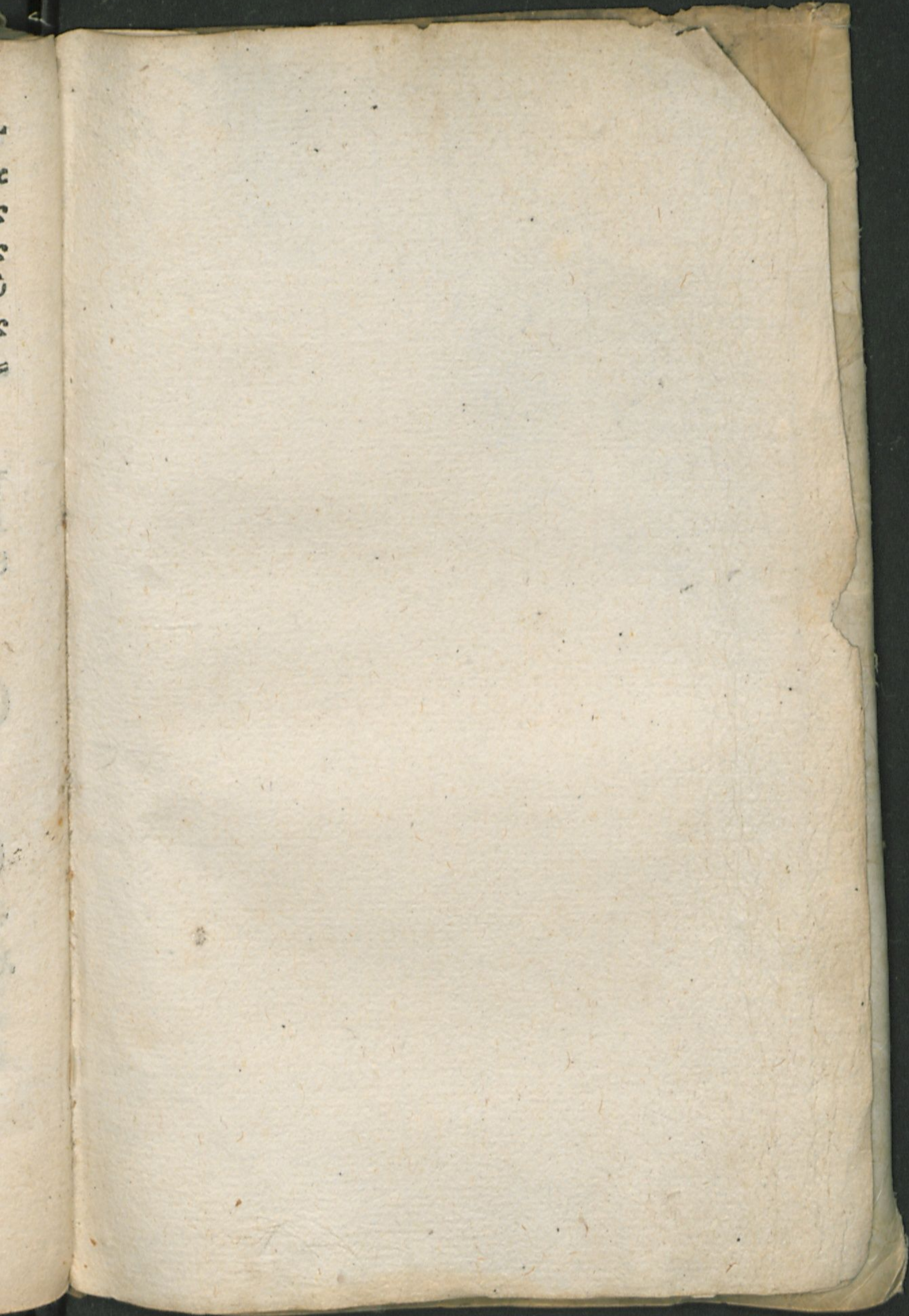
Τ Ε Λ Ο Σ.

Ioannes dvichius est possessor huius libri

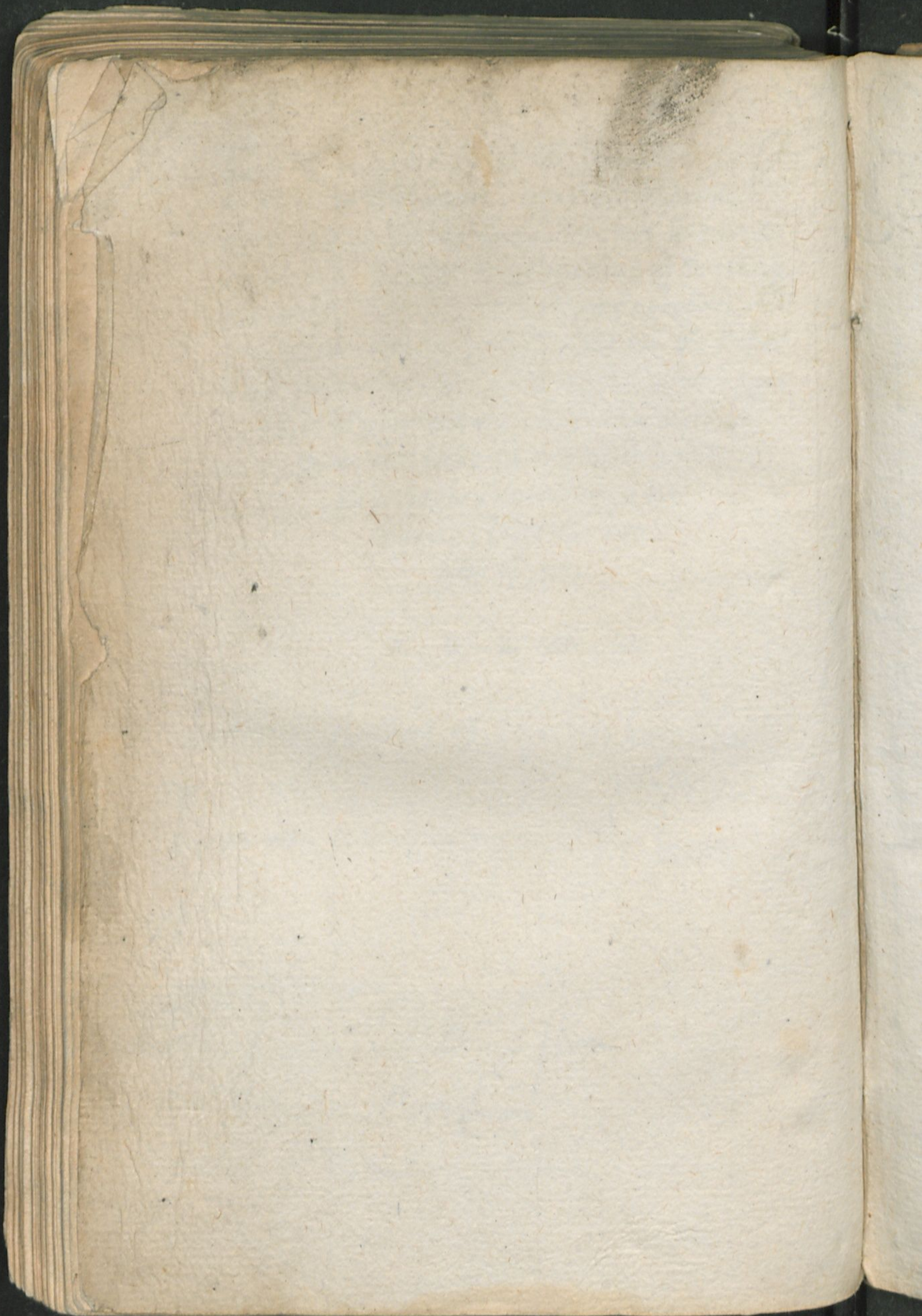
Ioannes dvichius me iussu tenet

Ioannes dvichius
 Joanne Luce Thellum stant
 Si dicitur Christianum
 Nihil est

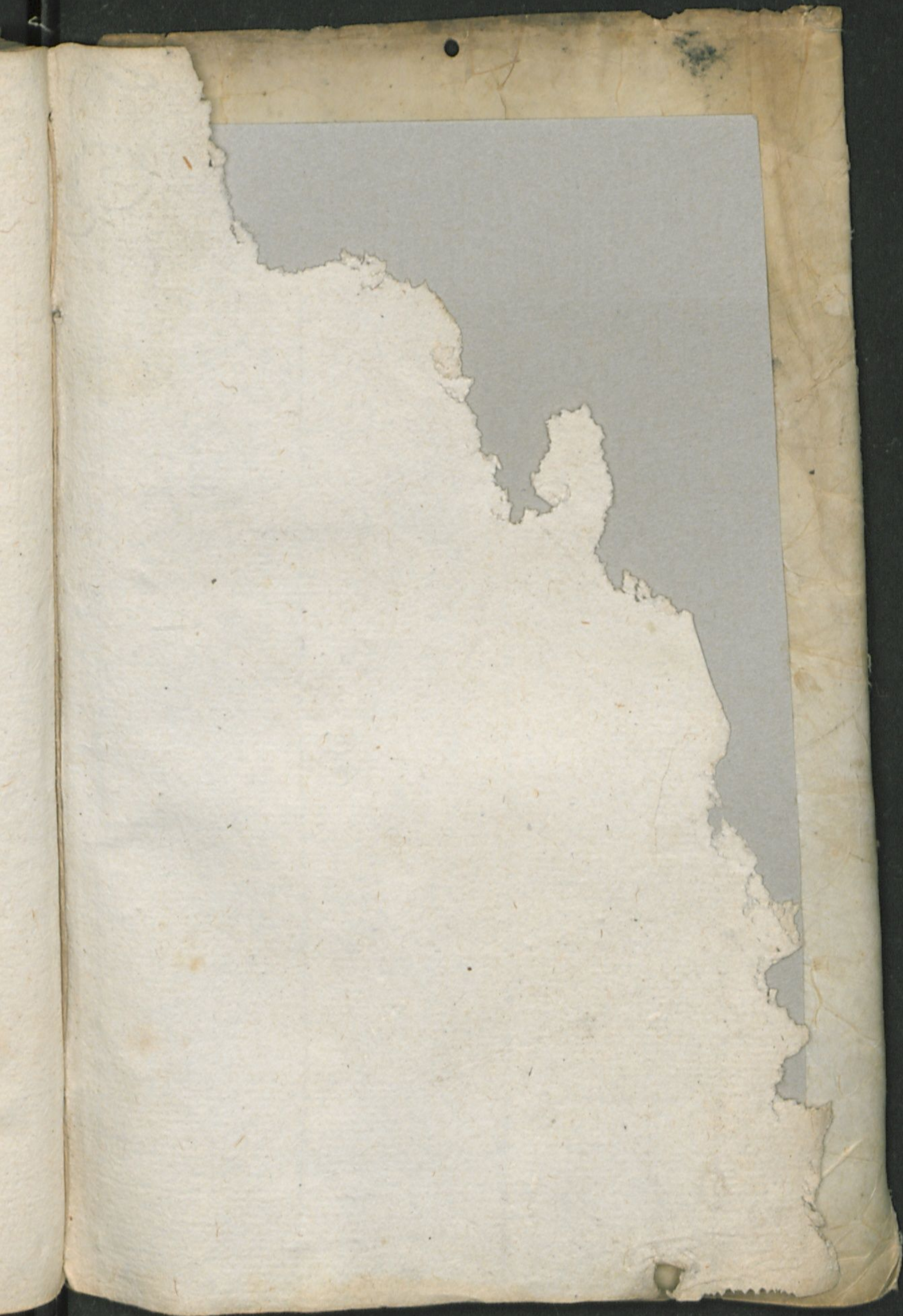

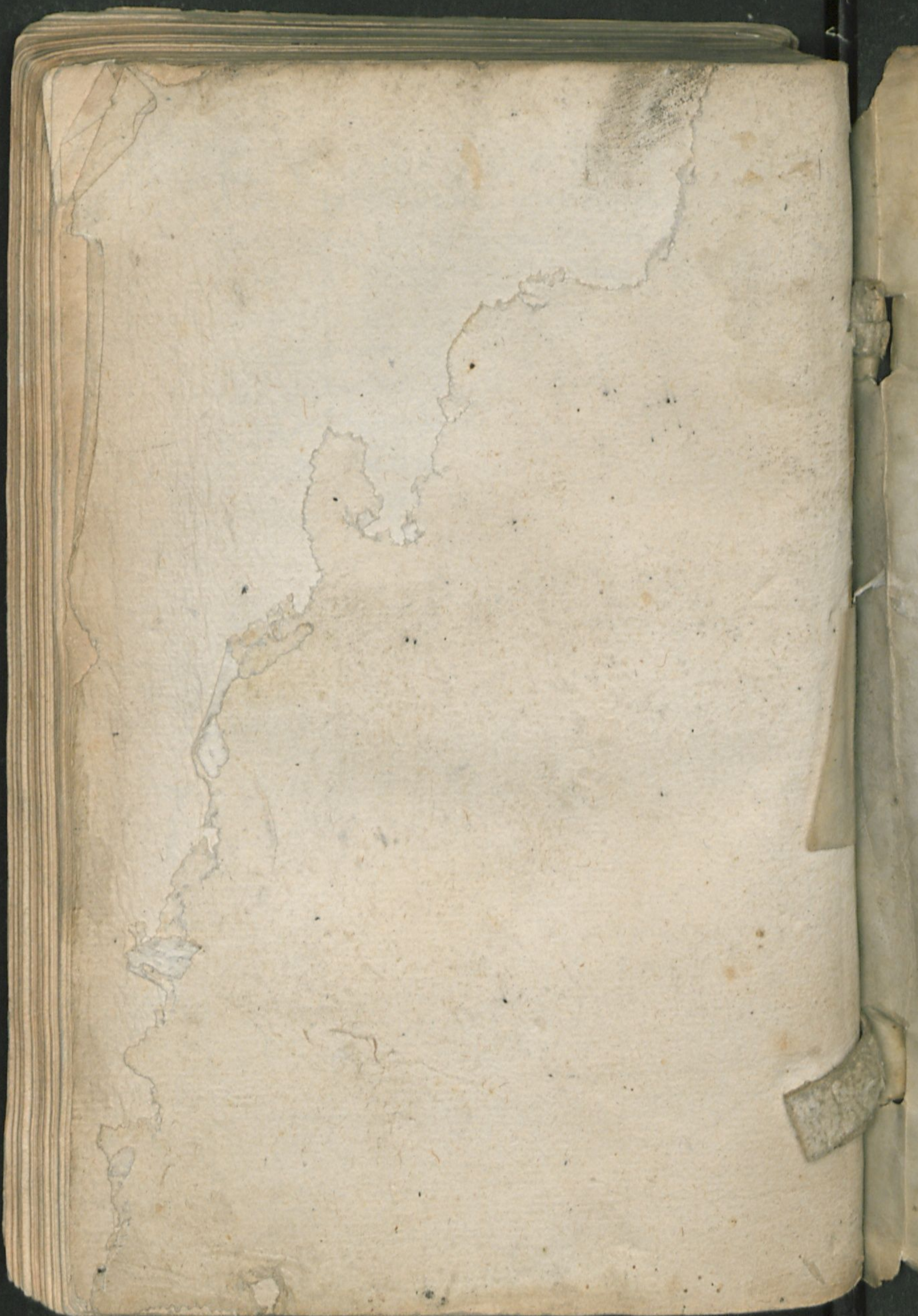

AB 140 647

X 220 3969

participa

quod in nihil 477 et

et in nihil 477 et

in nihil 477 et

in nihil 477 et

in nihil 477 et

in nihil 477 et

PRIMAE
 GRAMMATICES
 GRAECAE PARTIS RVDI-
 MENTA, OLIM QUIDEM PER
 IOANNEM MECELERVM
 EDITA,

IAM VERO PER AN-
 TONIVM NIGRVN MEDICVM
 LOCVPLETATA, ET TANTA FACI-
*litate tradita, ut studiosus Latinis literis
 mediocriter instructus, Gramma-
 ticen Graecam hinc uel
 suo Marte assequi
 possit.*

Joannes
Joannes dreyfus m. m. m. p. d. d.

LIPSIAE
 IN OFFICINA VALEN-
 TINI PAPAE.
 ANNO M. D. LIIII.

Beim Buchhändler Buchhändler